1

> „...aș face totul ca să răspîndesc cultura și știința în toată lumea!"
> *(din răspunsul elevei Anca Silvia Bădițeanu la „Arhiva de aur Cutezătorii").*

MICRO-ENCICLOPEDIE

Școala pe Terra

Dintotdeauna și în oricare parte a lumii, omul și-a manifestat aspirația de a se instrui, de a ști cît mai mult. Atunci cînd a împlinit vîrsta necesară, copilul a trebuit să meargă la școală, să învețe să descifreze cît mai repede tainele pentru el încă nedezlegate ale cărților. E firesc să fie așa, pentru că dorința omului de a acumula cunoștințe cît mai multe despre fenomenele din jurul său crește o dată cu vîrsta.

2

Astăzi, cînd aflăm că în școală, la un anumit obiect, se învață o noțiune în plus față de ceea ce am învățat noi cînd eram de vîrsta voastră, ne bucurăm, așa cum ne-am bucurat la aflarea veștii că în țara noastră învățămîntul de 10 ani a devenit general și obligatoriu, cînd am aflat că noile cunoștințe primite la ore le veți aplica practic în atelierele-școală și laboratoare, că în urmă cu cîteva săptămîni. în băncile scolilor noastre a luat loc un sfert din populația țării. Cu o adevărată grijă de părinte, Partidul Comunist Român, statul nostru veghează ca tînăra generație a țării să fie cît mai bine pregătită, în așa fel încît mai tîrziu, cînd va trebui să preia ștafeta muncii din mîinile părinților, să o poată face cu cinste.

3

4

Pe tot cuprinsul planetei setea de cunoaștere, dorința popoarelor de a învăța, de a-și lărgi perspectiva crește. Declarația universală a drepturilor omului și Conferința UNESCO din 1960 consfințesc dreptul egal al tuturor fiilor Pămîntului la educație, indiferent de rasă, sex, limbă etc. Cu toate acestea, drumul spre școală, spre cunoaștere, nu este deschis tuturor în egală măsură.

Statisticile UNESCO arată că astăzi, pe planeta noastră, aproximativ 810 milioane de oameni sînt prizonieri ai neștiinței de carte. Cauzele sînt multiple. Secolele de dominație colonială, care au ținut popoarele într-un îndelung stadiu de subdezvoltare discriminarea rasială, inegalitatea socială care dăinuie în multe state cunoscute ca dezvoltate din punct de vedere economic și cu vechi tradiții culturale, sînt doar cîteva.

În 97 de țări ale Africii, Asiei, Americii Centrale și Americii de Sud, mai mult de jumătate din populație nu știe să scrie și să citească. O statistică publicată la Bankok (Tailanda) arată că 75 la sută din tailandezii între 10 și 30 de ani nu au avut vreodată în mînă o carte. Mai precis, dintr-un total de 15 000 000 de persoane care fac parte din această categorie de vîrstă, peste 11 milioane trebuie să pună degetul pe locul semnăturii. Copiii trecuți de 7 ani nu sînt cuprinși deloc în procesul de învățămînt. La sate, 99 la sută dintre copii sînt analfabeți. În Angola, dominația colonialismului portughez a lăsat analfabetă în anul 1969 97,3 la sută din populația țării, iar în Mozambic 98,7 la sută. O situație

5

6

asemănătoare există în țările apartheidului. Legi și regulamente sînt consacrate menținerii rețelei școlare pentru tineretul de culoare într-un stadiu de subdezvoltare și de predare a unui minimum de cunoștințe care adesea nu ajung la nici un sfert din volumul acumulat de copiii din școlile pentru albi. Clase supraaglomerate, în medie cu 120 de școlari, cadre didactice extrem de puține — un învățător la 250 de copii — iată doar cîteva indicii elocvente despre învățămîntul din țările apartheidului.

Este cunoscut faptul că și în unele țări ale Europei și Americii de Nord, unde se spune că doar o minoritate din rîndurile populației nu merge la școală, statisticile devin uneori surprinzătoare. În S.U.A. miile de analfabeți sînt în majoritate negri și indieni. În Italia, unde învățămîntul primar a devenit obligatoriu din anul 1928, s-a constatat că aproape jumătate din numărul copiilor de școală nu frecventau cursurile, că în numeroase sate nici nu există localuri de școală. Cifrele și faptele de mai sus demonstrează că în numeroase zone ale lumii, umanitatea este permanent pusă față în față cu adevărata natură a capitalismului care menține și generează fenomene negative, cum este și flagelul analfabetismului.

Nenumărate organisme internaționale, în special UNESCO, au început încă în urmă cu un deceniu o campanie de eliminare a analfabetismului. În statele în curs de dezvoltare, în statele recent eliberate de colonialism se depun eforturi pentru a școlariza un număr tot mai mare de copii și adulți neștiutori de carte. Dar rănile lăsate de colonialism, de dominația străină sînt greu de vindecat.

Cu toate acestea mulți copii, îndrumați de învățători entuziaști, încep să descifreze tainele abecedarului, înscriind primele lui semne în nisipul deșertului ori în praful savanei.

În fotografiile paginilor de față vă prezentăm cîteva aspecte din viața de școală a unor copii de pe Terra.

E. ROȘCA

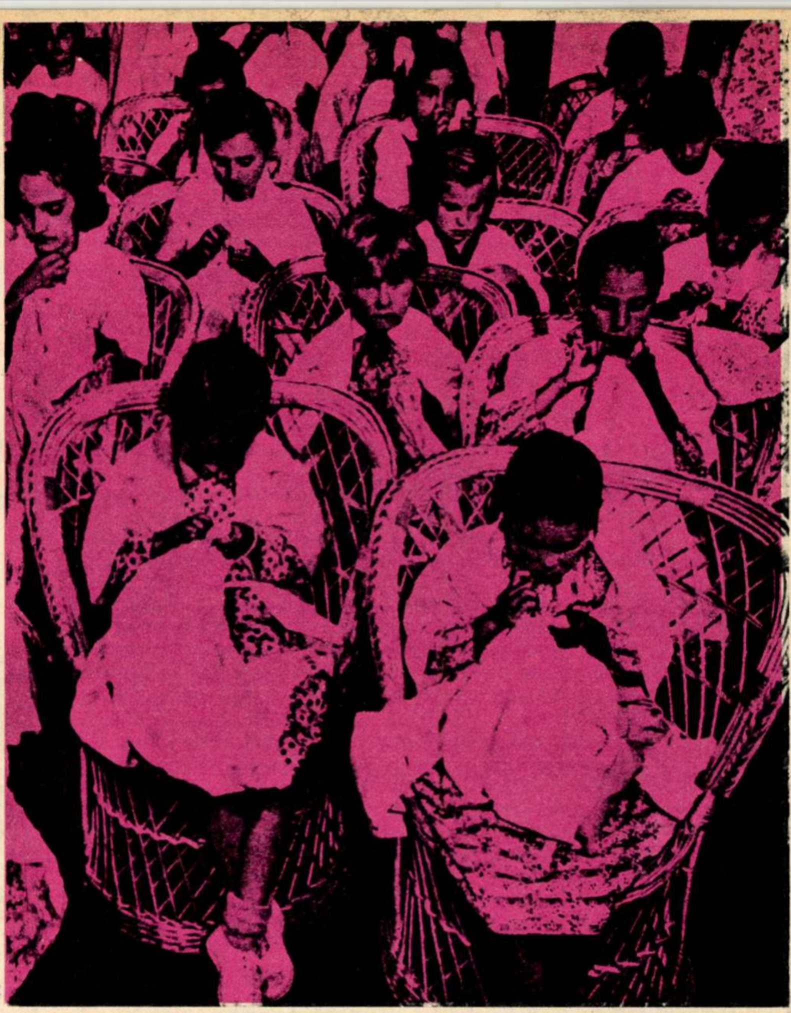
8

9

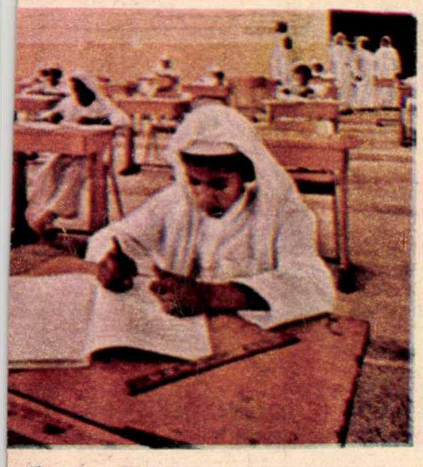
7

În jungla peruviană a fluviului Rio Amazonas satele indienilor — urmași ai incașilor — sînt, în mare parte, lipsite de școli. În ultimul timp au fost construite din lemn de bambus cîteva localuri de școală. Din lipsa căilor de acces, învățătorii sînt transportați cu ajutorul elicopterului (foto 1).

●

Pentru ca și copiii de la sate să poată învăța carte, în republica Gabon, devenită independentă cu unsprezece ani în urmă, se depun eforturi de a se amenaja cît mai multe săli de clasă. În mare parte acestea sînt construite cu mijloace modeste, prin munca voluntară a părinților. (foto 2).

●

Emblemele școlilor din Japonia sînt cu totul originale. Ele sînt niște umbreluțe, diferit colorate de la școală la școală, purtînd pe ele însemnele școlii. Copiii se duc zilnic la școală cu umbreluțe deschise chiar dacă nu plouă sau nu bate soarele (foto 3).

●

O lecție de istorie în aer liber cu elevii unei școli de pe valea fluviului Missisipi (foto 4).

10

Una dintre puținele școli existente în Malaya, țară în care analfabetismul afectează aproape 60 la sută din populație (foto 5).

●

Pentru a putea școlariza pe cei 60 de milioane de copii din India, în multe regiuni lecțiile se predau încă în clase improvizate (foto 6).

●

Pentru a putea suporta căldura înăbușitoare a climei tropicale din sudul deșertului Dehna, copiii poartă uniforme albe (foto 7).

●

Cea mai mare parte a solului din insula Madeira este vulcanic. Majoritatea populației își cîștigă existența din pescuit. Femeile madeirine sînt cunoscute în toată lumea prin broderiile pe care le execută cu migală. Arta broderiei se învață aici încă de pe băncile școlii (foto 8).

●

Deși au trecut mult de vîrsta clasei I, acești copii dintr-o așezare indiană din Anzi abia acum învață literele alfabetului (foto 9).

●

Republica independentă Mauritania (Africa). Turmele de ovine și bovine reprezintă în această țară una din principalele resurse economice. Copiii berberilor — crescători de vite — învață în școli demontabile construite din rogojini, fără acoperiș și fără bănci (foto 10).

11

●

În școlile din localitățile de coastă ale Angliei, copiii învață și arta navigației. Profesorii care predau această disciplină sînt chiar foștii «lupi de mare» (foto 11).

●

Australia este patria animalelor marsupiale. Acestea se pot îmblînzi foarte repede chiar de către copii. La orele de zoologie — în care se predau lecții despre fauna locală — animalele îmblînzite sînt aduse în clasă (foto 12).

12

ZOO ANIMALS GO TO SCHOOL

PETRE LUSCALOV

„OSTROVUL LUPILOR”

(Partea a doua)

EXTRAORDINARELE PERIPEȚII ALE Scatiului ȘI ALE PRIETENULUI SĂU Babușcă

CAPITOLUL V

În curînd cei doi băieți, părăsind ecluza, pătrunseră pe canalul navigabil care ducea în baltă.

În vreme ce vîsleau de zor, o priveliște cu totul neobișnuită le apăru în față, jur-împrejur cît vedeau cu ochii, acolo unde erau altădată păduri întunecate de sălcii, se întindea un cîmp imens, cenușiu, răscolit ca de explozia unor obuze. Ici și colo, uriașe grămezi de sălcii uscate, își zburleau în văzduh rădăcinile păroase. Părea că un vînt năprasnic suflase deasupra bălții, desrădăcinînd sălciile, răscolind pămîntul, măturînd totul din calea lui.

Scatiul și Babușcă vîsleau uimiți și tăcuți.

Deodată, la un cot al canalului, apăru șantierul. Printre corturi și mici căsuțe de lemn, buldozere uriașe, învăluite în fum, atacau sălciile uscate și putrede. Cu boturile lor de oțel, vibrînd, jucînd pe șenilele lor grele se opinteau în pămînt, și sărind parcă înainte într-o ploaie de bulgări de lut, mușcau din rădăcina sălciilor. Ele trosneau, pîrîiau și se prăvăleau într-o ploaie de crenguțe uscate. În urma buldozerelor, gigantice escavatoare înhățau sălciile în fălcile lor de metal, rotindu-le prin văzduh și azvîrlindu-le, ca pe niște surcele, una peste alta în grămezi înalte.

Și în această priveliște fantastică, prin vuietul și duduitul motoarelor, prin fumul mașinilor ce pluteau în mari pînze albastre deasupra cîmpului răscolit zeci și zeci de muncitori în salopete cenușii, roiau ici și colo, într-un amestec nelămurit de strigăte și de murmure.

Cei doi băieți vîsleau din ce în ce mai uimiți. Cu fiecare lovitură de vîslă, pătrundeau într-o lume nouă și necunoscută pentru ei. Apoi încet, încet, șantierul rămase în urmă. Canalul se afunda în hățișurile sălbatice ale pădurilor de sălcii. Cei doi băieți își continuară drumul. Pînă la pădurea Teregova nu se întîmplă nimic deosebit.

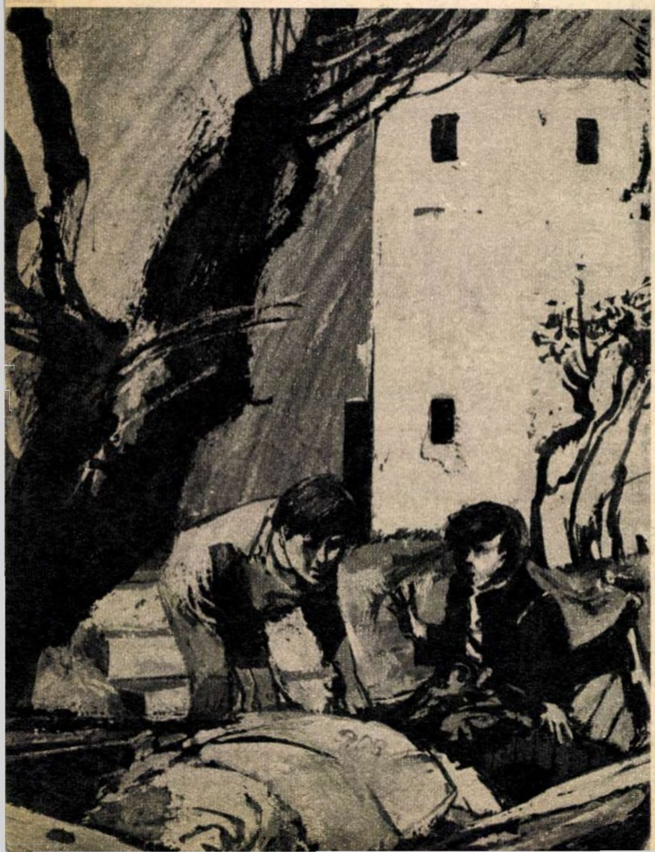

Soarele începuse să apună undeva în adîncurile pădurilor de sălcii, cînd Scatiul și Babușcă, părăsind canalul, se îndreptară spre stația de pompare.

Înaintau acum printre trunchiurile înalte ale sălciilor, străpungînd cu botul ascuțit al bărcii, covoarele nesfîrșite de nuferi albi. Scatiul vîslea rar, cu lopățica în mînă, undeva în spatele lui, Babușcă, dădea la o parte ramurile pletoase ale sălciilor ce atîrnau deasupra apei în perdele groase.

— Stația de pompare! anunță la un moment dat Babușcă, întorcîndu-se spre Scatiu. Uite-o colo... vîslește spre dreapta, Scatiule!

Continuînd să vîslească, Scatiul își aruncă privirea în spatele lui.

Prin frunzișurile sălciilor, zări silueta masivă, de cărămidă roșie a stației de pompare, așezată în inima pădurii de sălcii, pe postamentul ei de beton, ca o fortăreață tăcută și singuratică. Nici o mișcare. Ferestrele micuțe ale stației de pompare erau închise, ușa părea zăvorîtă. La piciorul scărilor de ciment, legată cu o frînghie, o țeavă uriașă se ridica asemeni unui cot de burlan în sus, pierzîndu-se apoi în pădure; o barcă fără lopeți pendula ușor, încolo și încoace, în adierea vîntului.

Ieșind din pădurea inundată, Scatiul trase barca la piciorul scării de ciment și sări jos, pe prima treaptă.

— Hei! strigă el. Este careva pe-aici?

Ecourile pădurii inundate repetară de cîteva ori strigătul lui și-apoi se stinseră undeva în adînc.

Nici un răspuns.

Scatiul se întoarse spre Babușcă:

— Nu e nimeni aici, Babușcă!

Un fulger trecu prin ochii verzi, somnoroși ai lui Babușcă.

— Este cineva la geamul de colo... Ne privește, șopti Babușcă, ridicînd privirea spre un perete imaginar. Îl vezi?

Scatiul se întoarse fulgerător.

— Unde? La geamul de colo? și adăugă după o vreme; nu văd pe nimeni.

— Îți spun că cineva se uită la noi, repetă încăpățînat Babușcă. Nu-mi place ce se întîmplă pe aici... Eu zic s-o ștergem, Scatiule!

Scatiul păru să se gîndească o clipă.

— Ai dreptate. Nici mie nu-mi place liniștea asta de pe aici, spuse el. Să ducem sacii cu alimente în clădire și să plecăm.

Babușcă privi lung spre clădirea întunecată și tăcută a stației de pompare și se scărpină cu vîrful micuței lopeți după ceafă:

— Eu zic să nu intrăm în clădire...

— Și cu ăștia ce facem? O să-i roadă șobolanii de apă! făcu Scatiul. Hai, Babușcă, lăsăm sacii și o tulim cu barca!

Babușcă sări și el afară din barcă și în curînd cei doi băieți, ducînd fiecare cîte un sac în spate, se îndreptară pe scări, spre ușa masivă de lemn a stației de pompare.

Ajuns în dreptul ei, Scatiul, răsuflînd din greu sub sacul care aproape că îl strivea, împinse ușa cu piciorul. Ea se deschise, scîrțîind încet din balamalele ei ruginite. În fața celor doi băieți se căsca un gol de întuneric.

— Unde ești, Babușcă?

— Aici...

— Haide!

Cu sacii în spate, Scatiul și Babușcă pătrunseră în clădirea întunecoasă a stației de pompare.

În jurul lor, creșteau fantomatic umbrele unor mașini și ale unor țevi uriașe.

— Să lăsăm sacii aici... propuse Scatiul, azvîrlind sacul din spate pe pardoseala rece și umedă de ciment.

— Bine, Scatiule! spuse Babușcă, lăsînd la rîndul său povara care-i alunecă din spate. În clipa aceea ușa de la intrare se trînti cu putere și un hohot sinistru de rîs răsună afară.

Scatiul și Babușcă simțiră că părul li se face măciucă. Cunoșteau acest rîs. Era al omului cu fața vînătă și ciupită de vărsat, pe care îl credeau la închisoare. Deodată lumina se aprinse în încăpere.

Clipind din ochi, cei doi băieți priviră încordați în jur. Se aflau într-o sală imensă, cu mașini înalte și grele, prevăzute cu tot felul de manivele și curele, deasupra cărora se arcuia un snop de țevi uriașe. Totul părea încremenit. Undeva în stînga, o scară cu trepte de fier se încolăcea înspre încăperile de sus, ca cochilia de melc. Deodată, sus, la capătul scării răsună un zgomot ciudat, și-apoi scîrțîitul ușor al treptelor de fier. Cineva cobora scara. Scatiul și Babușcă săriră peste sacii care se aflau la picioarele lor și se repeziră la ușă. Era încuiată. Cei doi băieți se lipiră cu spatele de ușă. Pe treptele scării de fier, apăru umbra prelungă și neagră a celui care se apropia.

(Va urma)

Desen: POMPILIU DUMITRESCU

Arhiva de aur

Cutezătorii

Dat fiind numărul mare de fișe ale Arhivei, studiul lor necesită încă timp. Deocamdată vom continua să publicăm extrase din răspunsurile primite.

DUMITRU REPCARU, clasa a VIII-a, Tulcea.

Ce ai vrea să fii în anul 2000? — Inginer constructor.

În ce domeniu te-ai remarcat pînă acum? — În felurite construcții tehnice.

Ce ai dori să mai înveți în școală? (pe lîngă ceea ce înveți acum) — Să construiesc mașini.

Ce întîlnești prea rar în paginile revistei? — Schițe de construcții tehnice.

Dumitru ar vrea să se asemene cu savantul Henri Coandă.

O fișă care arată predilecția pentru tehnică, și în același timp drumul precis pe care băiatul și l-a ales.

GEORGETA CHIRICĂ, clasa a VII-a, Peceneaga.

Ambii părinți sînt membri ai cooperativei agricole de producție. La întrebarea: «*Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție?*» ea ne răspunde: da, aș vrea să lucrez un mic calculator electronic, ușor portabil, la îndemîna tuturor elevilor.

Ce noi eroi de povestiri în imagini ai dori să întîlnești în revistă? — Pandurii lui Tudor.

La Caseta rezervată exclusiv, Georgeta ține să sublinieze: detașamentul meu este în majoritate alcătuit din pionieri cu medii de 8, 9 și 10, iar acțiunile pionierești sînt la noi foarte frumoase.

O precizare făcută cu o legitimă mîndrie.

ANCA SILVIA BĂDIȚEANU, anul I, Liceul «I.L. Caragiale», București.

Ce ai face tu pentru binele omenirii dacă ar depinde de tine? — Aș înlătura de pe tot pămîntul exploatarea omului de către om și aș face totul ca să răspîndesc cultura și știința în toată lumea.

Cu cine ai vrea să te asemeni în viață? — Cu Marie Joliot-Curie.

EMILIA LĂCĂTUȘU, clasa a VI-a, București.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Nu știu încă, dar aș vrea să fac ceva foarte folositor comunismului.

Cu cine ai vrea să te asemeni în viață. — Cu tovarășa dirigintă Sofia Voit.

IONEL CIOPLEA, clasa a V-a, Hîrtoapele de Jos, Teleorman.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Un mare savant în domeniul astronomiei.

Ce ai vrea să faci pentru binele omenirii? — Aș exclude războaiele.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? — Da, aș vrea să lucrez o mașină cu far, un fel de cart. Am încercat s-o fac de pe acum, dar n-am reușit.

Ionel mai notează în fișa sa că el este abonat la revista «Cutezătorii» pe care o oferă spre lectură părinților, fraților și cîtorva prieteni.

Îi mulțumim pentru prietenia pe care o poartă revistei.

PAGINA FETELOR

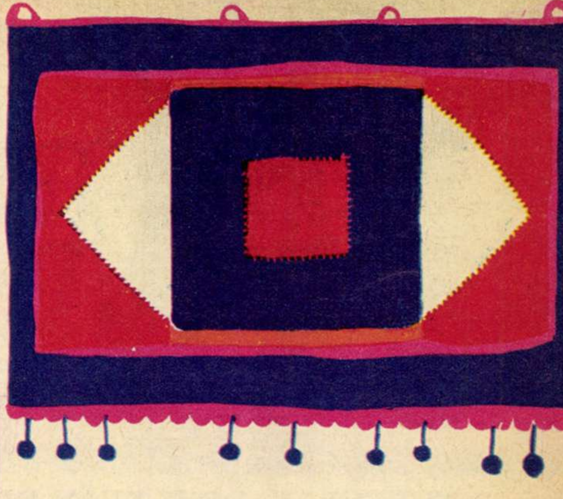

În casă se face curățenie de toamnă. Mama vrea să reînnoiască înfățișarea camerelor, să le facă mai plăcute pentru toți membrii familiei. Și, desigur, tu vrei s-o ajuți. Îți prezentăm cîteva sugestii, de decorațiuni ușor de realizat.

În camera de zi, deasupra unei canapele sau a unui divan, poți pune un covor-ornament (o bucată de pînză groasă, stofă sau pînză de sac), așa cum se vede în imaginea din pagină.

Observă, de asemenea, și pernițele de pe divan.

Pentru realizarea lor se folosesc «rezervele interne»: pînză groasă, fire de lînă sau de bumbac colorat.

Aplicația de pe covor este tricotată cu croșeta groasă, din lînă sau bumbac cu fir gros, cu ochiuri mari.

Nu uitați ciucurii pe margini.

Fața de pernă se tricotează în același fel ca și aplicațiile de pe covor.

Cu cît culorile sînt mai luminoase și contrastante, cu atît efectul este mai puternic, mai ales în cazul unei încăperi fără exces de podoabe, cu mobilă simplă.

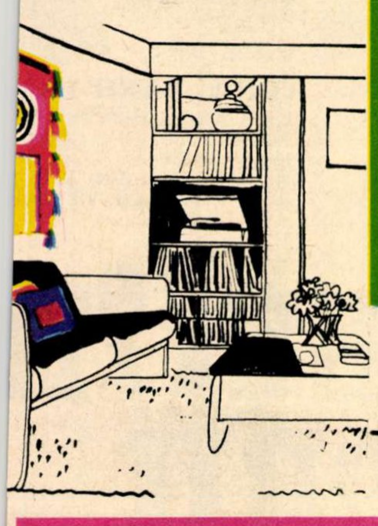

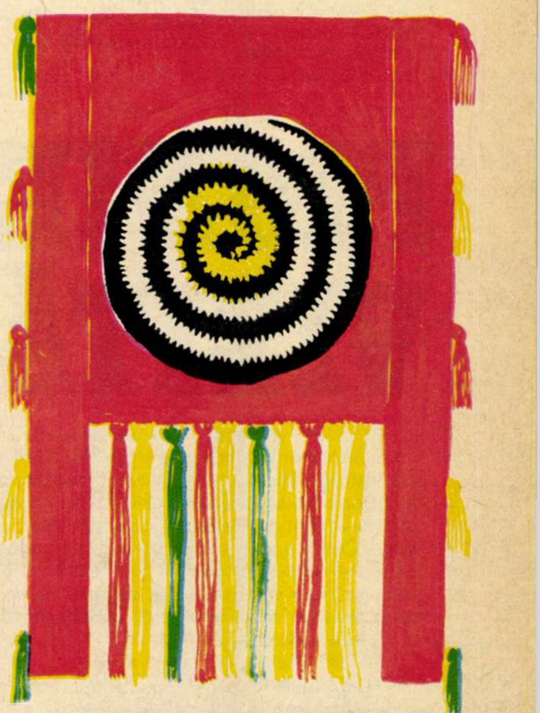

AJUTÎNDU-I MAMEI ÎN GOSPODĂRIE

...puteți să vă angajați să faceți singure niște conserve. Știți ce gust bun dă verdeața (mărarul și pătrunjelul) mîncării. Ca să o aveți în timpul iernii, o puteți conserva. Iată cum: alegeți mărarul proaspăt (sau pătrunjelul) îl spălați și îl lăsați să se scurgă într-o sită. După ce îl tăiați, îl puneți într-un castron și îl amestecați cu sare măruntă. Apoi, îl așezați în borcănele și presărați pe deasupra puțină sare. Legați borcanele și așezați-le la loc uscat și rece.

La iarnă, înainte de întrebuințare țineți verdeața 10—15 minute în apă.

Jurnalul Olguței

De data aceasta, una dintre prietene, Florica Izbașa, vă adresează o rugăminte vouă, tuturor. Iată despre ce este vorba: «Vreau să învăț limba germană, dar nu găsesc manualul necesar. Nu cumva are vreuna din prietenele noastre cartea «Învățați limba germană fără profesor»? I-aș oferi în schimb un volum de literatură...» În speranța că rugămintea Floricăi va găsi curînd ecou, vă dau adresa: **FLORICA IZBAȘA, I.A.S. 30, Sînta Maria-Orlea, O.p. Hațeg, județul Hunedoara.**

VIORICA GHERASE, Vințu-de-Jos, Alba. «Olguțo, ți s-a întîmplat vreodată să împrumuți un caiet unui coleg și apoi acesta să nu ți-l mai restituie? Eu am pățit-o... și crede-mă, sînt foarte supărată». Te cred, Viorica, dar în același timp sînt sigură că Dan nu ți-a rupt caietul. Îmi place să cred că între timp colegul tău a înțeles să restituie ceea ce a împrumutat.

RENATA MIHAI, Corabia: Pentru rochița care ți-a rămas scurtă poți folosi unul dintre modelele publicate (nr. 33) chiar dacă rochița ta «are... carouri, așa cum nu există în schițele propuse». Privește însă atent modelele și vei vedea că oricare poate fi folosit. Pe cel în culoarea roșu ți-l recomand în mod deosebit.

ATENȚIE! Aveți o ținută corectă?

GABRIELA GHERMAN, BEIUȘ — **ELENA COCIȘ,** SF. GHEORGHE ȘI ALTE PRIETENE ALE PAGINII NOASTRE NI S-AU ADRESAT CU NUMEROASE ÎNTREBĂRI REFERITOARE LA FELUL ÎN CARE «PUTEM SĂ DOBÎNDIM O ȚINUTĂ CORECTĂ». ACUM, ÎN MOMENTUL ÎN CARE AM ÎNCEPUT DIN NOU ȘCOALA, ORELE DE STUDIU, DE SCRIS LA MASA DE LUCRU, AM PREZENTAT SCRISORILE LOR MEDICULUI SPECIALIST **VIORICA VASILIU**, CARE VI SE ADRESEAZĂ PRIN RÎNDURILE CE URMEAZĂ, VOUĂ, TUTUROR FETELOR.

De-a lungul copilăriei, dar mai ales în perioada adolescenței, cînd creșterea și dezvoltarea sînt foarte active, o ținută corporală neglijentă atrage după sine curburi patologice ale coloanei vertebrale. Aceste devieri sînt însoțite întotdeauna de deformări ale umerilor și ale cutiei toracice, care, pe lîngă că urîțesc aspectul exterior al ținutei corporale, pot influența negativ și funcționarea unor organe (inima, plămînii).

Spatele rotund (cifoză), accentuarea curbării lombare (lordoză) sau devierea laterală a coloanei (scolioză) sînt de cele mai multe ori consecințe ale unei ținute proaste în mers, stat în picioare, în poziții șezînd sau culcat. Mai expuse acestor deformări sînt persoanele care nu stau de-ajuns în aer liber și la soare, care nu fac gimnastică și sport, care nu se hrănesc echilibrat, (consumă prea multe dulciuri, nu beau lapte etc.) care au o ținută defectuoasă la scris, care obișnuiesc să citească mult stînd lungite în pat, (acest obicei este dăunător și ochilor) sau care dorm pe o saltea prea moale. Aveți grijă și la purtatul servietei cu cărți. N-o duceți mereu în aceeași mînă. Există suficiente motive de sănătate și estetice care pledează pentru ca de timpuriu să vă supravegheați ținuta.

Mergeți cu capul sus și umerii dați înapoi. Aceeași ținută trebuie s-o păstrați cînd stați în picioare. Cînd scrieți, țineți antebrațul și cotul pe masă și caietul înclinat cu 30°. Niciodată la masa de lucru nu stați cu toracele întors într-o parte. Fortificați-vă organismul printr-un regim alimentar echilibrat din care să nu lipsească laptele, ouăle, fructele și zarzavaturile. Faceți sport, gimnastică, plimbări. Pregătiți lecțiile, cînd este posibil, într-o încăpere cu geamul deschis. În recreații, nu rămîneți în clasă, ieșiți în curte, la aer. Acasă, după fiecare oră de studiu, faceți 5 minute de gimnastică toracică.

Cînd se observă o deviere a coloanei vertebrale trebuie consultat neîntîrziat medicul. La vîrsta voastră totul se poate corecta cu voință și puțină osteneală.

Așadar, atenție, nu uitați că o ținută corectă vă aduce: sănătate, frumusețe și prestanță.

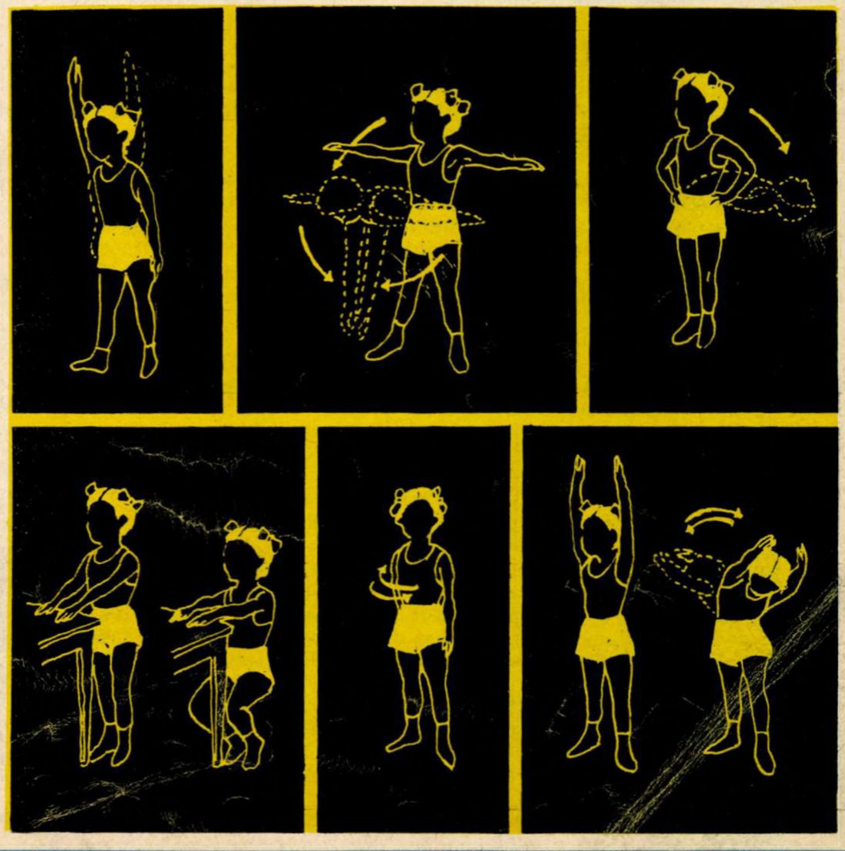

O PUTEȚI OBȚINE FĂCÎND ZILNIC ACESTE EXERCIȚII!

NGUYÊN HÔNG TỨ

CLASA A V-A (ION)
33 PHỐ CHĂM
THI XÃ HÕA BÌNH
R.D. VIÊTNAM

DINH XUÂN DU'O'NG

CLASA A VIII-A (MIHAI)
XA QUANG CHÂU — XÓM KIÊU DAI
HUYÊNQUANG XU'O'ŃG
TINH THANNH HOÁ — R.D. VIÊTNAM

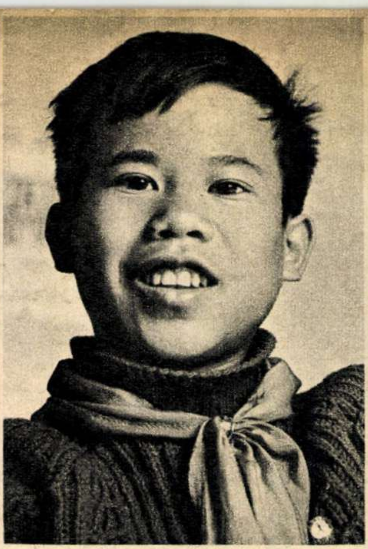

TRIÊU SINH THU'U

CLASA A V-A (DAN)
TRU'ÔNG THIẾU NHI YUNGCAO
TINH TUYEN QUANG
R.D. VIETNAM

NGHIÊM DUY DUNG

CLASA A V-A, (ŞTEFAN)
DÔNG TIÊN — THIÊU VIÊN
THIÊU HOÁ
THANH HÓA — R.D. VIÊTNAM

TRIÊU SANH LÂY

CLASA A VIII-A (MIRCEA)
TRU'D'NG DÔ' TU'C CÔNG
PHỞ THÔNG
CẤP 2, 3 YUNG CAO KHU
BẮC — THÁI — R.D. VIÊTNAM

PIONIERI VIETNAMEZI ÎN VIZITĂ LA „CUTEZĂTORII”

În zilele vacanței mari, un grup de pionieri vietnamezi au fost oaspeți ai copiilor români, în taberele de la Năvodari și Timișul de Sus. Poate că unii dintre voi i-ați și cunoscut. Dacă nu în tabără, poate în timpul vizitelor pe care le-au făcut prin cîteva orașe ale țării. I-am cunoscut și noi. După ce au străbătut Bucureștiul — vizitînd Palatul pionierilor, Parcul libertății, Muzeul de Istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, Muzeul satului — într-o zi, grupul pionierilor a sosit în vizită la redacția «Cutezătorii». Întîmpinîndu-i cu bucurie și căldură, ca pe niște oaspeți dragi, apropiați, am fost de-a dreptul surprinși cînd, făcînd prezentările i-am auzit:

— Eu, Mircea....

— Eu, Mihai...

— Eu, Florica...

— Mariana...

...și celelalte fetițe și ceilalți băieți vietnamezi continuau să se prezinte cu nume românești.

— De cînd sîntem aici, ne explică Hong Tu, toți ne-am luat nume românești, în semn de prietenie cu copiii români...

Veseli, deosebit de prietenoși au început să ne povestească din impresiile culese pe litoral, despre zilele însorite petrecute la Năvodari. De pildă, lui Hong Tu i-a plăcut cel mai mult stațiunea Mangalia Nord.

— Pe mine m-au fermecat munții voștri, spunea pioniera Thi Binh. Acolo, la Brașov, am văzut pentru prima dată brazi... În pădurile noastre nu sînt.

— Care sînt locurile de pe la noi de care vă leagă amintiri dragi?

— Păstrez cea mai frumoasă amintire, începe un băiețel, Duy Dung, de la Timișul de Sus. Acolo în tabără, nenea Rădulescu ne-a îngrijit cu multă dragoste, ne-a aratat munții, ne-a povestit atîtea lucruri, ca un adevărat bunic. O să-mi amintesc adeseori de tabără, o să-mi fie dor de el..

— Mie mi-a plăcut foarte mult întîlnirea cu pionierii de la Școala generală nr. 5 din București, continuă Thi Hòng. Ne-am împrietenit atît de repede... Sînt sigură că pomișorul pe care l-am plantat împreună, un castan subțirel, o să se prindă și o să crească o dată cu noi. De altfel, prietenii noștri ne vor scrie cum îi va merge copăcelului.

— Și alți copii o să ne scrie, intră în vorbă, Thi H nh, avem atîția prieteni aici!

— În ce limbă vă pot scrie?

— În franceză, sau chiar în limba română.

— Dacă ați participa la o întîlnire cu cititorii revistei noastre, ce le-ați povesti despre voi, despre pionierii vietnamezi?

— În primul rînd despre concursul «1000 de lucruri bune», începe Thi Thoa, la care participă toți pionierii și școlarii întrecîndu-se care mai de care să ajute familiile cu copii mulți, copiii ai căror părinți sînt plecați pe front. Apoi, ajutăm la munca de creștere a animalelor, la munca de pe ogoare, la recoltat, la sădirea și îngrijirea pomilor și chiar la munca din fabrici. Muncim peste tot, acolo unde putem să fim folositori patriei noastre.

— Cum se desfășoară o zi obișnuită la voi?

— Incepem școala de la ora 6,30, ne povestește Sanh Lây. La 12, după ce iau sfîrșit cursurile, mergem la masă și apoi cu toții la lucru. Fiecare la locul lui. Nimeni nu lipsește. Fiecare știe cît este de importantă munca sa pentru țară. Spre seară, ne luăm cărțile și ne facem lecțiile...

— Eu aș vrea să povestesc cititorilor revistei fapta pionierului Ngvyen Ba Ngoc, un băiat de 14 ani, din provincia Thanh Hoa... și pionierul Xuân Duong începe: Era în timpul unui bombardament, Ba Ngoc alerga spre adăpost cu mama lui. Deodată, dintr-o casă s-au auzit plînsete de copii. Avioanele aruncau bombe. Ba Ngoc s-a întors din drum. În casă, doi copii, unul de doi și altul de patru ani, nu puteau să iasă, să fugă la adăpost. I-a luat în brațe și a alergat spre adăpost. Ba Ngoc nu apucase să intre cînd schijele unei bombe, căzute în apropiere, l-au lovit năprasnic. Copiii au fost salvați, dar pionierul a murit...

După scurta povestire despre pionierul erou s-a lăsat tăcerea. Pentru cîteva clipe gîndurile tuturor s-au îndreptat spre țara îndepărtată, unde poporul vietnamez luptă cu eroism pentru apărarea libertății și independenței țării sale.

Ziua următoare, cei zece prieteni au pornit spre țara lor. De sus, de la ferestrele vagonului, ne făceau semne prietenești, ne spuneau «la revedere, la revedere».

Cînd trenul s-a pus în mișcare, cu toții au început să cînte:

Răsună codrii iarăși
De cîntec voinicesc
Cu soarele pe aripi...

S-au auzit cîntînd românește pînă cînd zgomotul roților, depărtarea, le-a acoperit glasurile.

Plecau cu chipuri luminate de bucuria pe care ți-o dă numai o prietenie caldă, statornică.

La revedere prieteni, drum bun, vă vom scrie!

LIDIA NOVAC

ÎMI AMINTESC DE UNCHIUL HO

De două veri nu te-am văzut, unchiule HO.
Spun inimii mele sfaturile, care m-ai sfătuit,
Vacanța e joc, vacanța e foc de tabără
Și peste el te văd, unchiule HO, strîngînd mîinile copiilor.
Sînt pionier al generației tinere,
Făgăduiesc să fac o mie de lucruri bune
Și cele cinci sfaturi ale tale, unchiule HO, să le îndeplinesc.
Să fiu demn nepot al unchiului HO
Și mîndru de iubitul nume HO'ȘI'MIN.

DINH XUÂN DU O NG, cl. a VIII-a

Autorul a compus această poezie în timp ce se afla la Timișul de Sus, și ne-a oferit o copie cu prilejul vizitei la redacție.

108

Cutezătorii

40

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 7 OCTOMBRIE 1971,
ANUL V (211)
16 PAGINI, 1 LEU

ÎN ACEST NUMĂR

Rubrica noastră „Constelația pionieriei"
PREZINTĂ Județul Vaslui

IRAN,

NOTE DE CĂLĂTORIE
ÎNTR-O ȚARĂ LEGENDARĂ.

„EROI CONTEMPORANI"

rezultatele concursului de benzi desenate!

Toamnă bogată!

Foto: GR. PREPELIȚĂ

a

ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

Săptămîna trecută, tineretul Capitalei din numeroase unități de învățămînt de toate gradele, a trăit bucuria de a primi ca oaspete pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, însoțit de alți conducători de partid și de stat. În cadrul vizitei de lucru de joi, 30 septembrie, secretarul general al partidului a fost oaspetele unor școli generale, profesionale, licee de cultură generală, de specialitate și tehnice, unde s-a luat cunoștință de felul în care se îndeplinește indicația privind legarea învățămîntului de viață, de producție, prin activitatea atelierelor-școală, prin transformarea rețelei de școli în adevărate amfiteatre ale muncii . Pretutindeni în școlile vizitate, cadre didactice și elevi întîmpină pe înalții oaspeți cu entuziaste aplauze și aclamații. Elevii prezintă roadele activităților practice obținute în atelierele-școală.

La Școala generală de 10 ani nr. 56, școală de unde a pornit cunoscuta chemare către toți pionierii patriei de a transforma ultima săptămînă a vacanței în săptămînă a muncii patriotice pioniera Corina Drăgoi, președintă de detașament, raportează tovarășului Nicolae Ceaușescu succesele înregistrate de pionierii și școlarii Școlii generale nr. 56 în acțiunile de muncă patriotică din vara acestui an. Elevii sînt felicitați pentru inițiativa lor, pentru succesele din ce în ce mai mari la învățătură.

A doua zi, vineri 1 octombrie, zi de deschidere a noului an universitar în întreaga țară, bucuria de a primi în mijlocul lor pe secretarul general al partidului a revenit studenților și cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt superior din București. Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu la mitingul consacrat deschiderii anului de învățămînt universitar a fost primit de studenții bucureșteni, de toți cei prezenți pe marele platou din fața noului Institut politehnic cu vii și îndelungi aplauze, cu urale și ovații.

Prezența secretarului general al partidului în mijlocul tineretului școlar și universitar, acum, la începutul noului an de studiu, reprezintă încă o mărturie a prețuirii acordate școlii și slujitorilor ei de partidul și statul nostru, a grijii permanente pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului căruia i s-a încredințat înalta misiune de a educa tînăra generație, de a o forma pentru muncă și viață în spiritul nobilelor idealuri ale socialismului.

Tribuna cititorului

În fiecare joi aştept cu nerăbdare revista, pe care, după ce o citesc, o împrumut şi altor colegi de clasă, prieteni. Citesc cu mult interes foiletoanele, articolele sportive, micile povestiri, microenciclopediile, mă amuză frumoasele benzi desenate şi textele din cadrul rubricii «umor». În prezent, am o frumoasă colecţie de reviste «Cutezătorii», din care nu-mi lipseşte nici un singur număr. Interesul faţă de ea m-a făcut să mă abonez pînă la sfîrşitul anului 1971, şi voi continua să mă abonez şi în anii viitori.

MARIAN M. CARAMALÎU,
Satul Vedea, jud. Argeş

Există zeci, sute de meserii, una mai frumoasă decît alta, dar nu le cunoaştem. Uneori, ne alegem «pe auzite» profesiunea. De ce oare nu prezentaţi, din cînd în cînd, cîte o pagină sau măcar un colţ în care să vorbiţi despre cîte o meserie, arătînd tot ce este legat de ea?

RODICA TUDOR, Bucureşti

În urma mai multor discuţii cu prietenii mei despre «Cutezătorii», am ajuns la concluzia că în revistă se acordă prea puţin spaţiu sportului. Ne interesează mult paraşutismul; am vrea, de asemenea, să citim însemnări ale unor mari sportivi precum şi noi amănunte despre cercetările omului în mediul acvatic.

ION CORÎCI,
com. Orodelu, jud. Dolj

Avem nevoie la literatură, pentru caietul de lecturi suplimentare, de portrete ale scriitorilor pe care-i studiem, de unele ilustraţii legate de conţinutul operei citite sau de aspecte din viaţa şi activitatea scriitorului respectiv. Pentru ca nu avem de unde să le luăm, îţi adresăm o rugăminte: n-ai putea tu, revistă dragă, să ne ajuţi? Să găzduieşti, din cînd în cînd, în paginile tale şi portrete, case memoriale sau locuri legate de viaţa şi activitatea marilor scriitori? Ne-ar fi de mare folos, atît mie, cît şi colegilor cu care am discutat.

LAVINIA PANCAN,
satul Curtea, jud. Timiş

ROZETA SĂPTĂMÎNII

Bunicuța

Am aflat, nu de mult, că la marginea satului nostru trăieşte singură, într-o căsuţă, o bătrînă care nu are pe nimeni. Noi, pionierii, am hotărît să mergem acolo, să vedem care este situaţia. Am constatat că-i putem fi de ajutor. În primul rînd i-am făcut curăţenie în locuinţă. Apoi, fiecare pionier a adus pentru bătrînică cele mai frumoase flori. I-am săpat în grădină şi i-am pus legume şi zarzavaturi. În fiecare zi se duce cîte unul dintre noi la dînsa s-o ajute în treburile gospodăreşti. Ne primeşte cu braţele deschise şi cu multă bucurie, deoarece noi i-am readus veselia în casă şi căldura sufletească de care avea mare nevoie.

Vă trimitem o fotografie făcută cu un grup de pionieri la domiciliul vîrstnicei noastre prietene.

▼ PIONIERII DETAŞAMENTULUI NR. 5
(clasa a IV-a B),
Săveni, jud. Ialomiţa

1001 de idei

Pentru apariţia acestei noi rubrici, dragi prieteni, vă invităm să trimiteţi la redacţie scrisori în care să vorbiţi, pe scurt, despre iniţiativele voastre, despre ideile şi propunerile pionierilor în legătură cu activităţile pionereşti, cu folosirea timpului liber, cu activităţile practice etc. Cele mai interesante vor apărea la această nouă rubrică a revistei.

Am mai primit scrisori interesante de la:

VASILE ŞOIMAN, COM. ICUŞEŞTI, JUD. NEAMŢ; ION ZDRENŢU, SATUL VOINEŞTI, JUD. ILFOV; ION TRÎMBIŢAŞU, COM. BECLEAN, JUD. BRAŞOV; UN GRUP DE PIONIERI DE LA ŞCOALA GENERALĂ COLACU, JUD. VRANCEA; PIONIERII CLASEI A V-A, ŞCOALA GENERALĂ HÎNTEŞTI, SUCEAVA; LARISIA PĂSULĂ, CARANSEBEŞ; PIONIERII ŞCOLII GENERALE NR. 2 CHIRNOGI, JUD. ILFOV.

MARIANA SOCARICI este elevă în clasa a VIII-a la Şcoala generală din Dumbrăveni — Vrancea. Pe cei cîţiva zeci de metri pătraţi din faţa casei, Mariana, ca o albină de harnică, a făcut să apară o foarte frumoasă grădină: flori, pomi, legume, viţă de vie, o adevărată explozie vegetală.

Foto: C. Diaconu

Strugurii

de ADRIAN PĂUNESCU

Noi sîntem copiii cărora le plac
ciopoare de struguri, boabele dulci,
cînd viţele stau pe înaltul arac,
îţi par monumente pe care să urci.

Deci haideţi în viile care miros
a strugure copt, luminos, tămîios,
deci haideţi în vii, pînă nu este iarnă,
şi pînă zăpezile nu se răstoarnă,
cu umeri puternici veniţi spre arac
Să duceţi pe ei — după gust, după plac,
ciorchinii greoi şi albaştri de coarnă,
veniţi la cules nu avem bob zăbavă;

noi sîntem copiii cărora le plac
ciopoare de struguri, boabele dulci,
cînd viţele stau pe înaltul arac
îţi par monumente pe care să urci.

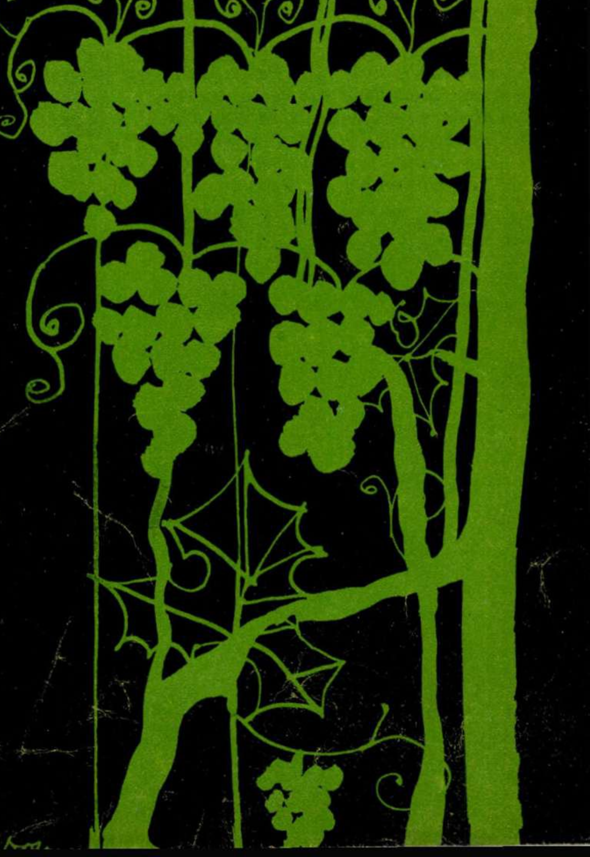

SĂPTĂMÎNA MUNCII PATRIOTICE

Marți, 7 septembrie a.c., pionierii și școlarii de pe întreg județul Vaslui și-au început activitatea în sunetele trompetelor și ropotul tobelor. Bîrlad: *spațiile verzi din oraș au fost invadate de copii cu greble, lopeți și stropitori.* Vaslui: *hărnicia se întrece cu voia bună. Parcul pionierilor din oraș este un adevărat șantier în lucru. Greblele aleargă adunînd frunzele căzute, «tîmplarii» repară băncile, balansoarele, verifică aparatele de sport. Huși — orașul florilor : cei peste 2 500 de pionieri din cele 7 școli generale și două licee sînt prezenți în parcurile din oraș. Rondurile și grădinițele de trandafiri galbeni și roșii ce inunda gospodăriile, dau orașului o nota de veselie, de frumos, dovedind totodată hărnicia micilor locuitori.*

În apropierea Vasluiului, la Podul Înalt, se află o movilă de pămînt. Este movila Răbiia. Aici a înfruntat Ștefan cel Mare în anul 1475 oștirile otomane. În fiecare an, în acest loc, se ține sărbătoarea de la Podul Înalt, intitulată «Neam de eroi».

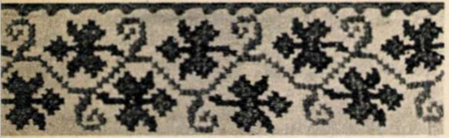

Legendarul erou al războiului pentru independență de la 1877, Peneș Curcanul, al cărui chip apare în versurile marelui nostru poet Vasile Alecsandri, a fost un personaj real, cunoscut sub numele de Constantin Țurcanu și este îngropat în cimitirul eroilor din Vaslui.

CONSTELAȚIA PIONIERIEI

JUDETUL VASLUI

OMAGIU PARTIDULUI

Dintre numeroasele albume pregătite în cinstea semicentenarului partidului, ne-a atras atenția albumul lucrat în paiete colorate, mărgele și perle care punctează minunate flori. Pionierii detașamentului clasei a V-a C de la Liceul nr. 3 din Bîrlad, neîntrecuți mînuitori ai acului, au pus în această copertă a albumului pasiunea și priceperea lor, devotamentul fierbinte, dragostea față de cel care ne călăuzește în viață, față de părintele drag — Partidul.

În filele albumului, versuri înaripate slăvesc partidul, țara. Sînt cuprinse, de asemenea, numeroase însemnări despre vizite la casele memoriale, despre activități pionierești în aer liber, imagini din orașul Bîrlad etc.

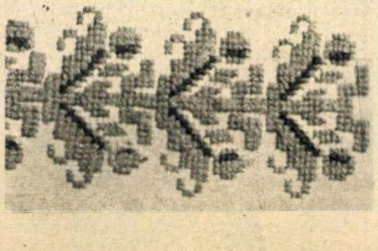

LEGENDĂ ȘI ACTUALITATE

de MIHAI CIOBANU,
președintele Consiliului
județean Vaslui al Organizației
pionierilor.

Într-o zi însorită de iunie, dealul cu nume legendar «Movila lui Burcel» a fost asaltat de mii de purtători ai cravatelor roșii.

În județele Iași și Vaslui, concursul de tir cu arcul «Arcașii lui Ștefan» reprezintă o activitate complexă, cultivînd la copii dragostea pentru cei ce au apărat pămîntul patriei de-a lungul veacurilor.

Viu și emoționant, de la înălțimea Movilei lui Burcel, pionierii din Solești, Codăești, Miclești, Ciortești, Poeni, din municipiul Iași și orașul Vaslui au evocat momente vibrante din lupta lui Ștefan cel Mare pentru independență națională și dreptate socială.

Locurile natale, atît de îndrăgite de copii, au căpătat an de an, datorită hărniciei lor un spor de frumusețe și bogăție. Numai în această primăvară, la chemarea lansată de C.N.O.P. «Fiecare pionier — un pom, o floare», au fost plantați 100 000 de puieți. S-au evidențiat Școlile generale Iana, Popeni, Zorleni, Bahnari-Vaslui, Chițoc-Lipovăț, Muntenii de Jos, Crețești, Bacani, Bunești-Averești și multe altele.

Nu se poate să nu amintim despre prezența pionierilor din județ și la lucrările campaniilor agricole, sprijinind unitățile I.A.S. și C.A.P. la diferite munci.

Dar, voia bună, jocul sînt specifice copiilor noștri. Pe lîngă formațiile artistice cu o veche tradiție, ca de exemplu formația de dansuri Pîhnești, comuna Arsura, orchestra Liceului nr. 2 Vaslui și altele, au apărut numeroase formații noi, cu calități artistice deosebite, din rîndul cărora amintim: formațiile corale ale școlilor Ivești, Ghermănești, Stroești, formațiile de dansuri ale Școlilor Băcești, Școala generală nr. 1 Vaslui, Cîrja-Murgeni, formația de solzari de la Blăgești, orchestra de muzică populară de la Viișoara și altele.

În mod deosebit se poate aminti despre activitatea ansamblului «Izvorașul» al Casei pionierilor Vaslui, care a prezentat spectacole în diferite localități din țară și din străinătate.

Multitudinea preocupărilor pionierilor și școlarilor din județul nostru, frumoasele rezultate obținute pînă acum se datoresc entuziasmului și inițiativei pionierilor, dragostei și priceperii comandanților lor.

GRUPAJ REALIZAT CU
CONCURSUL CONSILIULUI
JUDEȚEAN VASLUI
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR.

REPORTER: MARIA NEGREA

DELEGATI LA CONFERINȚA JUDEȚEANA

MARIANA MITITELU, CLASA A VII-A; RADU LUCA, CLASA A IV-A, ȘCOALA GENERALĂ NR. 1; SORIN MELINTE, CLASA A VI-A, LICEUL NR. 2, TOȚI DIN ORAȘUL VASLUI.

PIONIERII VASLUIENI RAPORTEAZĂ

- **ÎN JUDEŢ SÎNT:**

- **262 UNITĂŢI DE PIONIERI**
- **1 889 DETAŞAMENTE DE PIONIERI**
- **10 264 ŞCOLARI PRIMIŢI ÎN ORGANIZAŢIA PIONIERILOR ÎN ACEST AN.**
- **174 DETAŞAMENTE DE FRUNTE**
- **47 UNITĂŢI FRUNTAŞE**
- **PESTE 6 000 DE PIONIERI PURTĂTORI DE TRESE**
- **1 257 CERCURI ŞTIINŢIFICE ŞI ARTISTICE**

COPIII AU ADUNAT:

5 295 kg	spice de grîu de pe tarlale
10 000 kg	deşeuri hîrtie
4 490 kg	deşeuri textile
5 987 kg	plante medicinale
17 027	sticle

„PIONIER - 1971“

Deschisă sub auspiciile Consiliului judeţean al Organizaţiei pionierilor, expoziţia «Pionier — 1971» reprezintă cele mai reuşite creaţii ale activităţii cercurilor pionereşti. Aici au fost bogat reprezentate atît cercurile Caselor pionierilor din Vaslui, Bîrlad şi Huşi cît şi cercurile de pe lîngă şcolile generale din oraşele şi satele judeţului. S-au bucurat de atenţia zecilor de mii de vizitatori contorul automat pentru înregistrarea vizitatorilor, aşezat la intrarea în expoziţie, cît şi staţia de emisie şi recepţie de tip «vînătoare de vulpi», executată de membrii cercului tehnic al Casei pionierilor din Vaslui. Minitehnicienii de la Casa pionierilor din Bîrlad au prezentat un defectoscop de construcţie originală şi un amplificator de lămpi, iar cei de la Casa pionierilor din Huşi au expus un radioreceptor cu 4 tranzistori. De o bună apreciere din partea vizitatorilor s-a bucurat şi radiopanoul desfăşurat, cu 4 tranzistori şi două lungimi de undă, construit de cercul electrotehnic de la Liceul din Puieşti. Au fost larg reprezentate în această expoziţie cercurile de aero şi navomodele din Vaslui, cercul de rachetomodele de la Şcoala generală din Ţuţcani (comuna Măluşteni), cercurile mîinilor îndemînatice din comunele Lăleşti, Bogdăneşti, Grumezoaia. Bine reprezentate în această interesantă expoziţie au fost şi cercurile de artă plastică şi artă aplicată precum şi obiectele achiziţionate de echipajele expediţiilor «Cutezătorii» şi exponatele arheologice colecţionate în urma desfăşurării concursului «Căutătorii de comori» iniţiat de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor. Dintre acestea s-au remarcat valoroasele piese din neolitic, din epoca de bronz, precum şi din diferite perioade ale feudalismului (urme de incinerare, seceri, topoare, cupe şi diverse vase dacice, diferite arme şi unelte din epoca feudală, o colecţie numismatică, formată din piese romane şi greceşti). Multe din aceste exponate au constituit baza unor muzee şcolare.

FORUM PIONIERESC

TULCEA

În oraşul de la porţile Deltei, la Liceul «Spiru Haret» s-a desfăşurat, într-un cadru sărbătoresc şi emoţionant, Conferinţa judeţeană a Organizaţiei pionierilor, secţiunea pentru pionieri. Cu acest prilej pionierii au făcut numeroase propuneri pe marginea proiectului de Statut: acordarea de denumiri proprii unităţilor de pionieri şi de semne distinctive pentru membrii comandamentelor şi colectivelor de conducere, cravata de pionier să aibă şi un însemn tricolor; pionierii să se salute întotdeauna între ei. În a doua parte a Conferinţei a avut loc o emoţionantă întîlnire a participanţilor cu tovarăşul Ion Gheorghe, secretar al Comitetului judeţean de partid.

După încheierea lucrărilor Conferinţei, participanţii au vizitat Muzeul Deltei Dunării.

STANISLAV POPESCU,
vicepreşedinte al Consiliului judeţean Tulcea al Organizaţiei pionierilor

ZALĂU

Peste 100 de pionieri, delegaţi ai purtătorilor cravatelor roşii din judeţul Sălaj, au participat la lucrările secţiunii pentru pionieri a Conferinţei judeţene a Organizaţiei pionierilor. Printre ei am recunoscut membri ai cercurilor tehnice de la Casa pionierului din Zalău. Şimleul-Silvaniei şi Cehul Silvaniei şi pe «căutătorii de comori» din comunele Ileanda, Gîlgău pe Someş, Jibou şi Zăuan.

Antrenante, discuţiile au adus în prim plan atît succesele activităţii pionierilor din judeţ cît şi lipsurile.

Dintre propuneri: uniforma pionierilor din clasele V–VIII să difere de cea a pionierilor din clasele II–IV; detaşamentele şi unitatea să poarte nume de eroi ai poporului nostru, de oameni de seamă care au trăit pe aceste meleaguri; fiecare unitate să aibă un ecuson propriu; fiecare pionier să aibă un carnet în care să-i fie trecute toate realizările şi meritele pentru care a primit distincţii pionereşti.

LAURENŢIU CĂLĂUZ

ORADEA

La Oradea, în prezenţa tovarăşului Liviu Moldovan, şef de secţie la Comitetul judeţean Bihor al P.C.R., cei 140 de delegaţi ai pionierilor români, maghiari şi de alte naţionalităţi din judeţ au participat la lucrările Conferinţei judeţene a Organizaţiei pionierilor, secţiunea pentru pionieri. Discuţiile purtate au evidenţiat succesele obţinute la învăţătură, în activităţile pionereşti, în munca patriotică de către pionierii bihoreni. În cadrul discuţiilor, un loc important l-au ocupat propunerile legate de completarea şi îmbunătăţirea proiectului de Statut. Amintim cîteva dintre ele: «fiecare detaşament şi unitate să poarte numele unui erou al poporului nostru; centura uniformei să fie tricoloră; uniforma pionierească să fie completată cu jachetă sau haină pentru timpul rece.»

În încheierea lucrărilor, pionierii bihoreni au ţinut să-şi exprime hotărîrea lor de a învăţa, de a răspunde tuturor chemărilor Organizaţiei, de a fi demni de grija şi încrederea pe care partidul le-o acordă.

P. NICOLAE

PLOIEŞTI

Conferinţa judeţeană a Organizaţiei pionierilor din judeţul Prahova, secţiunea pentru pionieri, a reunit la Ploieşti 150 de delegaţi, reprezentanţi ai celor peste 60 000 pionieri din unităţile şi detaşamentele judeţului.

La lucrările Conferinţei a participat tovarăşul Ilie Cîşu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului judeţean Prahova al P.C.R. şi foşti pionieri, — acum utecişti, comunişti, — muncitori în uzinele oraşului. Luînd parte la discuţii, peste 50 de pionieri au făcut numeroase propuneri privind îmbogăţirea vieţii de organizaţie, a proiectului de Statut. Dintre propunerile făcute amintim: instituirea unei «zile a activului pionieresc» în care să aibă loc instruirea pionierilor din comandamente şi colective de conducere; mărirea exigenţei la primirea şcolarilor în organizaţie; crearea unei baze materiale proprii a Organizaţiei pionierilor; primirea şcolarilor în organizaţie nu numai în adunările de detaşament ci şi în cele de unitate.

După alegerea celor 5 pionieri, delegaţi la Conferinţa Naţională, participanţii la Conferinţa judeţeană au vizitat unele obiective industriale şi social-culturale din municipiul Ploieşti, printre care şi Muzeul ceasului de la Palatul culturii, unic în ţară şi printre cele mai valoroase din Europa.

Prof. PETRE ANDREI

ÎN ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR CONFERINŢELOR JUDEŢENE ALE ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR, PARTICIPANŢII AU ADRESAT TELEGRAME DE MULŢUMIRE CĂTRE C.C AL P.C.R., TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, PENTRU GRIJA DEOSEBITĂ CU CARE ESTE ÎNCONJURATĂ TÎNĂRA GENERAŢIE.

Buchetul de garoafe

Povestire de COSTACHE ANTON

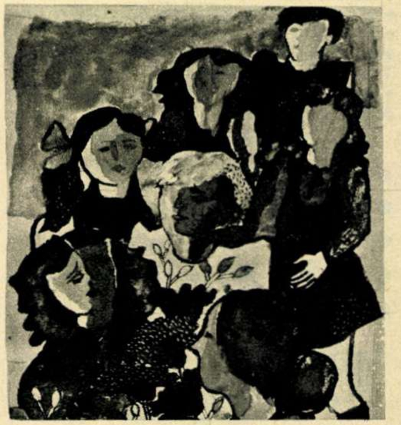

*

Desen: **OFELIA DUMITRESCU**

Nu mai știu exact cum a pornit totul, cine a venit cu ideea, cine a împărtășit-o și celorlalți, nu sînt sigur nici dacă a fost ideea cuiva, a lui Bogdan, de pildă, sau a Norei. Ei sînt în clasă deținătorii tuturor ideilor și mie tocmai amănuntul acesta îmi scapă. S-ar putea să ne fi gîndit toți odată, deși ca să fiu sincer, eu nu m-am gîndit. Am văzut că după ultima oră nimeni nu se năpustește spre ușă, așa cum se întîmplă de-obicei, și-am rămas cuminte la locul meu. Ca să aveți cît de cît idee unde se află locul meu, o să-i schițez imediat topografia: rîndul trei, banca a cincea, în dreptul ultimei ferestre, mai exact, fereastra pe care o închid la sfîrșitul sau începutul fiecărei recreații. Asta n-are însă nici o legătură cu ce vreau să spun mai departe. Mă uitam mirat spre ușă, vedeam că nimeni nu pleacă și mă gîndeam că poate urma să avem o adunare. Abia după aceea am văzut buchetul de garoafe, am înțeles cum stau lucrurile. A fost suficient să văd culoarea albă a garoafelor, ca să-mi fie totul clar, să nu mai fie nevoie de nici o explicație. M-am uitat repede în jur, și n-aș putea spune că am văzut, ci mai mult am simțit la fiecare un aer solemn, sărbătoresc și, bineînțeles, acel zîmbet cu care ne duceam în fiecare an la învățătoarea noastră. Clasa ei, clasa în care învățasem și noi patru ani, se afla două etaje mai jos. Nora ducea în mînă buchetul de garoafe, Bogdan cu un pas înaintea ei bătea de două ori în ușă. Noi, ceilalți, eram aliniați după ei, doi cîte doi. Bogdan bătea în ușă, dar nu mai aștepta răspuns, deschidea, o lăsa pe Nora să intre întîi, aștepta să intrăm și noi, iar el, care fusese primul, rămînea totdeauna la urmă. Nu înțeleg de ce făcea asta, că doar putea să i se alăture Norei. Lîngă Nora venea însă Landi, apoi Tiberiu, apoi în urma lor noi, ceilalți. Învățătoarea se afla undeva, lîngă catedră, avea sau își făcea de lucru cu o hartă, totdeauna cînd intram noi strîngea o hartă, însă cînd ne vedea, o lăsa, zîmbea și ne arăta băncile:

— Intrați, copii.

Noi luam loc, fiecare în banca lui, în banca din prima zi de școală, cuminți, tăcuți și zîmbitori. Nora si Landi îi dădeau buchetul de garoafe și-i urau fericire, adică spuneau aceeași frază pe care în primul an de școală, ca să o țină minte, o scriseseră pe un petec de hîrtie, o învățaseră, însă cînd a fost s-o spună, de emoție, s-au zăpăcit puțin și au citit-o. Noi, în bănci, am repetat urarea în cor, ca pe o poezie. Învățătoarea ne-a mulțumit, a scos de undeva un carton cu bomboane, bomboane de casă, cele mai grozave bomboane, mere, pere, prune, caise, gutui, învelite într-o crustă de zahăr, însă păstrîndu-și fiecare culoarea, mirosul, gustul. Bogdan și Tiberiu au sărit s-o ajute, au luat cartonul cu bomboane și au trecut printre bănci. Noi întindeam mîinile solemni și gravi, luam cîte o bomboană, dar n-o mîncam, așteptam să ia toți, ori pur și simplu o uitam în palmă, pînă cînd învățătoarea era nevoită să ne amintească:

— Copii, bomboanele sînt făcute să le mîncați. Ori nu vă plac bomboanele mele?

— Ne plac! strigam noi în cor.

Ceremonialul acesta se repeta de șase ani aproape fără nici o schimbare. Clasa de la etajul doi nu mai era de mult clasa noastră. Nici învățătoarea. Există însă pe la începutul lui octombrie o zi, mai exact o oră, o jumătate de oră, cînd puteam coborî la etajul doi, unde regăseam cartonul cu bomboane colorate, zîmbetul frumos al învățătoarei, cînd îi puteam auzi glasul, totdeauna încurajator:

— Intrați, copii!

Acum era tot o zi de octombrie, tot o zi frumoasă, însă nu ne-am mai oprit la etajul doi, n-am văzut ușa clasei noastre decît de pe scară. Am coborît în curte, apoi am ieșit în stradă. Nora și Landi mergeau în față cu buchetul de garoafe, iar noi, ceilalți băieți și fete, în urma lor, nu în ordine, nu doi cîte doi, ci cîte patru-cinci, cît putea să cuprindă trotuarul, însă tăcuți și solemni și cu acel zîmbet care apărea în ochii noștri numai o dată pe an! Am mers mult, am lăsat zgomotul orașului în urmă. A apărut un cartier cu străzi liniștite, cu case joase, cu grădini și livezi.

În fața unei porți, Tiberiu, care o luase puțin înainte, s-a oprit, a ridicat mîna în sus, să ne oprim și noi, apoi a dus degetul la buze și a spus în șoaptă:

— Aici!

Învățătoarea noastră plecase din școală, ieșise la pensie, (eu aproape că uitasem acest amănunt) dar exista o zi, la începutul lui octombrie, cînd trebuia să o vedem, să ne vadă, să ne întrebe cu glasul ei puțin cam obosit, după ce bineînțeles fiecare mîncam bomboana luată de pe cartonul plimbat printre bănci:

— Ce mai faceți, copii? Cum vă descurcați cu algebra? Dar cu fizica?

— Biiine! răspundeam noi toți odată, chiar dacă lucrurile nu stăteau atît de bine.

Tiberiu a pășit primul în curte, după el a intrat Nora și Landi, apoi noi, ceilalți, de data aceasta, aliniindu-ne doi cîte doi. Bogdan a rămas, ca de obicei, ultimul. Curtea în care am intrat nu era mare, însă părea năpădită de toate florile toamnei: crizanteme albe, albastre, violete, galbene, dalii înalte cît noi, crini tîrzii, albi și roșii.

În ușa casei n-a ieșit învățătoarea, ci o fată cam de aceeași vîrstă cu noi. A rămas pe prima treaptă a scării și ne-a spus mirată că ne vede:

— Bunica nu-i acasă. E plecată într-o stațiune, la băi. Au mai căutat-o azi și alți copii.

Ochii fetei s-au îndreptat spre o masă de lemn pe care erau trei vaze și-n ele trei buchete de garoafe albe.

Nora și Landi s-au uitat uimite la buchetul lor, fata le-a întrebat:

— Dacă vreți să-i lăsați florile, aduc o vază.

A intrat în casă și a revenit înainte de a se dezmetici careva dintre noi. Nora a pus garoafele în vază, apoi ne-am întors toți spre poartă. Era prima dată cînd ne întorceam triști de la învățătoarea noastră. Din stradă am zărit o clipă buchetul de garoafe pe care îl lăsasem și m-a încercat brusc un sentiment de jenă. Lîngă atîta risipă de flori din curtea învățătoarei, buchetul nostru de garoafe nu însemna nimic.

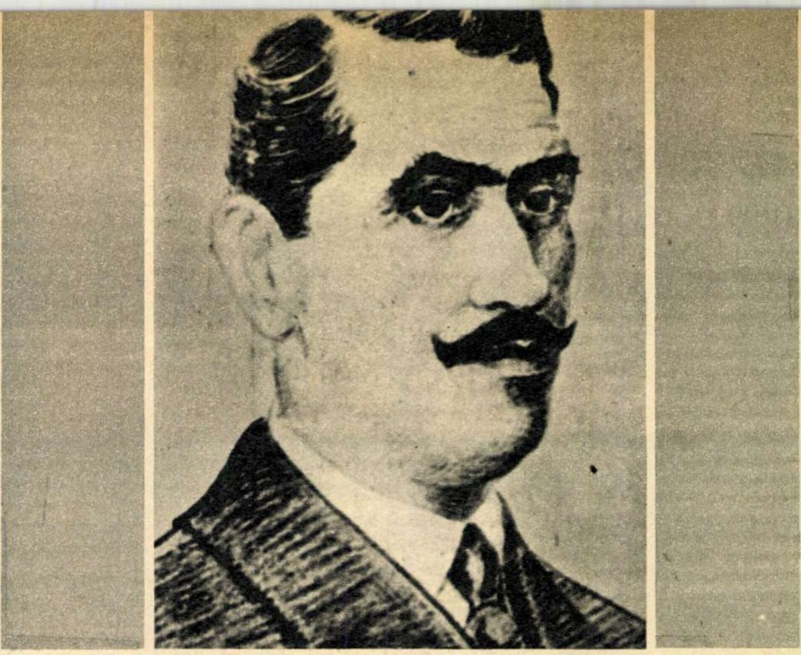

100 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI

I.C. FRIMU

Evocare de DUMITRU ALMAȘ

S-a născut în satul Bîrzești, lîngă Vaslui, în 16 octombrie 1871. Era neam de țăran răzeș, din rîndul celor care, în 1474, au luptat, sub porunca lui Ștefan cel Mare, în vestita bătălie de la Vaslui, unde amarnic a fost înfrînt Soliman pașa Hadîmbul.

A rămas orfan la 12 ani și a intrat ucenic la tîmplărie. A deprins bună meserie. Dar nu s-a depărtat nici de învățătură. A citit și a studiat singur, îndemnat de-o nemărginită sete de cunoaștere. Așa s-a întîlnit, foarte de tînăr, cu tipăriturile socialiste. S-a străduit să le pătrundă înțelesul și să-și ajute și prietenii să le înțeleagă.

Îmbinînd munca de tîmplărie cu cea cărturărească, mînuind pe rînd și dindeaua și condeiul, învățînd mereu, mereu cercetînd totul și iscodind realitățile vieții economice, sociale ,politice, morale, visînd la un viitor mai bun, a ajuns socialist. Și vreme de trei decenii a fost unul din stîlpii socialismului din România.

Acest om deosebit s-a chemat **I.C. Frimu**, **«tîmplarul sublim»** cum l-a numit **Gala Galaction**.

UN OM IDENTIFICAT CU SOCIALISMUL

«Era un om extrem de blînd, inteligent și sobru», așa îl descrie pe I.C. Frimu un vechi militant al clasei muncitoare, **M. Gh. Bujor.** Avea ochi mari, albaștri și adînci ca marea; și oricît era de bun, privirile-i scînteiau adesea de mînie și revoltă mută. **«Ceea ce făcea marele farmec al personalității morale a lui Frimu și ceea ce îi dădea o ascendență și-i asigura o influență binefăcătoare asupra celorlalți, era marea lui armonie sufletească»**, scria **C. Dobrogeanu Gherea.** Iar **N.D. Cocea**, după ce-i admiră talentul oratoric, puterea de convingere, simpatia pe care-o trezește în inimile tuturor, adaugă: **«Ceea ce e de admirat in inteligența acestui muncitor e judecata lui limpede și cumpănită și dragostea pe care o poartă mișcării socialiste. Nimic nu-l descurajează, nimic nu-l înfrînge».**

Înzestrat cu atari însușiri, I.C. Frimu a stat, fără șovăială și abatere în slujba clasei sale — clasa muncitoare. Căci, cu fapta și cu sfatul, cu vorba rostită și cu cea scrisă, cu talentul lui de organizator, cu calitățile-i de propagandist și de militant politic, I.C. Frimu s-a identificat cu lupta clasei muncitoare din România, cu socialismul.

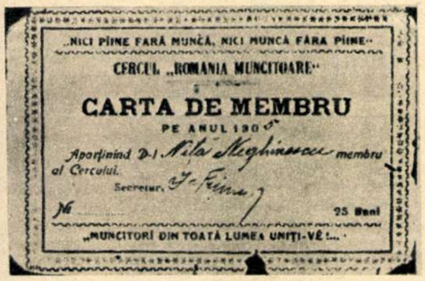

„NICI PÎINE FARĂ MUNCĂ, NICI MUNCĂ FĂRĂ PÎINE"

CERCUL „ROMANIA MUNCITOARE"

CARTA DE MEMBRU

PE ANUL 1905

Aparținînd D-l Nila Meghinescu membru al Cercului.

Secretar, I. C. Frimu

№ 25 Bani

„MUNCITORI DIN TOATĂ LUMEA UNIȚI-VĂ!..."

CARTE DE MEMBRU, LA CERCUL ROMÂNIA MUNCITOARE, SEMNATĂ DE I.C. FRIMU.

O CREDINȚĂ NEZDRUNCINATĂ

Anul 1893. Participînd la formarea Partidului Socialist Democrat al muncitorilor din România, I.C. Frimu s-a dedicat, cu toată ființa, luptei clasei muncitoare, cuceririi drepturilor și libertății de care ea avea nevoie ca de aer, de apă și de hrană. A fost dintre cei mai harnici și mai devotați soldați ai tînărului partid socialist din România acelei vremi.

În anii următori, cînd colabora la revista «România muncitoare» sau organiza corporația tîmplarilor, el se arăta un admirabil cunoscător al realității, al forței clasei muncitoare. Și nu dorea nimic mai mult decît să întărească și să limpezească la maximum conștiința clasei sale, în lupta revoluționară cu burghezia. Indemna pe orice muncitor să citească mai ales publicațiile care «dau sănătate și vigoare sufletului și minții», adică literatura socialistă. A fost dintre cei mai stăruitori militanți care susțineau că «lupta proletariatului va trebui să îmbrace o formă politică», o formă politică socialistă. Eliberarea clasei muncitoare nu poate fi decît opera clasei muncitoare însăși.

I.C. Frimu a trăit, a luptat și a gîndit ca un socialist de frunte, adept al marxismului. În 1905 protesta împotriva atrocităților țariste din vremea revoluției populare din Rusia. În 1907, alături de **Ștefan Gheorghiu** și de alți fruntași socialiști îi îndemna pe muncitori să se angajeze alături de țărani în lupta împotriva «dușmanului comun» — burghezia, fiindcă, spunea el; «țăranii sînt frații muncitorilor și suferă de aceeași exploatare capitalistă».

«ÎN VOI STĂ SPERANȚA ZILEI DE MÎINE»

I.C. Frimu a luptat cu abnegație și dăruire împotriva războiului și a profesat totdeauna cea mai caldă înfrățire între oamenii muncii de pe toate meridianele. Se adresa muncitorilor: «În voi stă speranța zilei de mîine».

La 13 decembrie 1918, cînd burghezia a săvîrșit masacrul din Piața Teatrului Național împotriva muncitorilor tipografi care-și cereau drepturile, I.C. Frimu, împreună cu alți fruntași ai mișcării socialiste și sindicale au fost arestați, bătuți crîncen și maltratați. Schingiuit, trupul vajnicului luptător n-a mai rezistat. Actul de acuzare recunoștea că I.C. Frimu era «sufletul mișcării socialiste». A fost un conducător al muncitorilor, temut chiar și de cei mai înrăiți dușmani de clasă. S-a despărțit de tovarăși, de prieteni, în februarie 1919 și chiar în ultima clipă a vieții, salutul său a fost optimist: «Trăiască socialismul...»

Cît l-au iubit contemporanii, înțelegem din evocarea făcută de scriitorul Gala Galaction: ...**«Scump prieten, inimă fierbinte și suflet de apostol! Ai voit să mîntuiești pe frații tăi, ai voit binele poporului, ai voit să potrivești cu rindeaua ta — tîmplar sublim — nodurile și scrijeliturile blestematei tulpine sociale! Te priveam totdeauna cu drag și admirație. Iubeam avîntul tău, veneram sfînta ta sinceritate și mă plecam adînc, cum mă voi pleca întotdeauna, înaintea crezului tău socialist».**

Înmormîntarea lui I.C. Frimu s-a transformat într-o impresionantă manifestație împotriva dominației burgheze.

Peste doi ani, la 8 mai 1921, prin lupta celor mai înaintați fii ai clasei muncitoare avea să se creeze Partidul Comunist Român, cel care va împlini marele ideal al clasei muncitoare și marele vis al lui I.C. Frimu — socialismul.

Ca vechi militant și conducător socialist, ca adevărat părinte al socialismului în România, rămășițele pămîntești ale lui I.C. Frimu se află depuse la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism. Pe lespedea de marmură numele lui e scris cu litere de aur, așa cum este scris și în conștiința poporului român.

Numeroși muncitori l-au condus pe I.C. Frimu pe ultimul său drum.

JOS ASASINII

EXCURSIE PE GLOB

IRAN

MILENARA PERSIE ÎMPLINEȘTE 2500 DE ANI

▼ SCUARUL FIRDOUSI DIN TEHERAN

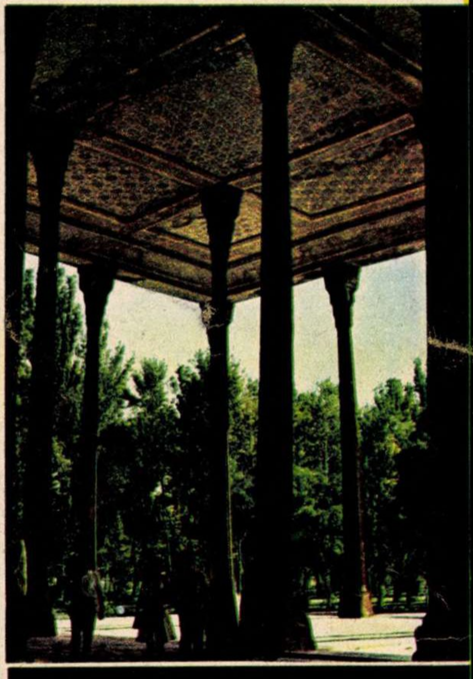

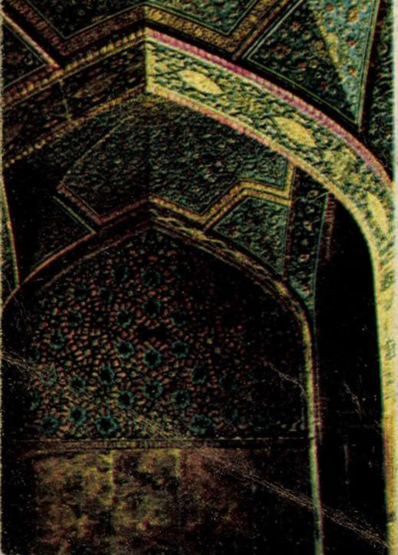

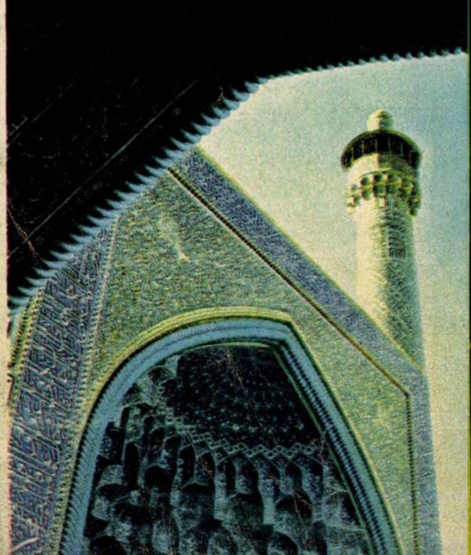

◀ CELEBRELE MOZAICURI CARE ÎMBRACĂ VECHILE MONUMENTE DAU ȘI AZI ISFAHANULUI O STRĂLUCIRE DE LEGENDĂ.

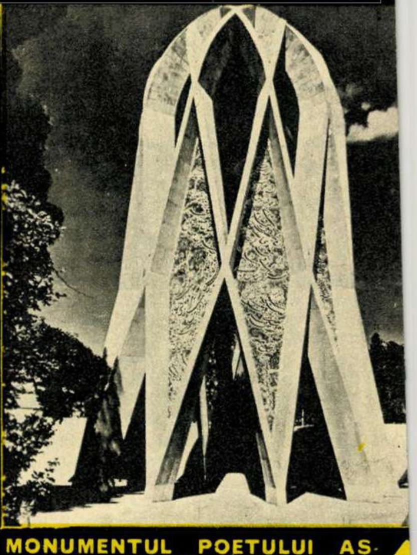

MONUMENTUL POETULUI ASTRONOM OMAR KHAYYAM ▲

«1001 DE NOPȚI» ÎN 2500 DE ANI

Tablou coborît din Cronica Șahilor — sau, mai bine, din cele 1001 de nopți: femeile cu feregea, casele cu acoperișuri netede, înconjurate de ziduri fără ferestre, bazarul oriental cu gălăgia și forfota lui specifică, cu negustorii făcînd nemaipomenită reclamă covoarelor lor de basm:

— Poftiți, domnule. Doriți să cumpărați covoare?

Bătrînul înalt și uscățiv, cu mîinile muncite, e un «academician» în materie de covoare, un cunoscător din scoarță în scoarță al «Divanului Persian». Este una din acele prezențe întîlnite la Tabriz sau la Reșt, pe rîul Sefidrud, unde stejarii alternează cu crîngurile de cimișir și măslini, în satele trecătorii Kuhin. Pretutindeni întîlnești acest om simplu, îmbrăcat nepretențios, dar cu un surîs, puțin stingher, care arată prietenie. Ajunge să-i arăți interes și, de acolo, dintre stîncile golașe, poveștile persane coboară uneori pline cu eroi fără de moarte, asemenea lui Ahile ori Roland. Rostam, fiul lui Zal, regele Sistanului, este eroul epopeii persane a marelui poet Firdousi, Șah-Name. El este «viteazu» lumii». Fiul său, micul Rostam, ucide elefantul alb și cîștigă prin iscusință bidiviul năzdrăvan. Legenda spune că un asemenea cal năzdrăvan a lovit o dată cu copita în pămîntul «bărbaților-privinghetori» și al «femeilor-roze». Din această izbitură s-a format o vale și munții Alborz (Elburs). Pe «urma» acestei potcoave imense, Teheranul vechi și nou se cațără pe munții roșcați, metalici, pînă la 1 400 de metri și înaintează în aerul fierbinte al nisipurilor din deșert. Dimineața, o treime din locuitorii săi se îndreaptă grăbiți spre cartierele și nucleele industriale: spre «Iran-national» — uzina pentru asamblarea unei variate game de automobile; spre rafinăria cu o capacitate zilnică de 85 000 de barili de petrol, (1 baril = 160 l) spre alte fabrici sau spre școli și facultăți.

ISFAHAN — REȘEDINȚA PRIETENULUI LUI MIHAI VITEAZUL

Ați locuit vreodată într-un muzeu? Vă pun întrebarea pentru a vă invita în palatul-hotel al fostului prieten al lui Mihai Viteazu , Șahul Abbas I, supranumit «cel Mare», care și-a mutat capitala la Isfahan. Vă invit, așadar, la caravanseraiul Sah-Abbas din secolul al XVIII-lea, și nu vă mirați că îmbrăcămintea personalului de serviciu — vestoane roșii și pantaloni bufanți, albaștri precum și abundența de ornamentații aurii reconstituie ambianța vechiului palat.

Orașul din Valea mănoasă a rîului Zayandeh este el singur un univers de istorie și legendă, de arhitectură și frumusețe, de trecut, dar mai ales de prezent. Masjid-I-Shah (Moscheea Șahului), îmbrăcată în faianță albastră și verde, Moscheea Lotfolah, cu mozaicurile sale smălțuite, descinzînd parcă din 1001 de nopți, Piața imperială, de șapte ori mai întinsă decît venețiana San-Marco. Există însă și un Isfahan contemporan nu departe de Bazar-e-Shah (Bazarul Șahului), unde construcțiile moderne din cărămidă și beton își cuceresc treptat locul ce li se cuvine. Al doilea oraș, ca mărime, al Iranului, cu peste 500 000 de locuitori, Isfahanul este centrul industriei textile, alimentare și ușoare. Peste 20 de întreprinderi cu «minaretele» lor industriale vorbesc despre o nouă renaștere a vechii Aspadana.

SHIRAZ — «LEAGĂNUL POEZIEI»

Pe drumul pe care altădată soseau caravanele din Buhara și Samarkand, Shirazul — orașul poeților, al trandafirilor și privighetorilor —

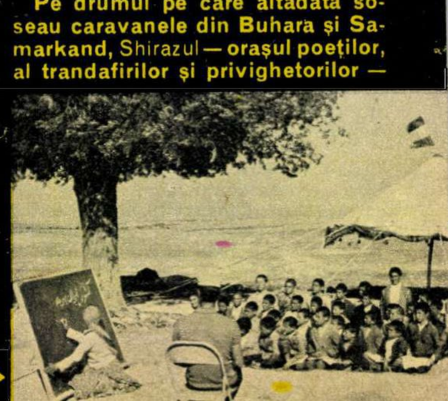

ORĂ DE CLASĂ ÎN AER LIBER ▶

întîmpină străjuit de santinela
de piatră. Masivul Zagros este
rtorul cel mai statornic al celor
de veacuri de istorie shiraziană.
ntru al provinciei Fars (altădată
mită Parsa — de unde și numele
rsiei!), leagăn al civilizației ira-
ne — unde vor avea loc majo-
tea festivităților aniversării ma-
ui Cirus — Shirazul este înainte
toate leagănul poeziei. Căci poe-
, fără îndoială, este prima di-
ensiune a Shirazului. Și, asta, nu
ntru că sub cupolele de culoarea
naraldului se află mormintele poeților Saadi și Hafiz, nu! Poezia o întîlnești și acolo, unde liniștea cedează locul larmei asurzitoare — în bazarul original acoperit cu o copertină strident colorată, unde artizanii sînt nu doar negustori, ci și poeți.

Replica modernă a Dar-ul-Elmului — adică «Templul cunoașterii», cum se numea în vechime orașul, datorită existenței uriașei biblioteci cu 360 de camere în care s-au adunat toate manuscriptele epocii — este Universitatea Pahlavi, cu facultăți de medicină, filozofie, științe exacte și agricultură, aflată în fruntea tuturor acțiunilor de alfabetizare a populației iraniene.

Din Shirazul poeților, trecem pe o largă șosea spre Persepolis.

Toată istoria persană este aici: la Pasargadu și Persepolis. Amintirea lui Cirus și a lui Darius, a lui Xerxes și a lui Artaxerxes, a lupoaicei răpusă de săgeată se află poate tot prin aceste «Cîmpii Elizee», unde realitatea istorică, mitologia, legenda stăpînesc în devălmășie.

Iată-ne pe terasa vastă de circa 350 pe 250 de metri, rezultată din «netezirea» unui munte, unde marii regi persani au construit una din «minunile» lumii antice: Parsa-Persepolis (secolul VI-IV î.e.n.). Pe terasa largă, o sală uriașă domină piața mare a orașului unde defilau oștile imperiale.

Legenda spune că trebuie să te naști continuu, pentru a cunoaște această fermecătoare țară. -

COSTIN NASTAC

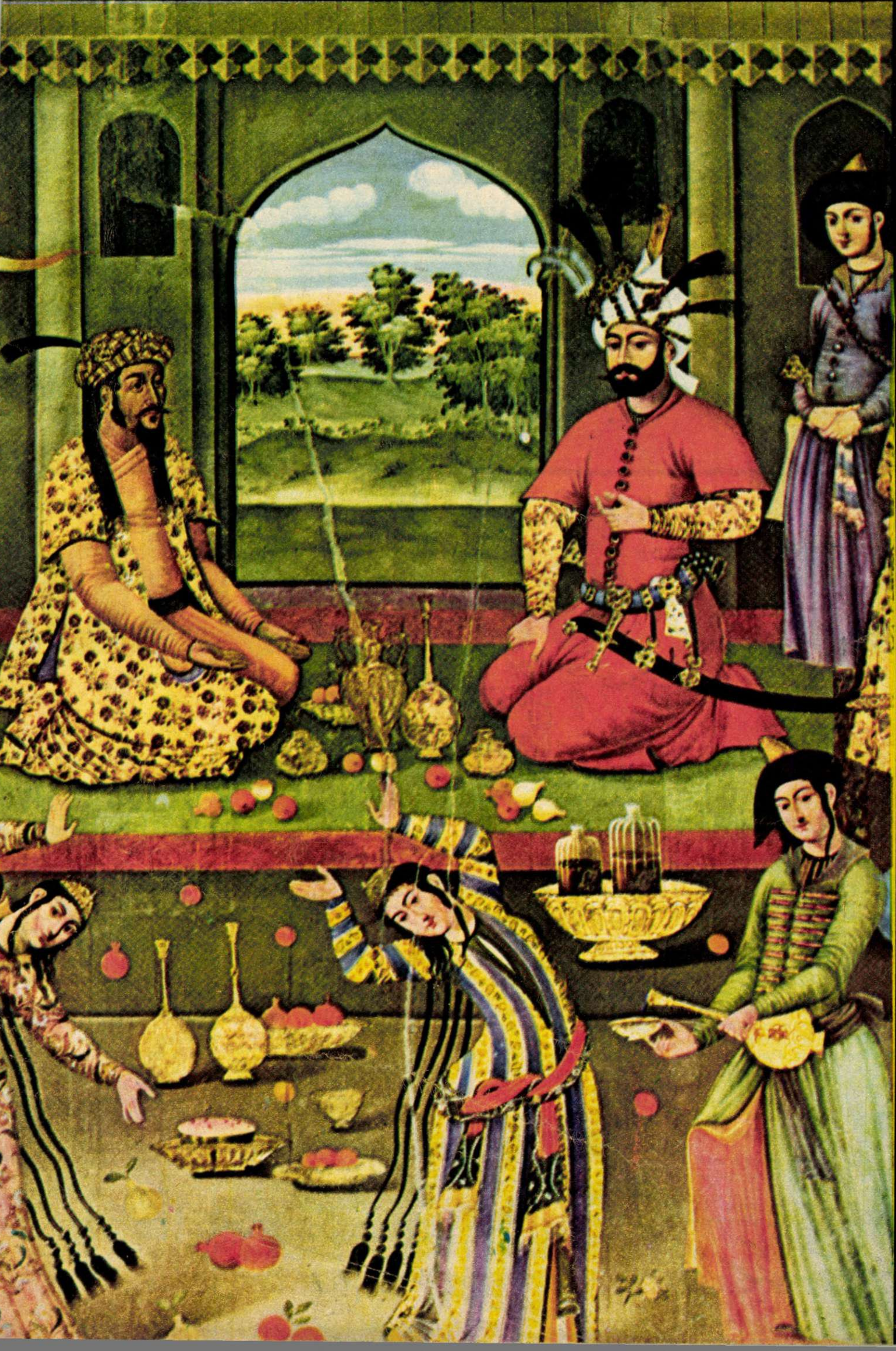

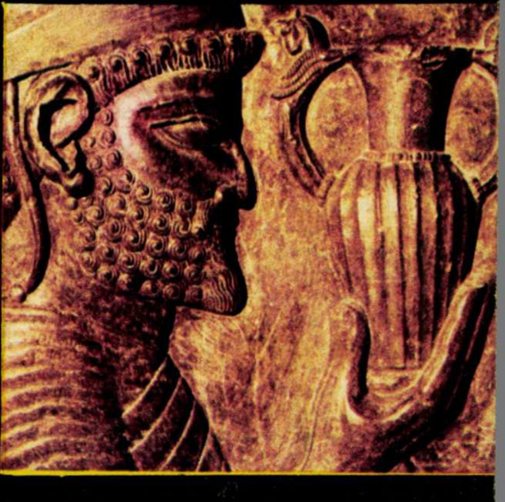

IRANUL-DINCOLO DE LEGENDE

În urmă cu cîteva decenii, Iranul sau Persia (denumirea oficială a statului pînă în 1935) mai apărea încă în ochii călătorului străin ca o țară încremenită, trăind la adăpostul propriilor legende. Freamătul secolului XX, dezvoltarea industriei, tehnicii și culturii trecea anevoie zidurile masive ale moscheelor sau palatelor somptuoase și, cu atît mai puțin, hotarele moșiilor întinse unde țăranii legați prin legi feudale de pămînt, trăiau după tipicul secolelor trecute. Bogății fabuloase, adevărate comori de basme erau împrejmuite de sărăcia lucie a mai tuturor fiilor acestei țări care odinioară, cu aproape 25 de veacuri în urmă, fusese cea mai puternică, cea mai bogată, cea mai luminată așezare a lumii antice. Pentru toți aceia care au străbătut Iranul în ultima vreme, eforturile autorităților precum și elanul general al populației de la orașe și sate, de a desprinde țara din acea «închidere în sine», cum a fost apreciată îndelunga perioadă de stagnare economică și socială a Persiei, au devenit cu atît mai elocvente cu cît succesele înregistrate în multe domenii sînt remarcabile. Numai făcînd comparație cu nivelul la care se afla industria și agricultura, rețeaua de școli, de spitale și drumuri, imediat după cel de al doilea război mondial și actuala situație, putem înțelege la adevărata valoare, tendințele pozitive și rezultatele practice care

RADU BUDEANU

(Continuare în pag. 15)

◀ MINIATURĂ PERSANĂ DIN PERIOADA SAFAVID

„EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII“

UCENICII LUI Tho

Nu se putea ca apele, care i-au fascinat și i-au atras dintotdeauna pe cei îndrăzneți, dornici să le descopere frumusețile și bogățiile, dar și să le înfrunte, să rămînă străine expediționarilor noștri. Așa se face că, fie în limitele regulamentului actualei ediții a «Expedițiilor Cutezătorii», fie chiar dincolo de el, cîteva echipaje le-au «atacat» cu curaj și entuziasm, reușind spectaculoase aventuri acvatice.

OPT «LEBEDE NEGRE» ÎN DELTĂ

Deși fără... pene și aripi, fără să poată zbura și înota, componentele echipajului Școlii generale nr. 4 din Galați, care au împrumutat temporar numele grațioaselor și rarelor lebede negre, au reușit, totuși, să străbată Delta în lung și-n lat, realizînd una dintre cele mai interesante expediții ale actualei ediții a concursului nostru. Timp de 20 de zile (15 iulie — 4 august), călătorind cu vaporul, cu barca, pe jos sau cu căruța (după împrejurări), luptîndu-se continuu cu un... munte de bagaje, înfruntînd cu curaj și răbdare atît... dorul de casă, cît și furtunile, arșița și pe neobrăzații de «cicliști» (cum li se spune pe aici țînțarilor), pregătindu-și singure borșul pescăresc și celelalte delicatese culinare, ele au trecut prin nenumărate locuri și localități din împărăția dintre ape (Tulcea, Ceatalchioi, Plaurul, Pardina, Tatanir, Chilia Veche, Mila 23, Maliuc, C.A. Rosetti, Pădurea Letea, Sulina, Grindu Puiu, Crișan, Gorgova, Vulturul, Partizanul, în total peste 300 kilometri), studiind cu atenție flora și fauna, stînd de vorbă cu localnicii, observînd cum muncesc și cum trăiesc ei și, de multe ori, dîndu-le chiar cîte o mînă de ajutor în treburile lor obișnuite (cum au fost cele două zile de muncă patriotică la cherhanalele din Chilia Veche și Crișan.

Așa se face că «lebedele negre» s-au întors din Deltă nu numai cu un bogat și interesant material documentar, ci și mai călite din punct de vedere fizic, mai bronzate, mai curajoase și mai îndemînatice, dar mai ales «cu o imagine de neuitat a frumuseților și bogățiilor Deltei, a oamenilor ei harnici și buni la suflet ca pîinea caldă» — după cum glăsuiește jurnalul de bord într-una din paginile sale.

TEMERARII DE PE «RĂGĂLIA»

Despre ele s-ar putea scrie o adevărată Odisee. Dar cum spațiul ne obligă la concizie, vă rugăm să vă mulțumiți cu mai puțin.

Așadar, 10 băieți de la Școala generală nr. 4 din Roman, sub conducerea profesorului Ion Conache, constituiți în echipajul «Seretos», s-au hotărît, încă din primăvară, să participe la «Expediții» străbătînd Siretul cu o ambarcațiune d construcție proprie, de la Roman la Galați. Ușo de zis, dar greu de realizat. Nu însă și pentr acești temerari pe care nimic nu i-a putut opr din drum: nici faptul că după prima probă, «Ră gălia» (ambarcațiunea lor) a trebuit desfăcută în bucăți și reconstruită, nici că după numai 3 ore de la plecarea în expediție barca a înce put să ia apă, nici că din cînd în cînd se rotea ca năucă pe loc, nici că pe numeroase porțiuni Siretul era fie plin de răgălii, fie foarte repede. Au mers tot înainte — adică tot la vale — înfruntînd și ei «briza de Siret» (o descoperire care le aparține) și țînțarii, făcînd măsurători ale adîncimii, lățimii și vitezei apei, pescuind, studiind structura geologică a malurilor, dar mai ales inițiindu-se în tainele navigației («Răgălia» punîndu-i continuu în cele mai diverse situații, pînă și-n aceea de naufragiați). Pînă la urmă au ajuns cu bine la destinație, adică la Galați, unde, vrînd-nevrînd, s-au despărțit de primul lor «vapor», hotărîți ca atunci cînd se vor face mari să-și continue expedițiile pe mările și oceanele lumii, dar pe altfel de ambarcațiuni.

DEȘI NU PREA ARĂTOASĂ, «RĂGĂLIA» PLUTEȘTE TOTUȘI.

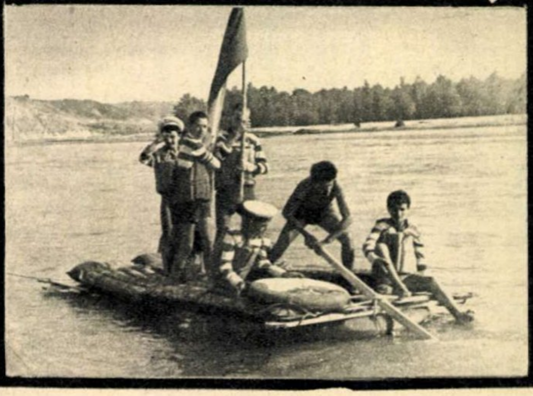

PLUTAȘII DE PE SOMEȘ

Dar și Someșul este navigabil. Și-au propus să demonstreze lucrul acesta 3 fete și șapte băieți de la Școala generală din localitatea Someșul Rece — Cluj, membri ai echipajului «S.R.U.–1». Însoțiți de doi profesori — Mircea Homescu și Carol Bolog — ei s-au lansat la apă, la Someșeni, pe data de 21 iulie, pe o ingenioasă plută cu care, timp de 7 zile, au străbătut Someșul pînă la Fodora. O distanță nu prea mare care i-a supus însă chiar mai mult decît pe colegii lor de pe «Răgălia», la o mulțime de încercări: cioate pe

pagina băieților

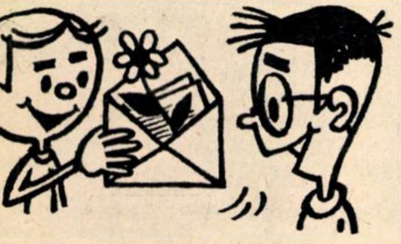

CURIERUL BĂIEȚILOR

Atențiune băieți! Azi am primit O FLOARE! Ne-a trimis-o Liliana Dincă din Găești, prietena paginii noastre. Să-i spunem cu toții «mulțumim, Liliana!» și eu aș mai adăuga ceva... scuze pentru această copie, care nu este nici pe departe atît de frumoasă ca floarea trimisă de tine.

SIMIONEL STOICA, București. «De ce pagina noastră n-ar cuprinde și modele de îmbrăcăminte?» Foarte curînd pagina băieților va cuprinde și «modelele» pe care le dorești.

PAUL UNGUREANU, Cîmpulung. Profesia de montator de aparatură electronică ți-o poți însuși numai după ce vei absolvi clasa a VIII-a. După aceia trebuie să urmezi o școală profesională. Îți indicăm aceea de pe lîngă **Uzina electroaparataj din București, str. Popa Lazăr nr. 8, tel. 35.46.61.**

GEORGEL GROZEA, Stănești, Gorj. «Dragă Emil, de-acum sînt elev la Școala profesională din Lupeni și, după cum vezi continui să-ți scriu. Cu toate că mă pregătesc să devin electrician de mină, mă pasionează, după cum știi, radiotehnica și optica. Vrei să-mi ajuți să construiesc un aparat de mărit?»

Ca să te ajutăm eficient și pentru a putea folosi lentilele pe care le ai, voi cere concursul specialiștilor de la «Racheta cutezătorilor». În curînd, ei îți vor răspunde pe adresa de acasă. Succes la școală.

MIHAI POPESCU, Buzău. Caricatura este un gen extrem de dificil. Totuși, cînd cititorii noștri ne vor trimite caricaturi de bună calitate le vom publica fără rezerve. Așteptăm.

Emil

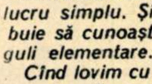

CUM LUCRĂM CU CIOCANUL

Minuirea ciocanului pare un lucru simplu. Și totuși... trebuie să cunoaștem cîteva reguli elementare.

Cînd lovim cu ciocanul este necesar să urmărim obiectul căruia îi aplicăm lovitura și nu ciocanul. Să fim de asemenea foarte atenți ca direcția loviturii să fie exact în același plan cu obiectul (desen). Dacă nu, vom lovi fie alături, fie chiar în mînă.

Cele mai folosite ciocane sînt cele cu vîrful drept sau cu vîrf îndoit, avînd o crestătură pentru scoaterea cuielor. Ciocanul trebuie să fie dintr-un oțel de bună calitate, să aibă coadă bine înțepenită și din lemn tare. Lungimea cozii variază după mărimea ciocanului. Lovim cu ciocanul mai tare, sau mai încet, după cum cere calitatea lucrării.

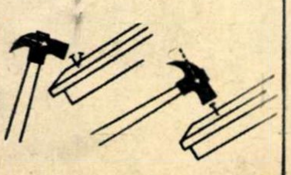

Cutezanța

Cînd în septembrie 1895 se inaugura podul peste Dunăre de la Cernavodă, lucrarea era socotită drept un act de o deosebită cutezanță. Prin mărimea sa, podul era primul din Europa și al treilea din lume. Soluțiile găsite de corpul tehnic român, cum au fost numiți atunci constructorii noștri, în frunte cu Anghel Saligny, au fost pline de îndrăzneală și nu puțini se îndoiau de reușită. Saligny folosise, pentru prima dată în construcția unui pod, oțelul moale în locul fierului pudlat. De asemenea, prevăzuse totul în calcule de extremă amănunțime. La podul lung de 14 km s-au executat 62 000 mc săpături de fundații și s-au utilizat 15 milioane mc oțel.

SEMAFOR

Atenție la semnalizările semaforului!

«Respectați liniștea locatarilor din bloc». Nu-i nevoie să lăsați deschis la maximum tranzistorul sau televizorul, să vă jucați sau să discutați zgomotos cu prietenii, pe scară sau în holul blocului.

Și tot semaforul ne spune că dacă întîlniți vreun locatar, salutați-l și, mai ales aveți grijă să răspundeți la salut.

La lift, nu vă grăbiți să închideți ușa dacă observați că cineva se apropie. Politețea cere ca la coborîre să salutați persoana care a rămas să urce mai departe.

Nu uitați că, în orice împrejurare, sînteți pionieri și se cuvine să-i învățați și pe cei mai mici regulile de comportare civilizată, ceea ce presupune ca voi înșivă să le cunoașteți bine.

eyerdahl

1

2

ASPECTE DIN TABĂRA «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII» ORGANIZATĂ ÎN VARĂ LA ORĂȘTIOARA DE SUS, JUDEȚUL HUNEDOARA (foto 1, 2, 3).

firul apei, sălcii atît de aplecate peste apă încît barau orice drum, cabluri care traversează rîul pe deasupra sau pe dedesubt, numeroase zăgazuri pentru morile de apă și multe altele asemănătoare.

Micii plutași s-au descurcat însă de fiecare dată: fie trăgînd pluta de-a lungul malurilor, cu funia, fie sărind în apă și ridicînd-o pe umeri peste cabluri, fie chiar demontînd-o mai sus de zăgazuri și montîndu-o din nou în aval de ele. Și, între timp, au pescuit, au făcut baie și plajă, au studiat Someșul, au colindat prin satele de pe malurile lui, interesîndu-se de felul în care trăiesc și muncesc oamenii de prin aceste locuri pe care ei le «călcau» pentru prima oară și într-un mod atît de original.

Trei expediții nautice, trei experiențe «a la Thor Heyerdahl» pentru cei 28 mici expediționari care, cu siguranță, vor rămîne de neuitat pentru ei.

N.R.

Deși cele două echipaje — «Seretos» și «S.R.U.-1» — nu au respectat întrutotul condițiile prevăzute de regulamentul actualei ediții a concursului, juriul național, ținînd seama de calitatea deosebită a expedițiilor, de originalitatea lor, le-a admis, totuși, în concurs.

Existînd un precedent, s-ar putea ca expedițiile nautice să fie incluse în ediția viitoare a concursului nostru în mod oficial.

C. DIACONU

3

A. POCH

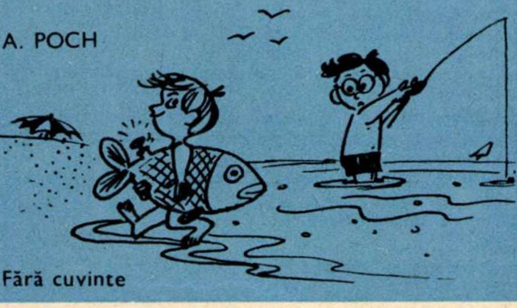

Fără cuvinte

CU ACEST MOBIL LUCRAT FOARTE SIMPLU, SE POATE ÎMPODOBI UN PERETE SAU O LAMPĂ. ÎN AMBELE CAZURI, ACESTA ESTE UN FRUMOS OBIECT DECORATIV. BRAȚELE SE TAIE DIN SÎRMĂ, AVÎND GRIJĂ SĂ LĂSĂM CÎRLIGE DE PRINS, AȘA CUM SE VEDE ÎN DESEN. LUNGIMEA O STABILIM DUPĂ DORINȚĂ. SEPARAT, LUCRĂM DIN CARTON SAU PLACAJ ELEMENTELE CARE SE VĂD DE ASEMENEA ÎN DESEN ȘI PE CARE LE PRINDEM CU FIRE DE AȚĂ, DE BRAȚELE SÎRMEI. «PĂSĂRILE» SAU «SOARELE» SE LUCREAZĂ ÎN DUBLU EXEMPLAR, DACĂ VREM SĂ LE LĂSĂM ÎN BALANS, SAU ÎNTR-UN EXEMPLAR, DACĂ PRINDEM LUCRAREA ÎN PERETE. CA SĂ DĂM MAI MULTĂ STRĂLUCIRE PĂSĂRELELOR, LE PRINDEM PENE PE CARE LE COLORĂM CU ACUAREL Ă.

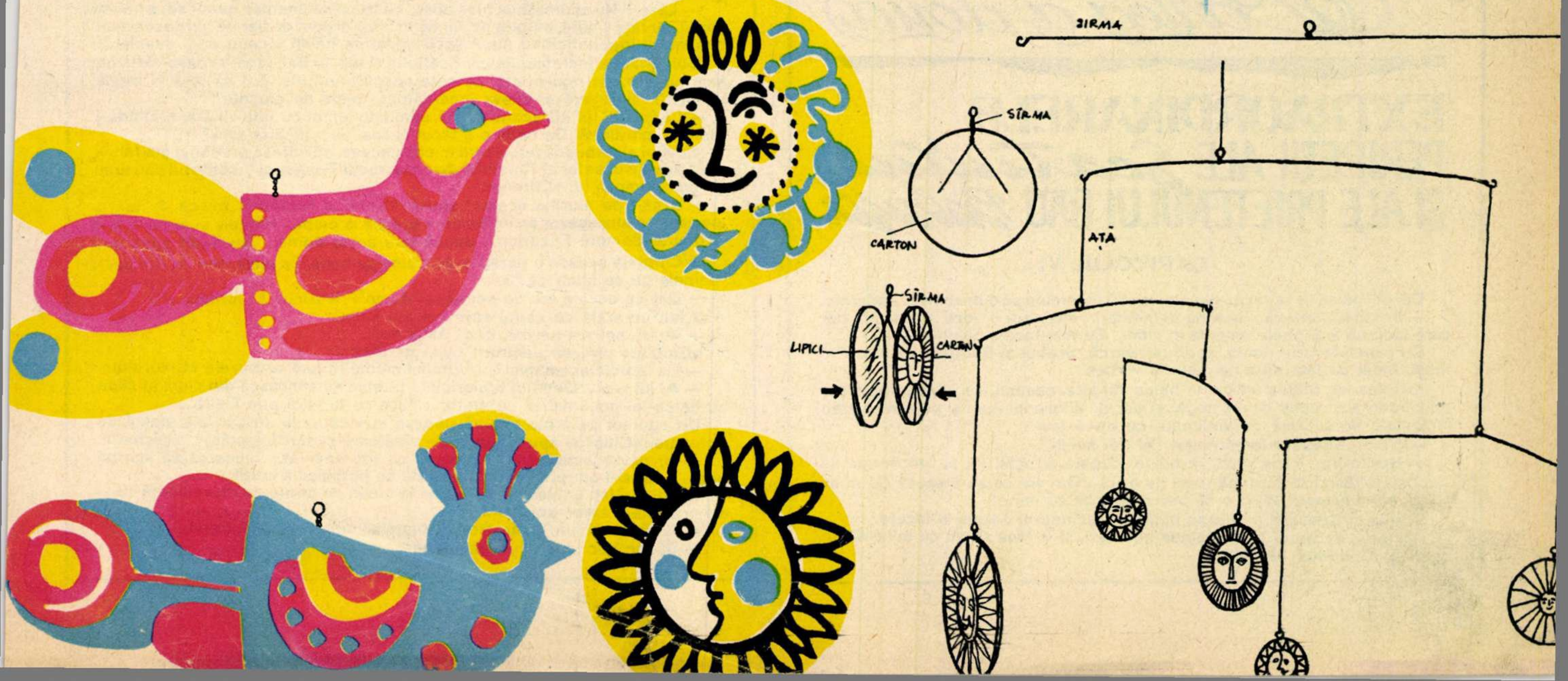

ARHIVA DE AUR Cutezătorii

ANA OLIMPIA ROȘU, clasa a VI-a, Lipova. Din fișă reiese puternica ei pasiune pentru mare. Și o să vedeți îndată de ce facem această afirmație.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Căpitan de navă.

Ce-ai dori să mai înveti în școală (pe lîngă ceea ce înveti acum)? — Istoria marinei românești.

La rubrica **Atelierul fanteziei,** Anca ar vrea să publicăm desene și povestiri despre viața subacvatică, despre posibilitățile oamenilor de adaptare la acest mediu. Iar la **rubrica rezervată exclusiv, unde poți să scrii ceea ce dorești,** ea a dedicat cîteva versuri mării.

IONEL UDRESCU, clasa a VI-a, comuna Birchiș. Ne transmite fotografia cu însemnarea «Eu și sora mea Aurica». **La rubrica «Ce vrei să fii în anul 2000»?** Ionel ne răspunde: **tîmplar, ca și tata.** El mai vrea să se asemene în viață cu Dan Buzdugan. La rubrica **Atelierul fanteziei** el ne propune să publicăm: «ceva de să mori de rîs».

BAIERLE DĂNUȚ, clasa a VI-a, Covăsînț. El ne propune să publicăm o povestire în imagini despre viața lui Virgil Iovănaș, tînăr erou, căzut în lupta împotriva fascismului. De altfel, el vrea să se asemene în viață cu Iovănaș.

EMANUELA STOICULESCU, clasa a VII-a, Arad. La caseta rezervată exclusiv, ea face următoarea însemnare: **«N-am să uit nicicînd că cel care ne deschide atît de larg porțile științei, ca cel care se îngrijește să avem o viață mereu mai bună, care prin activitatea sa neobosită duce țara pe drumul comunismului, este Partidul Comunist Român.**

Selectăm cîteva fișe din comunele județului Ilfov: TINCEA T. STANCU, clasa a V-a, Bănești abonat din anul 1967. Fișa sa remarcă firul unitar care leagă răspunsurile la toate întrebărilor noastre.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Cîntăret de muzică populară.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — Un nou instrument muzical.

Ce ai face tu pentru binele omenirii dacă ar depinde de tine? — Aș vrea ca prin cîntecele populare românești să-i fac pe oameni să fie veseli și buni.

TUDOR V. DUMITRESCU, clasa a VI-a, Buturugeni.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Constructor de avioane.

Ce noi eroi de povestiri în imagini ai dori să întîlnești în revistă? — Eroii povestirilor lui Ion Creangă și mai ales Dănilă Prepeleac și Ivan Turbincă.

IONEL P. NECULCE, clasa a VII-a Izvoarele.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — Eu aș vrea să mă dedic sistematizării și înfrumusețării satelor și comunelor noastre.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Un fiu de nădejde al Republicii Socialiste România.

Din tot ce te preocupă pe tine, ce întîlnești sau întîlnești prea rar în paginile revistei? — Probleme de electrotehnică.

VIOREL GH. CIOBOATĂ, clasa a IV-a, Hotarele. (Ce-ai dori să mai **înveți în școală pe lîngă ceea** ce **înveți acum ?)**— Astronomia. **Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție?** — O mașină de depistat bolile.

Printre eroii povestirilor din revista noastră, el ar dori să-l întîlnească pe Păcală.

B.C.

CUTEZĂTORII SERVICE

DORESC SĂ CORESPONDEZE

Valentina Tudose, comuna Vicovu de Jos, județul Suceava. **Radu Baba,** Școala generală Beșlii, comuna Mînzălești, județul Buzău; **Elena Frumosu** și **Maria Miu,** Școala generală nr. 2 Zimnicea, județul Teleorman.

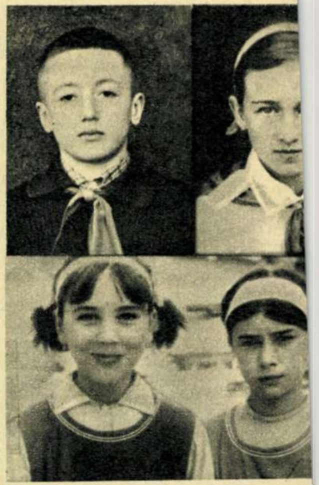

PE TEME DE COMPORTARE

Cornelia Catana (14 ani), comuna Lunca, județul Teleorman; **Iulian I. Cărăușu** (14 ani), comuna Tansa, județul Iași; **Dumitru Rus,** cla-

ROMAN FOILETON

PETRE LUSCALOV

„OSTROVUL LUPILOR"

(Partea a doua)

EXTRAORDINARELE PERIPEȚII ALE *Scatiului* ȘI ALE PRIETENULUI SĂU *Babușcă*

CAPITOLUL VI

Cei doi băieți se repeziră din nou la ușă, încercînd să o deschidă. Zadarnic.

— În sfîrșit, iată-vă... răsună deîndată în încăpere o voce glumeață, dar care făcu să le înghețe sîngele în vine... Ce mai faceți, băieți?

Cu capetele între umeri, zgribuliți parcă, Scatiul și Babușcă se răsuciră încet, încet cu fața spre cel care le vorbea.

Înaintea lor, stătea un om în haine vărgate, cenușii, de pușcăriaș, rupte pe-alocuri și stropite cu mîl negru și uscat. Mîinile lui mari și puternice erau încleștate pe o armă de vînătoare cu două țevi.

— «Chioru» șoptiră înmărmuriți cei doi băieți...

— Ho-ho-ho... rîse omul în haine vărgate și ochii lui se micșorau, se subțiau, strălucind ca două lame de brici... Dar voi ce-ați crezut? Că m-ați băgat la închisoare și nu o să mai dati ochii cu mine?

Scatiul și Babușcă îl priveau uimiți, mușcîndu-și buzele în tăcere.

«Chioru» se așeză pe marginea unei țevi, și le făcu semn cu mîna să se apropie. Continua să rîdă.

— Haide.. Haide... Faceți-vă'ncoa, eroilor. Astăzi este zi de chenzină... zi de plată... «Ciupitu» a vrut să vă împuște pe amîndoi acolo în pădure... dar eu nu l-am lăsat... Vedeți ce-am pățit dacă am fost băiat cu caracter?

Scatiul ridică brusc capul și îl înfruntă cu mîndrie.

— Ai pățit-o, nene, pentru că te-ai legat de noi... Și după cum văd te legi din nou...

— Zău, frățioare? chicoti «Chioru» îndreptînd țeava spre pieptul Scatiului... Dar cine l-a adus pe colonelul acela și pe ostași pe capul nostru?

Scatiul continua să-l înfrunte.

— Sîntem pionieri... și adăugă, întorcîndu-se spre Babușcă... Nu-i așa, Babușcă?

Babușcă sări ca speriat din somn, și strigă:

— Sîntem! Mai e vorbă?!!

În clipa aceea «Ciupitu», care între timp pesemne că descuiase ușa de la intrare și pătrunsese în clădire, apăru ca o umbră în spatele lor, cu un drug de fier în mînă. «Chioru» îl opri cu un gest.

— Lasă-l! Nu acuma! mai bine aflăm ce fel de «alimente» ne-au adus băieții... Omul, cu fața vînătă, ciupită de vărsat aruncă drugul de fier pe pardoseala de ciment, și îngenunchind lîngă sacii aduși de băieți începu să-i desfacă.

Sub privirile încremenite ale Scatiului și ale lui Babușcă, scoase dintr-un sac, niște haine nou-nouțe, pe care despăturindu-le lăsă să iasă la iveală un pistol mitralieră și cîteva încărcătoare pline de gloanțe.

— Cădelnița lui «Diaconu»! rînji admirativ omul cu fața vînătă, arătîndu-i pistolul mitralieră. De unde o fi făcut el rost de jucăria asta?

Scatiul și Babușcă înțeleseră în clipa aceea că adresa primăriei era falsă, și că așa-zisul șofer al Trustului de construcții Tulcea, și însoțitorul său erau de fapt oamenii lui «Chioru».

— Lasă-l pe aiuritul acela... spuse «Chioru» rezemînd pușca de țeava pe care se afla așezat și încrucișind brațele la piept... Hainele și arma ni le-a procurat domnul Friedrich... Joacă tare acest domn... Nu ți-am spus eu?

«Ciupitu» scoase o pereche de cizme galbene, de piele, și le azvîrli peste hainele ce se aflau pe jos.

— Dar ce nevoie are de noi acest domn Friedrich...? întrebă el.

«Chioru» arătă cu capul spre cei doi băieți.

— Nu de noi are nevoie, ci de ăștia doi...

«Ciupitu» rămase pentru o clipă perplex:

— De leprele astea mici? un zîmbet ciudat flutură pe buzele «Chiorului».

— Ai să vezi... Domnul Friedrich..., trebuie să sosească din clipă în clipă cu barca lui pneumatică cu motor... Face pe turistul prin Deltă...

Un zgomot puternic răsună undeva în încăperile de sus ale stației de pompare. «Chioru» apucă pușca de vînătoare și sări fulgerător în picioare.

— Iar nu se astîmpără... spuse el cu ton enervat... Încearcă să spargă ușa... Și doar i-am prevenit că dacă nu se potolesc îi curăț...

Cei doi băieți înțeleseră că cei de la stația de pompare, deveniseră ca și ei, prizonierii celor doi bandiți.

«Ciupitu» vîrî un încărcător în pistolul mitralieră și întrebă.

— Să mă duc sus să le trag o rafală, șefule?

a a VIII-a, satul Rus nr. 69, omuna Dumbrăviţa, judeţul Maramureş.

PE TEME DE FILM

Eugen Ştefan, Slobozia, tr. Aleea Gării nr. 5, judeţul alomiţa; **Virginia Ionescu** şi **Viorica Zăvoianu,** Bucureşti 7, str. Ghirlandei nr. 54, bloc 76, sc. 3.

PE TEME DE MUZICĂ

Floriana I. Ghiulea (13 ani), comuna Izvoarele, judeţul Teleorman; **Păştinaru Angela,** clasa a VII-a, Sebasa, comuna Borca, judeţul Neamţ; solistă de muzică populară; **Mariana Matei,** clasa a VI-a, satul Ciorîca, comuna Uda, judeţul Argeş (amatoare de muzică populară şi uşoară); **Maria Oloianu** (14 ani), Slobozia, str. Gheorghe Doja nr. 40; **Mica Oprea** (12 ani), satul Văleni, comuna Boteşti, judeţul Neamţ.

ERATĂ

În nr. 31 al revistei noastre, la rubrica «Cutezătorii Service» a apărut eronat adresa corespondentului nostru Constantin Bătăiosu. Adresa exactă este: satul Peşteana-Jiu, comuna Bîlteni, judeţul Gorj.

CUTEZĂTORII SERVICE • CUTEZĂTORII SERVICE • CUTEZĂTORII SERVICE •

CE • CUTEZATO

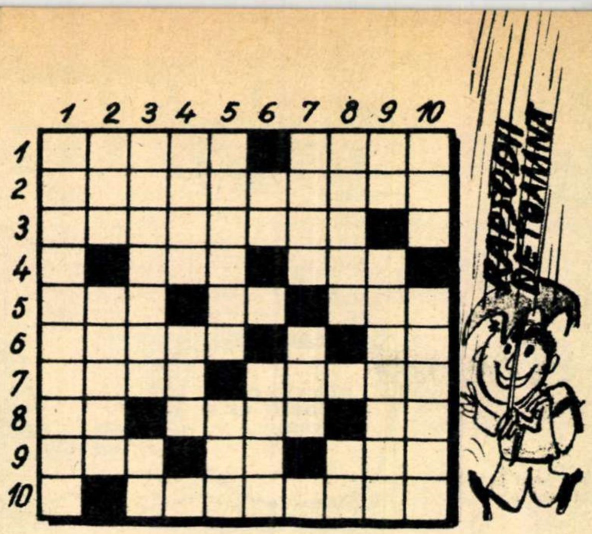

ORIZONTAL: 1) Balsamul fructelor. Autorul versurilor «Aduceţi flori! Lăsaţi hulubi să zboare! Cravate roşii, fluturaţi în vînt!» 2) Celebru fabulist, autorul fabulei «Greierele şi furnica». 3) Autorul versurilor: «Şi se duc ca clipele,/ Scuturînd aripele». 4) Caracterul zeului din povestirea «Vrăjitorul din Oz». Vîrf de arbust. 5) Varietate. Calciu. Cureluşă de meşină. 6) Puţin acru. Începutul uverturii! 7) Credul. Locul unde strugurii sînt «transformaţi» în must (pl.). 8) Decalitru. Poet contemporan, autorul poeziei «Cîntec de toamnă». Început de organizare! 9) Mamifer nordic. Costum naţional (pl.) Rîu în R.F. a Germaniei. 10) «..de toamnă», de George Topîrceanu (sing).
VERTICAL: 1) Poet clasic, autorul pastelului «Sfîrşit de toamnă». 2) Creangă pentru Eminescu. Pot fi pline şi cu must. 3) Acţiunea brumelor asupra frunzelor. Nota redacţiei. 4) Personaj feminin din piesa «Steaua fără nume» de M. Sebastian. A apare. 5) Mare compozitor român, autorul compoziţiei «Impresii din copilărie». Vas. 6) Tudor Şoimaru. Pom fructifer, ale cărui frunze cad la primul contact cu bruma de toamnă. 7) Boabă de strugure. Resort. 8) Toamna se umflă uneori. Plouat. 9) Toamnă. Ceţoşi. 10) Ca peria! Ploaie.

Prof. TEODORA MIJA

OCTAVIAN ANDRONIC

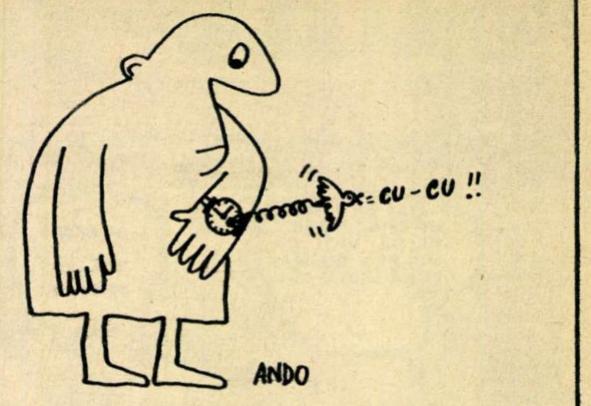

Fără cuvinte

DAN VASILE

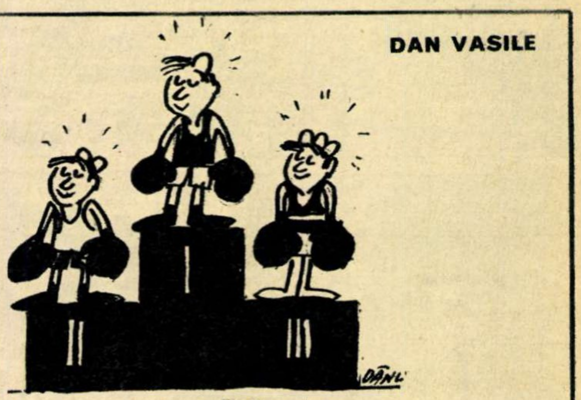

Fără cuvinte

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

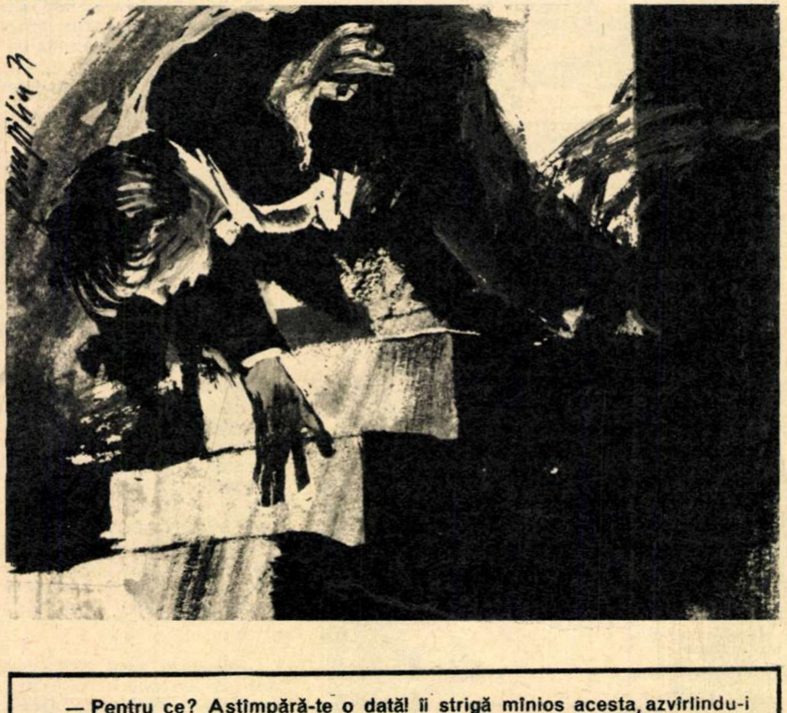

Desen: POMPILIU DUMITRESCU

— Pentru ce? Astîmpără-te o dată! îi strigă mînios acesta, azvîrlindu-i puşca de vînătoare... Şi dă jucăria aia încolo.

«Ciupitu» prinse arma de vînătoare din zbor, şi-apoi, ridicîndu-se de jos, se apropie de omul în haine vărgate şi îi dădu pistolul mitralieră.

— Şi cu ăştia doi ce facem?

— Deocamdată leagă-i şi încuie-i în magazia de scule... Este inundată, dar cu atît mai bine... Să se răcorească... Oricum o să-i apuce căldurile cînd o să vină domnul Friedrich...

După ce le legă mîinile la spate cu o sfoară groasă, «Ciupitu» deschise o uşă din tablă groasă de fier, şi îi îmbrînci pe cei doi băieţi pe nişte scări de piatră care duceau în subsolul învăluit în întuneric al staţiei de pompare.

Ajunşi jos, cei doi băieţi o porniră orbecăind prin întuneric pe un culoar îngust, inundat, prin apa care le ajungea pînă la glezne. Ajunşi la capătul culoarului, «Ciupitu» le porunci să se oprească. Deschise o uşă şi apucîndu-l pe Scatiu de umăr îi făcu vînt într-o încăpere. După cîteva clipe Babuşcă zbură şi el după Scatiu. «Ciupitu» încuie uşa, şi apoi paşii lui se îndreptară plescăind prin apă pe culoarul întunecat şi pustiu.

Scatiu, se ridică în capul oaselor, în vreme ce apa îi şiroia din păr şi pe cămaşe

— Hai, Babuşcă... unde eşti?

O umbră se mişcă greoaie lîngă el. — Aici sînt! Scatiule!

Se aflau într-o încăpere cu pereţii înalţi, slab luminaţi de o ferestruică prăfuită şi cocoţată undeva, sus, sus de tot, aproape de tavan. Cîteva ţevi de fier, groase, verticale, străpungeau tavanul, dispărînd undeva în mijlocul pardoselei de beton.

— «Ciupitu» a plecat, spuse Scatiul ridicîndu-se de jos. Babuşcă înaintă prin apă spre el.

— Fereastra este prea sus, Scatiule... spuse el repede. Nu putem s-o ştergem pe-acolo, ce facem?

Scatiul se răsuci ca un titirez prin apă, în jurul său.

— Ia stai, făcu el... Parcă aud nişte voci...

— Şi eu... şopti Babuşcă. De unde or veni? De la ţevi?

Scatiul se repezi cu mîinile legate la spate şi îşi lipi urechea de o ţeavă.

— Îi aud, murmură el. Ei sînt... vorbesc în sala de sus.

— Şi ce spun?

— Sst! vorbesc de noi...

Babuşcă îşi lipi şi el urechea de ţeavă. Vocile celor doi bandiţi răsunau limpezi în ţeavă.

— Tot nu înţeleg, şefule... spunea «Ciupitu»... ce legătură să fie între domnul Friedrich şi mucoşii ăştia?

— Ţi-aminteşti de «Profesor»?

— Cel pe care l-a omorît «vînătorul» la «Ostrovul lupilor»?

— Da...

— Şi cei cu el?

— «Profesorul», cînd s-a urcat în vapor la Galaţi, avea un pistol... cînd a ajuns la «Ostrovul lupilor» nu îl mai avea... Domnul Friedrich are nevoie de acel pistol... pricepi?

— Nu prea... Nu se mai găsesc alte pistoale?

— Nu fi prost mă... În ultimul glonţ din încărcător se afla lista cu numele celor care trebuiau să-l ajute pe domnul Friedrich... Numele a cinci oameni... Dacă ăştia seacă balta dau peste pistol... Gloanţele vor fi cercetate de cineva, nu?

— Şi-atunci securitatea...

— În sfîrşit, ai priceput... greu, dar ai priceput.

— Şi puştii? Ce hram poartă în povestea asta?

— Păi cine să ştie dacă nu ei, unde şi-a pierdut «Profesorul» pistolul în baltă?

— Şi crezi că o să ne spună ăştia ceva, şefule? Nu-i ştii ce băieţi sînt?

Hohotul de rîs al «Chiorului» făcu să vibreze ţeava groasă de fier.

— O să vorbească... Altfel îi dau pe mîna... Ha, ha, ha...

Rîsul puternic al «Chiorului» fu acoperit de zgomotul unei bărci cu motor care se apropia.

(VA URMA)

»ŞURUBEL« robotul

Lucrare trimisă la concursul nostru de benzi desenate de FESZT LÁSZLÓ, Liceul nr. 15, Cluj.

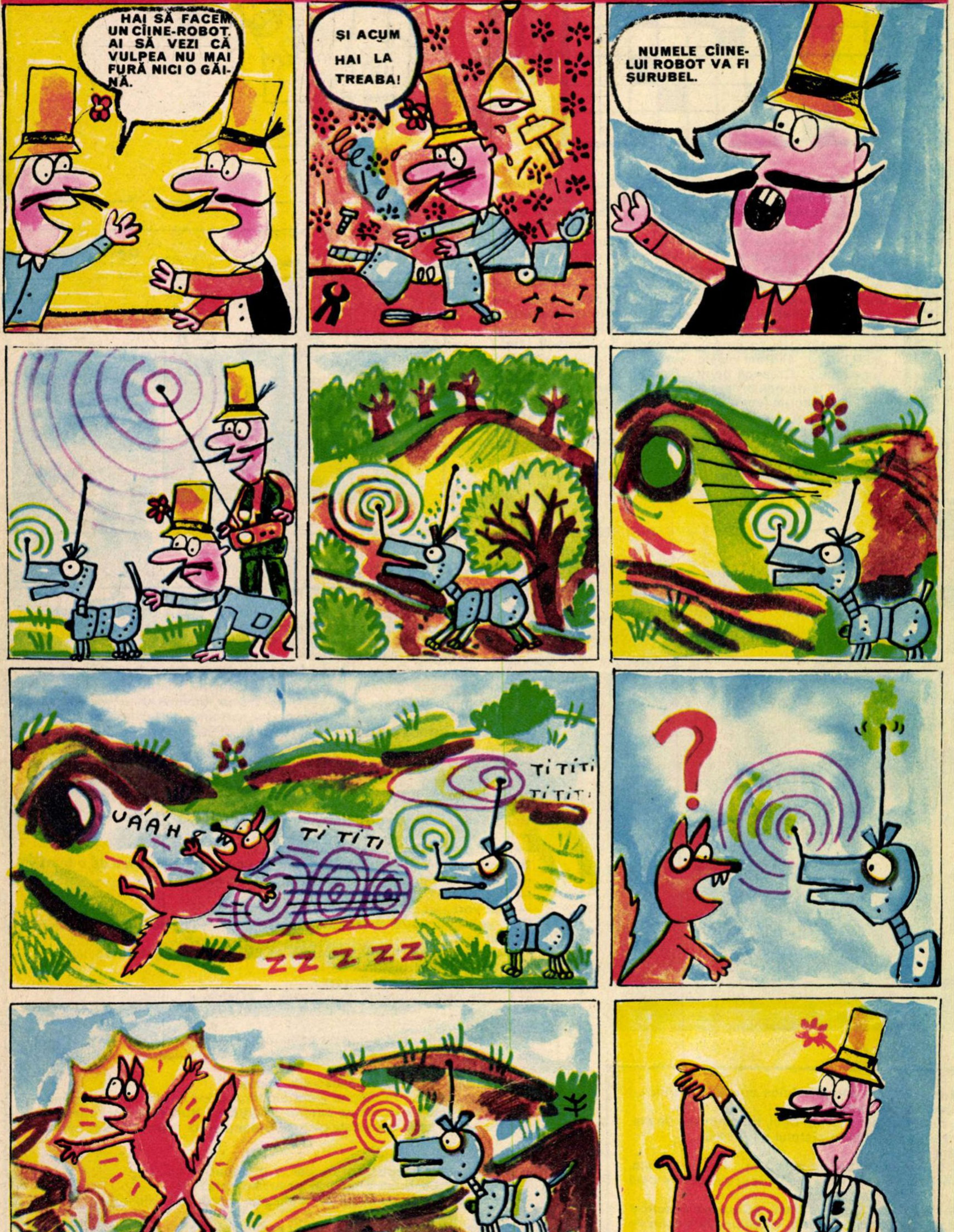
HAI SĂ FACEM UN CÎINE-ROBOT. AI SĂ VEZI CĂ VULPEA NU MAI FURĂ NICI O GĂINĂ.
ŞI ACUM HAI LA TREABA!
NUMELE CÎINELUI ROBOT VA FI ŞURUBEL.
UAAH
TI TITI
TI TITI
TI TITI
ZZZZZ
?

LA ÎNCHIDEREA UNUI CONCURS

A doua ediţie a concurs lui nostru de benzi desena s-a încheiat. Cîştigătorii sî cunoscuţi, premiile de as menea (fotografia din pag na alăturată reprezintă u aspect de lucru din nume roasele faze ale selecţiei).

Majoritatea concurenţilo au înţeles cerinţele tematici şi, cu mijloace specifice, într-un limbaj simplu au reuşi să contureze personaje sugestive, dotate cu toate virtuţile eroului de bandă desenată.

Constatăm la concurenţi un dezvoltat simţ al observaţiei şi capacităţi nebănuite de a discerne binele de rău, de a da verdict unei fapte. Copiii s-au orientat către aspecte ale realităţii imediate: viaţa în şcoală, fapte şi întîmplări din drumeţii, munca patriotică, fapte pioniereşti.

Continuînd una din cele mai caracteristice trăsături ale spiritualităţii poporului nostru, cele mai multe lucrări sînt axate pe umor, din care răzbate snoava şi cimilitura, gagul popular de cea mai bună calitate, hazul, farsa şi tîlcul.

Tema «Eroi contemporani», propusă de noi şi modul în care copiii au rezolvat-o, aduc o reală contribuţie şi mai ales o inovaţie excepţională la banda desenată. Dacă tradiţia acestui gen a consacrat pînă acum teme cu predilecţie pentru exotism, pentru aventură de dragul aventurii, pentru bătăi şi împuşcături, brutalitate sau fantezie pură, iar în cazuri fericite, subiecte istorice, astăzi avem în faţă un rezultat cu totul pozitiv, care demonstrează viabilitatea benzii desenate prin orientarea ei către viaţa noastră de fiecare zi.

Bravo, băieţi!

ION DONCA

Policrom '71

Sub titlul de mai sus s-a desfăşurat, paralel cu concursul ale cărui rezultate apar în această pagină, o mare întrecere a talentului şi fanteziei, organizată de revista «Racheta cutezătorilor». Cele două secţii ale concursului, «Lumea de mîine în imagini» şi «Întîmplările profesorului Parbriz», au oferit numeroase premii. În aceste zile juriul a desemnat pe cei mai buni. Lista completă a premianţilor, a cîştigătorilor de menţiuni şi diplome speciale va apărea în numărul 11 al «Rachetei cutezătorilor».

«Peisaj în anul 2000» de *Marius Turache* din Craiova — *Premiul al II-lea* la secţia «Lumea de mîine în imagini».

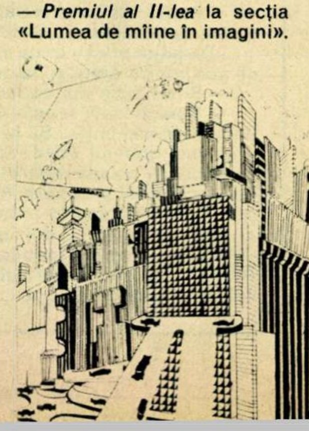

REZULTATELE CONCURSULUI DE BENZI DESENATE EROI CONTEMPORANI

MARELE PREMIU: Un magnetofon!

ȘTEFĂNESCU BUJOR — București: «Înfruntînd infernul lichid».

1. SECȚIUNEA «ÎNTÎMPLĂRI ȘI EROI DIN ZILELE NOASTRE» (MATURI)

Premiul I:
RADU ALEXANDRU — Constanța: «Taina basoreliefului».
Premiul II:
Botezatu Pavel — Galați: «Primul zbor», «Încercare», «Ultima clipă».
Premiul III:
Ștefănescu Vladimir Horia — București: «Miliția în acțiune», «Operațiunea Beda Litoria»,

2. SECȚIUNEA «ÎNTÎMPLĂRI ȘI EROI DIN ZILELE NOASTRE (COPII)

Premiul I:
CIOMU CRISTIAN — Craiova: «Cei 7 prieteni», «Doduță».
Premiul II:
Călușeriu Călin — Bistrița-Năsăud: «Cireșarii», «Excurisa», «Meciul», «Focul», «Mașina timpului».
Premiul III:
Vasilache Gheorghe — Ploiești: «Inventidis și Fărîmici».

3. SECȚIUNEA «ÎNTÎMPLĂRI ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE».

Premiul I: Nu s-a acordat.
Premiul II:
Donici Corneliu — Ineu, Arad: «Secolul XXI».
Ries Walter — București: «Greșeala lui Simon 24», «Se prezintă Dr. F. Tim».
Premiul III:
Arapu Mircea — București: «Top și Tip pe planeta F-31».

4. SECȚIUNEA UMOR.

Premiul I:
FESZT LASZLO — Cluj: «Gomba-texi», «E mic piperul, dar e tare».
GĂINĂ DOREL — Oradea: «Aventurile lui Tip și Top»
Premiul II:
Nedelea R. Alina — București: «Trici pe stradă», «Trici la Moși».
Premiul III:
Lupu Octavian — Iași: «Descoperirile profesorului Cerebel».
Sîngeorzan Marius — Timișoara: «Isprăvile amicilor Lynx și Lache».

PREMII SPECIALE:
PENTRU PERSONAJ :
Solomon A. Radu, — București: «Glup poliglot», «Glup ia o gustărică», «Glup sare cu prăjina», «Glup și pisoii».
PENTRU GAG:
Adăscăliței Constantin — Burdujeni-Suceava: «Naufragiat», «Viceversa».
PENTRU SCENARIU:
Silvestru Nicolae — București: «O foame de lup».
PENTRU ORIGINALITATE:
Georgescu Eugen, — Vulcan Hunedoara: «O invenție nedorită».
Mafteianu Radu — București: «Visele și robotul Pic-Poc».
PENTRU FANTEZIE:
Olteanu Mirela Vladimira, — București: «Papara prăjită», «Reptila», «Farse», «Camping».

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI:
MIHĂEȘTEANU LUCIAN — București: «Excursia».
MENȚIUNI:
Asăvoaie Giuseppe — Piatra Neamț.
Baltag Sorin — București.
Bulacu Ștefan — Craiova.
Chisăliță Ruxandra — Sibiu.
Dobîndă Radu — Chiorlești-Iași.
Florentin Cristian — Pucioasa-Dîmbovița.
Hatcu Paul Sterică — Sebiș-Arad.
Keresztes Csaba — Diosig-Bihor.
Kramer Ilona — Carei, Satu-Mare.
Lungeanu Emil — București.
Mazilu Vlad — București.
Mile Zsuzsanna Marta — Carei, Satu-Mare.
Moise Valeriu — Arad.
Marinescu Traian — București.
Olteanu Gheorghe — Curtea de Argeș.
Patocs Györgyi — Salonta.
Pop Ioan — Brebi, Sălaj,
Șandăr Angelica și **Robu Angelica,** Săbăoani, Neamț.
Sîrbu Vasile Silviu — Vîrla.
Trifu Nicolae — București.
Varga Katalin — Tg. Mureș.
Tănase Valentin — București.
Avornicesei Mihai — Sticlăria.

PREMIILE I — CÎTE UN APARAT RADIO CU TRANZISTORI
PREMIILE II — CÎTE UN CEAS DE MÎNĂ
PREMIILE III — CÎTE O MINGE DE FOTBAL «ARTEX»
PREMIILE SPECIALE: CÎTE UN APARAT DE RADIO DE BUZUNAR
MENȚIUNI: SETURI DE GUAȘE PENTRU DESEN

ÎN NUMĂRUL 41 VOM TIPĂRI PLANȘA CARE A OBȚINUT «MARELE PREMIU».

Pionierii grupului literar «11» de la Școala generală nr. 80 din Capitală au ținut să ne facă o vizită la redacție cu ocazia împlinirii a patru ani de la apariția primului număr al revistei «Cutezătorii». Le mulțumim atît lor cît și tuturor pionierilor care ne-au trimis calde cuvinte de salut.

În fotografie, grupul literar «11» vizionînd expoziția «ad-hoc» de benzi desenate «Eroi contemporani».

Foto: Grigore Prepeliță

IRANUL - DINCOLO DE LEGENDE

(Urmare din pag. 9)

transformă pas cu pas Iranul într-o țară modernă.

Cînd am fost prima oară în Iran, colegii iranieni spuneau că aș fi înțeles mai bine saltul economic al țării, ritmul progresului în multe din sectoarele societății, dacă aș mai fi vizitat Teheranul sau Isfahanul, Tabrizul sau Shirazul, cu măcar 5 ani în urmă. Revenind în Iran vara trecută, mi-am dat singur seama că timpul lucrează, că acest popor știe să confere timpului o altă durată. Satisfacția de a putea confrunta actualele realizări cu cele cunoscute numai cu doi ani în urmă a căpătat o valoare simbolică mai ales că în zilele prezenței mele în Iran am fost martorul unei «uverturi» remarcabile. În luna octombrie, poporul milenarei Persii sărbătorește împlinirea a 2500 de ani de la înființarea statului de către Cirus cel Mare. Dincolo de caracterul spectacular al sărbătorii, împlinirea a 2500 de ani de la înființarea statului persan reprezintă pentru poporul iranian ocazia de a se reîntîlni cu marile valori culturale și istorice ale trecutului său și de a privi, în același timp, drumul care i se deschide înainte: drumul progresului.

2 500 DE ȘCOLI ÎN 2 500 DE SATE...

Într-una din zilele cînd mă aflam la Teheran, oraș în plină dezvoltare urbanistică (astăzi are aproximativ trei milioane de locuitori), mă îndreptam spre Biblioteca Pahlavi. Tocmai vizitasem unul din cartierele vechi, a cărui arhitectură păstrează perfect conservată munca de adevărați artizani a constructorilor secolului XVIII. Siluetele verticale ale blocurilor ultramoderne răsăreau îndrăznețe din rîndul caselor vechi, scunde, imprimînd peisajului general al capitalei, de la poalele munților Elburs, noi ritmuri de viață. Atenția mi-a fost atrasă de năvala tumultuoasă a cîtorva zeci de tineri. Cu serviete sau cărți sub braț ei se îndreptau, de fapt, spre complexul universitar. Am aflat apoi că în acest an școlar, în 2 500 de sate copiii vor întîlni 2 500 de școli noi.

Nu cred că poate fi găsit un simbol mai ilustrativ pentru a comemora, în pas cu vremea, cele 25 de secole de istorie și cultură a Iranului.

LA PORȚILE VIITORULUI

Am reîntîlnit la Shiraz, «capitala poetică» a vechii Persii, orașul marilor poeți Saadi și Hafiz, numeroși tineri care deslușeau tainele chimiei, fizicii, matematicii sau literaturii. Shirazul era altă dată cunoscut datorită mausoleelor celor doi reprezentanți ai tradiției literare persane. Astăzi, în canalele cu apă limpede care traversează «Grădina Paradisului», o oază de vegetație luxuriantă invadată de mii de boschete de trandafiri, se reflectă siluetele moderne ale clădirilor care formează Complexul universitar. Prin noua sa universitate care adună aproximativ 7 000 de studenți, Shirazul a devenit un centru de extremă importanță pe harta culturală contemporană a Iranului. În întreaga viață a orașului, cu ani în urmă dominată de legendele sale seculare, tineretul universitar imprimă un dinamism aparte, înviorător și optimist, care leagă astfel Shirazul de destinul în schimbare al altor orașe iraniene. Și în timp ce tinerii învață încă pe băncile școlilor sau universităților, cetățile industriale în care își vor arăta priceperea se ridică spre cerul încins de soare al Iranului. La Isfahan, orașul moscheelor, argintarilor și covoarelor, preludiul erei industriale se simte peste tot. Nu departe de periferia acestui centru turistic extrem de căutat, se ridică viitoarea oțelărie, cea mai mare din Iran, care va schimba fața întregii regiuni. Regiunea Isfahanului va deveni, nu peste mult timp, o puternică așezare industrială iar viitorul oraș «Arya Shahre», în care vor trăi 300 000 de locuitori, va crea un cadru absolut nou de gîndire și acțiune localnicilor de aici. Peste tot în Iran, industria nouă cîștigă teren. În timp ce în trecut Tabrizul exporta, fără nici un fel de beneficiu real pentru lucrătorii săi, celebrele covoare, astăzi de pe porțile sale se îndreaptă către toate ogoarele Iranului tractoare de diverse tipuri, simboluri vii ale vieții noi ce se face tot mai mult simțită în orașe și sate. Fabrica de tractoare de aici, precum și fluxul ei tehnologic, reprezintă un excelent exemplu al cooperării între România și Iran. Participînd prin munca de proiectare și documentație precum și la procesul de producție al fabricii de la Tabriz, industria și tehnica românească, tehnicienii și specialiștii români își demonstrează valențele și departe de hotarele țării, pe meleagurile persane. Mi s-a reliefat acest aspect discutînd în românește cu inginerii iranieni de la Tabriz. Am aflat că mulți dintre cei care lucrează aici se specializează la școala vie a uzinelor de tractoare de la Brașov.

LUCRARE PREMIATĂ LA CONCURSUL NOSTRU DE BENZI DESENATE

EXCURSIA

de MIHĂESTEANU LUCIAN, București

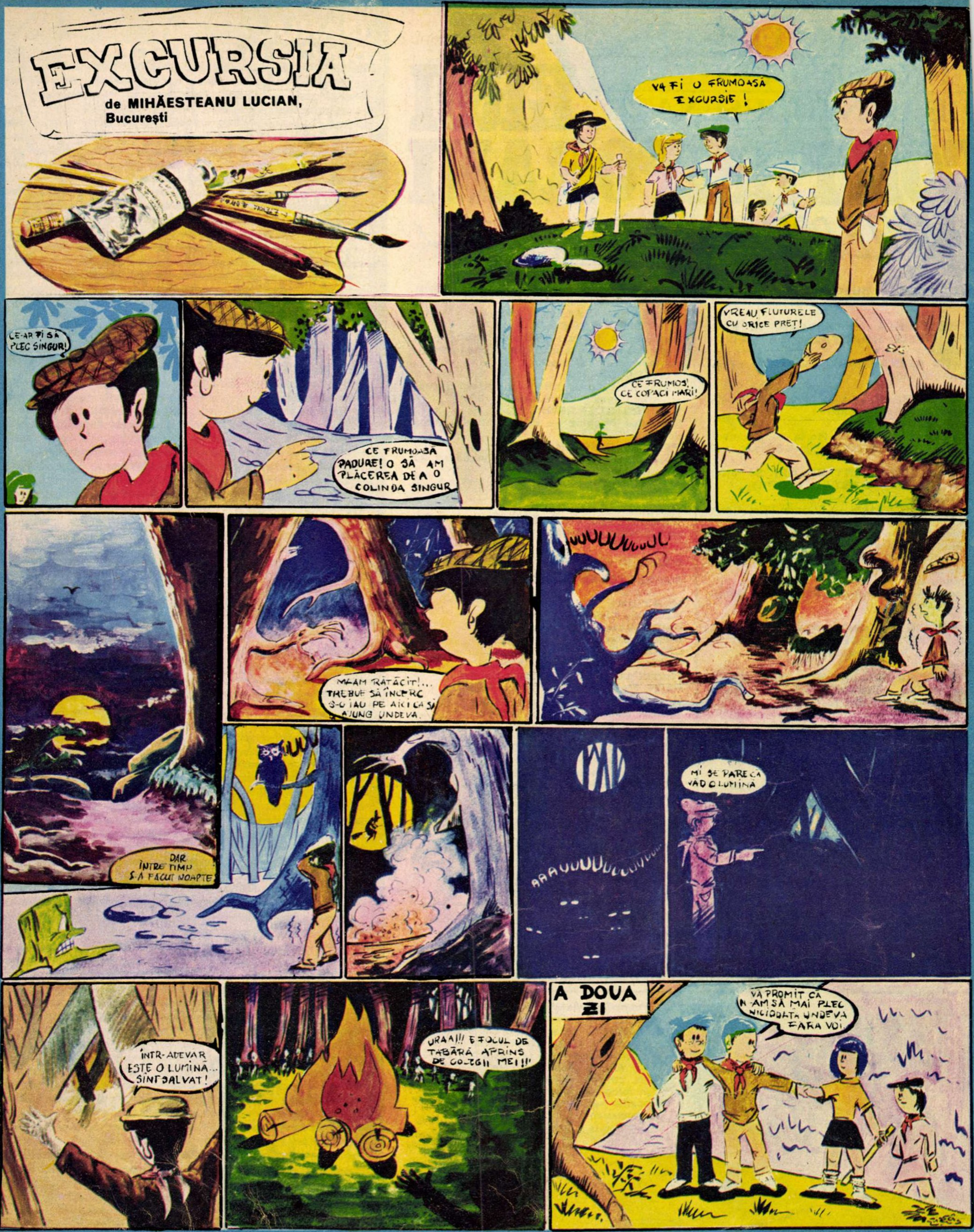
VA FI O FRUMOASĂ EXCURSIE!
CE-AR FI SĂ PLEC SINGUR!
CE FRUMOASĂ PADURE! O SĂ AM PLĂCEREA DE A O COLINDA SINGUR
CE FRUMOS! CE COPACI MARI!
VREAU FLUTURELE CU ORICE PREȚ!
UUUUUUUUUUU
M-AM RĂTĂCIT!... TREBUIE SĂ ÎNCERC S-O IAU PE AICI CA SĂ AJUNG UNDEVA.
DAR ÎNTRE TIMP S-A FĂCUT NOAPTE
UUU
AAAUUUUUUUUUUUUU
MI SE PARE CĂ VĂD O LUMINĂ
ÎNTR-ADEVĂR ESTE O LUMINĂ... SÎNT SALVAT!
URAA!!! E FOCUL DE TABĂRĂ APRINS DE COLEGII MEI!!!
A DOUA ZI
VĂ PROMIT CĂ N-AM SĂ MAI PLEC NICIODATĂ UNDEVA FĂRĂ VOI

Cutezătorii 40

Redactor șef: Mihai Negulescu; Redactor șef adjunct: Ovidiu Zotta; Secretar general de redacție: Ion Donca. Adresa redacției: București, Piața Scinteii nr. 1. Căsuța poștală 4132. Tel. 17 60 10. Redactor artistic: Pompiliu Dumitrescu; Tehnoredactor: Rozalia Barany.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.

Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș
108

JOI, 14 OCTOMBRIE 1977,
ANUL V (212)
16 PAGINI, 1 LEU

41

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În acest număr: PIONIERII ÎNTÎMPINĂ CEA DE A II-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI LOR

- Popas în lumea sadoveniană
- OPERAȚIUNEA „O REVISTĂ SCRISĂ SI ILUSTRATĂ DE CĂTRE CITITORII EI!”

FORUM PIONIERESC

PITEȘTI ●

Deasupra orașului, norii stau gata, gata să dea drumul șuvoaielor. Și totuși parcă au încheiat o convenție cu școlarii: azi nu plouă! Fără grijă deci, copiii urcă în autocare și pornesc spre Uzina de automobile-Pitești. Mulți dintre ei o cunosc. Ca și în alte dăți, imaginea halelor, a benzilor pe care alunecă, tot la șase minute și jumătate, o mașină gata, este copleșitoare...

Coloana pionierilor străbate iar orașul. Copiii intră în impunătoarea clădire a Casei de cultură a sindicatelor. Aici, într-o atmosferă sărbătorească, încep lucrările Conferinței județene a Organizației pionierilor, secțiunea pentru pionieri. Delegații, reprezentanți ai pionierilor din județ, invitații primesc cu vii aplauze oaspeți dragi: tovarășul

Gheorghe Năstase, membru al Comitetului Central al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., tovarășul Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățămîntului.

Salutul uteciștilor este adus de liceana Maria Ghiță: «... anii pionieriei îmi sînt atît de aproape încît azi, aici, mă simt pionieră... vom fi alături de voi pe drumul pe care-l parcurgeți spre o nouă treaptă a maturității, spre Uniunea Tineretului Comunist».

Dornici să aducă la cunoștință succesele obținute la învățătură, în activitatea de organizație, în acțiunile de muncă patriotică, numeroși pionieri au cuvîntul. Multe sînt și propunerile care se fac la proiectul de Statut al unităților și detașamentelor. Dintre acestea redăm cîteva. **Eugenia Radu:** «...drapelul organizației să îl avem cu noi și în acțiunile de muncă patriotică, nu numai la adunări pionierești». **Adrian Petrescu:** «Ne este caracteristică voioșia, de aceea propun ca fiecare detașament să aibă un marș cu care să pornească în fiecare acțiune pionierească». **Odeta Militaru:** «Ar fi bine să se arate dacă un pionier poate primi de două ori aceeași insignă, care îl situează printre fruntași».

În încheierea lucrărilor Conferinței, pionierii s-au angajat să învețe cît mai bine, să contribuie prin muncă și comportare alături de cei mari, ca județul lor să fie întotdeauna un județ al hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste.

L. NOVAC

BRAȘOV ●

În mijlocul unui minunat peisaj montan — Timișul de Sus—155 de delegați la Conferința județeană a Organizației pionierilor s-au adunat laolaltă pentru a avea un schimb de păreri despre munca lor, despre cele mai frumoase activități pionierești, despre sarcinile viitoare.

În prima parte a adunării s-a făcut o trecere în revistă a succeselor obținute de pionierii din județ în acțiunile cultural-artistice, tehnico-științifice, în buna organizare a diverselor activități.

Pionierii au avut multe lucruri de discutat, au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea proiectului de Statut al Organizației pionierilor. Spicuim cîteva dintre acestea: să existe o carte de onoare în care să fie consemnate activitățile pionierești de mare amploare din județ, precum și numele pionierilor fruntași; la despărțirea de pionierat să se acorde distincții celor cu rezultate foarte bune în munca de organizație; să se organizeze o adunare trimestrială a președinților de unitate din județ pentru schimb de experiență; Ziua pionierilor să fie sărbătorită la 30 aprilie, aniversarea înființării primelor unități pionierești; asemenea uteciștilor, să aibă și pionierii un carnet de membru.

M. TOTH

FOCȘANI ●

Solii purtătorilor cravatei roșii de pe meleagurile Vrancei și-au dat întîlnire în sala teatrului din municipiul Focșani, la secțiunea pentru pionieri a Conferinței județene a Organizației pionierilor.

Primit cu entuziasm de către pionieri, tovarășul Simion Dobrovici, membru al Comitetului Central al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R. a participat la lucrările Conferinței.

Arătînd succesele obținute în activitatea pionierească, numeroșii delegați care au luat cuvîntul au făcut și referiri la proiectul de Statut al unităților și detașamentelor. Reținem între altele, două propuneri: **Luminița Cernat:** «...să se acorde o distincție specială celor mai harnici pionieri, care se disting în activitățile de muncă patriotică». **Viorel Făcăeru:** «Întîlnirile pe care le organizăm cu comuniști, fruntași în producție, ar fi bine să se desfășoare în fabrică sau în uzină, la locul lor de muncă».

În încheierea Conferinței, cei 120 de delegați au lansat o entuziastă chemare către toți pionierii și școlarii din județ, prin care îi îndeamnă să învețe cu tragere de inimă, să contribuie cu toții la marea acțiune de refacere și dezvoltare a patrimoniului silvic, plantînd puieți pe o suprafață de 450 ha.

L. GHEORGHIU

DIN PROPUNERI PIONIERILO

Mihaela Brazdă, Liceul muzică și arte plastice, Orad «În cadrul marii competiții arti tice a pionierilor și școlarilor Festivalul cultural artistic — trebui introdusă și participar pionierilor de la liceele de muzi Ar fi bine ca în cadrul unei se țiuni speciale, noi, viitorii pr fesioniști, să ne putem întîl și afirma încă de pe acum, de băncile școlii».

Eva Szabo de la Școala gen rală din Ozun, județul Covasn «Activitatea pionierească ar tr bui să se încheie abia la sfî șitul clasei a VIII-a și, cînd spu aceasta, mă gîndesc mai ales utecişti. Pentru colaborarea din tre cele două organizații, cred c uteciștii ar trebui să aibă printr sarcinile lor și continuarea act vității pionierești pînă la sfîr șitul anului școlar».

Ilie Gheorghe, Școala gen rală Negrești-Argeș: «Pentru dezvolta inițiativa și participare noastră, a pionierilor, la viața de tașamentului, cred că fiecare din tre noi ar trebui să propună cîte acțiune în decursul unui an în același timp să se ocupe d realizarea ei».

Mirela Hetcu, Școala gene rală nr. 5, Lugoj: «Este cunoscut dorința pionierilor de a merg în excursii! — pentru aceast propun ca, în orașele mai mari să se construiască centre turistice pionierești în care să poat fi găzduiți pionierii. Poate c aceste construcții vor putea f ridicate din fondurile realizate prin muncă de către noi, pionierii».

Doina Scurtu, Școala generală Aștileu, Bihor, delegată la cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor: «În cartea de onoare a unității, alături de evenimente și acțiuni mai importante, cred că ar fi bine să fie și fotografiile pionierilor fruntași, care se remarcă în mod deosebit în acțiunile pionierești».

Dinu Ceapă, Adjud, județul Focșani: «În întîmpinarea sărbătoririi celor 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist propun ca unitățile de pionieri să organizeze activități comune cu uteciștii din licee și fabrici».

Delegați și invitați la secțiunea pentru pionieri a Conferinței județene Argeș.

▼

Foto: **TRAIAN ONOFREICIUC**

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

UNIC IN ANALELE REVISTEI „CUTEZĂTORII"

OPERAȚIUNEA „O REVISTĂ SCRISĂ ȘI ILUSTRATĂ DE CĂTRE CITITORII EI"

În dorința de a da posibilitate pionierilor și școlarilor, prieteni ai revistei, să participe în mai mare măsură la elaborarea publicației noastre, fiecare cititor este invitat să trimită la redacție materiale scrise sau desenate de el!

VĂ PROPUNEM O COMPETIȚIE ÎN URMA CĂREIA NE VOM DA SEAMA ȘI MAI BINE CUM DORIȚI SĂ ARATE PE VIITOR REVISTA VOASTRĂ.

Ce trebuie să faceți?

Puteți participa la această acțiune realizînd voi înșivă materiale pentru una sau mai multe dintre rubricile revistei voastre!

Vă reamintim rubricile:

Pag. 1 — Copertă *(foto color sau desen color).*

Pag. 2 — Scrisoarea săptămînii — Actualități — Microinterviuri — *Pretutindeni trăiesc copii.*

Pag. 3 — Tribuna cititorului — Rozeta săptămînii — Foto-instantanee și foto-reportaje.

Pag. 4 — Semafor pionieresc *(Atenție! Este o rubrică dedicată exclusiv opiniei voastre despre viața detașamentului, despre faptele din școală, din familie, din societate, care merită lăudate sau criticate. La această rubrică se primesc: epigrame, foiletoane, schițe satirice, cronici rimate, caricaturi, instantanee fotografice).*

Pag. 5 — Ștafeta Cutezanței *și* **Cutezătorii printre noi** *(relatări, portrete, reportaje despre fapte pionierești cunoscute de voi, realizări pionierești în activitatea obștească).*

Pag. 6 — Povestiri și poezii scrise de voi.

Pag. 7 — Club 2000 *(ipoteze, păreri, anticipații in domeniul științific, privind viața și mentalitatea oamenilor etc.).*

Pag. 8-9 — Reportaj de pe meleagurile patriei *(însemnări din excursii sau relatări despre fapte și oameni din localitatea voastră).*

— Excursie pe glob *(note personale de drum sau articole realizate pe bază de material documentar).*

Pag. 10 — Aventurile lui Babușcă și Scatiul *din «Ostrovul lupilor» (un episod imaginat de voi).*

Pag. 11 — Galeriile de artă «Cutezătorii» *(desene realizate de voi sau selecționate de voi dintre desenele colegilor voștri, în care caz trebuie să indicați precis numele și vîrsta autorilor).*

Pag. 12-13 — Pagina fetelor și pagina băieților.

Pag. 14 — Bandă desenată.

Pag. 15 — Exerciții de perspicacitate, umor, cuvinte încrucișate *precum și alte jocuri imaginate de voi.*

Pag. 16 — *Afiș cu tema* **«Cutezătorii» — revista voastră. V-ați înnoit abonamentul?**

ATENȚIUNE!

Puteți concura **la una** sau la **mai multe rubrici** sau **pagini.** În cazul folosirii de material documentar, trebuie să indicați sursa respectivă.

Manuscrisele, desenele, fotografiile se trimit pe adresa: **Revista «CUTEZĂTORII», Piața Scînteii nr. 1, București, sectorul 1,** pînă la data de **4 noiembrie 1971,** lipind pe plic pentru recunoaștere rapidă, **TALONUL** de mai jos, **«Cutezătorii»— o revistă scrisă de cutezători!**

IMPORTANT!

Juriul redacțional va selecționa și publica cele mai izbutite lucrări trimise. Revista scrisă de voi va fi supusă aprecierii tuturor cititorilor. Materialele care vor întruni cele mai multe puncte vor fi premiate. Se vor acorda numeroase și variate distincții.

Cel mai reușit material va primi din partea revistei trofeul **«Pana de aur»** iar autorul va face **O FRUMOASĂ EXCURSIE-SURPRIZĂ,** oferită de **Biroul de Turism pentru Tineret al C.C. al U.T.C.**

FIECARE DINTRE VOI POATE SĂ-ȘI LEGE NUMELE DE ACEST NUMĂR UNIC ÎN ISTORIA REVISTEI „Cutezătorii".

Talon

„CUTEZĂTORII"
O REVISTĂ
SCRISĂ
DE

ROZETA SĂPTĂMÎNII

PRIETENII FLORILOR

Cu cîtva timp în urmă, mai mulți pionieri am descoperit în pădurea comunei noastre o minunată floare galbenă — ca un papucel de balerină, înconjurat de panglicuțe roșii — așezată pe un pețiol înalt și delicat. Era «Papucul doamnei» (Cypripedium calcealus), plantă monument al naturii nemaiîntîlnită prin aceste părți pînă acum. Toți pionierii au hotărît s-o ocrotească, s-o îngrijească. Tot cercetînd, am mai găsit și o mică pajiște cu flori albe care ne-au încîntat prin frumusețea și parfumul lor. Am aflat de la tovarășa comandantă că aceste plante se numesc **Anemone silvestris.** Ele nu sînt monumente ale naturii, dar mărimea și frumusețea lor întrec exemplarele care se găsesc în Grădina botanică din Cluj. De aceea am hotărît să le ferim de distrugeri.

Am făcut cunoscută prezența acestor plante Grădinii botanice din Iași, am scris și la revista «Ocrotirea naturii». Vrem ca această zonă să fie pusă sub ocrotirea legii, minunatele flori descoperite de noi să crească nestingherite.

Aurica BĂLINIȘTEANU,
cl. a V-a, Școala generală nr.1
Sendriceni, județul Botoșani

TRIBUNA CITITORULUI

«V-aș ruga mult să publicați în revistă un reportaj despre orașul Motru. Este orașul în care m-am născut și care a crescut o dată cu mine.»

Verginica CIOLACU,
Motru

«Mă pasionează știința și, îndeosebi, astronomia. Aș dori să publicați în paginile revistei materiale și pe această temă».

Ionel DRAFTĂ,
Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej

«De ce nu scrieți mai des foiletoane despre elevii care se comportă urît cu colegii și cu colegele lor?»

Anișoara BOZA,
Comănești, Bacău

AM MAI PRIMIT SCRISORI INTERESANTE de la: *Violeta Panioglu*, Constanța; *Cleopatra Lorințiu*, Bistrița; detașamentul clasei a III-a, Liceul Ilie Pintilie, Cîmpina; *detașamentul clasei a VIII-a B*, Școala generală nr. 14, Baia Mare; *Ion Petrescu*, Timișoara; *Liviu Stoica*, Orăștie; Florin Ene, București; *Veronica Mărcuță*, Boghești, județul Vrancea.

PIONIERII ÎNTÎMPINA CEA DE A II-a CONFERINŢĂ NAŢION

La cea de a XX-a aniversare, Organizaţia pionierilor a fost distinsă cu unul din cele mai înalte ordine ale ţării, «Steaua Republicii Socialiste România» clasa I.

În cadrul solemnităţii dedicate acestui important eveniment în viaţa organizaţiei noastre, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** a spus, între altele:

«ACORDAREA ACESTUI ÎNALT ORDIN ESTE UN SEMN AL PREŢUIRII PE CARE COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI, CONDUCEREA STATULUI O ACORDĂ ORGANIZAŢIEI REVOLUŢIONARE A COPIILOR DIN PATRIA NOASTRĂ, ORGANIZAŢIE CARE ÎN CEI 20 DE ANI DE ACTIVITATE A DESFĂŞURAT O MUNCĂ RODNICĂ PENTRU EDUCAREA COPIILOR, A TINERETULUI ÎN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST, AL DRAGOSTEI FAŢĂ DE PARTID, FAŢĂ DE TRADIŢIILE GLORIOASE ALE POPORULUI ŞI PARTIDULUI NOSTRU, ÎN SPIRITUL PRIETENIEI ŞI FRĂŢIEI CU COPIII, CU TINERETUL DIN ŢĂRILE CARE CONSTRUIESC SOCIALISMUL, CU TINERELE GENERAŢII DIN TOATĂ LUMEA.

NOI PREŢUIM MULT ACTIVITATEA SUSŢINUTĂ DUSĂ DE ORGANIZAŢIA REVOLUŢIONARĂ A COPIILOR DIN ROMÂNIA, ALĂTURI DE ORGANIZAŢIA REVOLUŢIONARĂ A TINERETULUI, SUB CONDUCEREA PARTIDULUI, FAPTUL CĂ DIN RÎNDURILE PIONIERILOR AU CRESCUT ZECI DE MII DE CADRE DE NĂDEJDE ALE PATRIEI NOASTRE ÎN TOATE DOMENIILE DE ACTIVITATE, CĂ MULŢI DIN CEI CARE ACUM 15—20 DE ANI AU PRIMIT CRAVATA ROŞIE DE PIONIER SÎNT ASTĂZI ACTIVIŞTI DE RĂSPUNDERE ÎN NUMEROASE DOMENII ALE VIEŢII SOCIALE, SE ACHITĂ CU CINSTE DE ÎNCREDEREA PE CARE LE-O ACORDĂ PARTIDUL ŞI POPORUL.»

▲ ÎN CURTEA ŞCOLII SAU ÎN PARCURI, PRETUTINDENI, PURTĂTORII CRAVATELOR ROŞII PARTICIPĂ LA AMENAJAREA SPAŢIILOR VERZI. ▼

Zile entuziaste, zile pline de satisfacţia muncii. Nu este şcoală în care pionierii şi şcolarii să nu fi participat la curăţirea şi ornarea sălilor de clasă, la amenajarea atelierelor, la înfrumuseţarea grădinilor. Pionierii patriei raportează cu mîndrie frumoasele rezultate obţinute în săptămîna declarată de ei «Săptămîna muncii pionereşti». Iată cîteva date din rodnicul lor bilanţ:

- În judeţul Sălaj, pionierii au fost prezenţi pe şantierele celor 15 şcoli cu 135 săli de clasă.
- Bihor. Pionierii din judeţ au ajutat la construirea a 9 şcoli cu 42 săli de clasă, realizînd economii în valoare de 12 000 lei.
- În comuna Stremţ, judeţul Alba, 200 pionieri au participat la construcţia noului local de şcoală, efectuînd peste 700 ore de muncă, realizînd importante economii.
- Judeţul Hunedoara. 200 pionieri şi şcolari de la Şcoala generală nr. 1 din oraşul minier Vulcan au muncit cu hărnicie, alături de părinţii lor, la săparea şanţurilor pentru introducerea instalaţiei de încălzire centrală în şcoală.
- Pionierii din municipiul Craiova au efectuat peste 5 000 mc săpături, i-au ajutat pe muncitori la pavatul şi cimentatul viitorului ştrand din Valea Şarpelui, la amenajarea unei piscine şi la defrişarea şi curăţirea unui lac cu o suprafaţă de 6 000 mp.
- 4 000 de pionieri din oraşul Alexandria, efectuînd peste 10 000 ore muncă patriotică, au curăţat şi îngrijit stadionul din localitate.
- În judeţul Brăila, prin munca pionierilor şi şcolarilor, sînt îngrijite 28 monumente istorice şi 25 parcuri săteşti.
- În municipiul Bucureşti, peste 190 000 pionieri şi şcolari au efectuat 600 000 ore de muncă patriotică. Pionierii de la Şcolile generale 67 şi 78 au lucrat pe şantierul unei creşe pentru copii, cei de la Şcoala generală 111 au participat la curăţirea şi amenajarea grădinii şi casei memoriale «George Bacovia».

Hărnicie pionierească

- Pionierii din comuna Frasin, judeţul Suceava, au participat la construirea unui magazin sătesc, iar cei din comuna Putna la construirea unui cămin cultural.
- În comuna Murgeni, judeţul Vaslui, pionierii au cules peste 500 kg fructe, iar cei de la Şcolile generale nr. 2 şi 3 din Curtea de Argeş au recoltat 10 000 kg mere, pere şi prune din livezile C.A.P.-ului.
- În judeţul Mehedinţi, pionierii din 55 de şcoli au recoltat peste 66 000 kg legume şi zarzavat.
- 3 000 ha cu porumb şi 87 ha cu sfeclă au recoltat pionierii din judeţul Olt.
- Elevii Şcolilor generale nr. 46 şi 82 din Bucureşti au ajutat la strîngerea recoltelor de pe ogoarele cooperativelor agricole din Dobroeşti şi Dudeşti, iar pionierii Şcolii generale nr. 7 din Braşov au recoltat peste 625 saci cu cartofi de pe terenurile C.A.P.-ului din comuna Ghimbav.

Răspunzînd Chemării lansate de Şcoala generală nr. 56 din Bucureşti, şcolarii întregii ţări au muncit cu entuziasm în vederea începerii anului şcolar.

NICOLAE PREJA

ÎNCĂ O ŞCOALĂ NOUĂ

În primele luni ale anului şcolar, elevii din Chesinţ, judeţul Arad, se vor muta în noul local al şcolii, aflat astăzi în stadiul de finisare. Dotată cu zece săli de clasă, cu mobilier şi laboratoare moderne, şcoala din Chesinţ constituie unul din motivele de mîndrie ale pionierilor din comună. Şi asta pentru că în fiecare zi a vacanţei, pe şantierul şcolii se puteau vedea cravatele roşii fluturînd la gîtul celor mai tineri constructori. «Nu există cărămidă sau ţiglă care să nu fi trecut prin mîinile noastre» — declară ei cu justificată mîndrie.

În săptămîna muncii patriotice, elevii şcolii au pregătit sălile de clasă, au curăţat terenul din jur, au îngrijit parcurile. Participarea lor la această acţiune, pionierii din Chesinţ au hotărît să o închine celei de a II-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Pionierilor.

UN BILANŢ STRĂLUCIT

Săptămîna muncii patriotice pionereşti a luat sfîrşit. Pionierii timişoreni au cu ce se mîndri:

În şapte zile, datorită muncii depuse, s-au economisit peste 100 000 lei.

În acest unterval, pionierii au efectuat muncă patriotică pe loturile şcolare obţinînd bogate recolte de cartofi, legume, zarzavat (exemplu: pionierii Şcolii generale nr. 11); au pregătit laboratoarele şi atelierele, au amenajat culoarele şi sălile de clasă, împodobindu-le cu zeci de ghivece cu flori (exemplu: pionierii de la Liceul «Eftimie Murgu»); au îngrijit monumentele din parcurile oraşului (exemplu: pionierii de la Şcoala generală nr. 16); au amenajat terenuri de sport şi au controlat starea de întreţinere a întregului echipament de dotare (exemplu: pionierii de la Liceul nr. 4).

Într-un cuvînt, ei şi-au adus contribuţia oriunde a fost nevoie, în şcoală sau în oraş, obţinînd în toate acţiunile calificativele maxime.

N.R. (aceste ştiri sînt realizate pe baza corespondenţelor trimise la redacţie de cititorii noştri Ion Petrescu din Timişoara, VARVARA ŞTEFAN din BOGHEŞTI VRANCEA şi MARTIN MARIANA din CHEŞINT, ARAD.

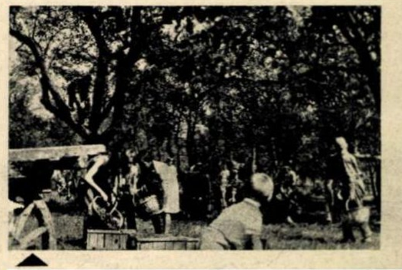

▲ TOAMNA AURIE ŞI BOGATĂ I-A ADUNAT SUB RAMURILE EI PLINE DE ROD PE TOŢI PIONIERII ŞI ŞCOLARII DIN COMUNA BEICA DE JOS, JUDEŢUL MUREŞ. EI S-AU LUAT LA ÎNTRECERE LA CULESUL MERELOR, PRUNELOR ŞI NUCILOR DIN LIVEZILE ŞI GRĂDINILE C.A.P.-ULUI.

PIONIERII ŞCOLII GENERALE NR. 56 DIN BUCUREŞTI, CEI CARE AU LANSAT CHEMAREA CĂTRE COLEGII LOR DIN TOATĂ ŢARA. ▶

Ă A ORGANIZAȚIEI LOR

SĂRBĂTOARE ÎN DETAȘAMENT

Priviri grijulii cuprind de jur-împrejur sala. Florile sînt proaspete, frumoasa expoziție de țesături, desene și albume este pusă la punct, băncile sînt aliniate perfect, fundele de la codițele fetelor sînt bine aranjate.

Adunarea, a cărei pregătire a început cu mai multe zile în urmă, poate să înceapă. Și, cum nu este vorba despre o adunare oarecare de detașament, ci aceea de alegere a colectivului de conducere, pionierii au multe de discutat. Nici vorbă, activitățile desfășurate anul trecut au fost interesante (vizitarea noilor cartiere construite, excursii, șezători, muncă patriotică etc.), dar acum fiecare își dă seama că pot și trebuie să facă mai mult, că ei înșiși trebuie să hotărască anume care acțiuni sînt mai îndrăgite, cum să fie mai bine împărțite sarcinile. De aceea, mai toți pionierii detașamentului clasei a IV-a A de la Școala generală nr. 173 din București se înscriu la discuții: Nicoleta Spirea, Cătălina Negrilă, Sergiu Ferdes, Ligia Doliș, Carmen Szocs...

Momente emoționante. Pionierii își spun cuvîntul despre cei pe care vor să-i aleagă în colectivul de conducere al detașamentului.

«Dulcineea Dumitrescu este tare inimoasă, bună colegă, învață bine. N-o întrece nimeni în idei și inițiative interesante», au spus pionierii despre o fetiță micuță, cu ochi vioi. Și-au hotărît ca ea să le fie președintă. Ovidiu Negrea și Nicoleta Spirea, propuși să facă parte din colectivul de conducere au întrunit, de asemenea, unanimitatea de voturi.

Acum, a sosit și momentul potrivit pentru ca dorințele, gîndurile de viitor, inițiativele să se facă auzite.

— Am aflat cu toții despre baza sportivă proiectată în Parcul copilului, a început Ovidiu Negrea. Eu m-am gîndit c-am putea face o brigadă a detașamentului nostru care să dea ajutor acolo.

Propunerea i-a entuziasmat, unii chiar ținînd să facă precizări în privința organizării acestei brigăzi.

Apoi, cum în detașament se află și filateliști, și șahiști, și amatori de teatru, și iubitori ai muzicii populare, fiecare dintre ei s-a gîndit la înființarea unui nou cerc, fie la un concurs interesant, fie la o anume excursie, la activitățile cu caracter practic. Cele mai frumoase dintre aceste propuneri sînt adoptate, urmînd ca ele să facă parte din programul de activități al detașamentului.

Felicitările, cuvintele pline de căldură și îndemnuri ale tovarășei comandante de detașament au încheiat frumoasa adunare a pionierilor.

Elena MĂNESCU

„Să alegem pe cei mai
dintre noi în colectivul
de cond

Simbolizînd tinerețe, dragoste și devotament față de patrie și partid, seriozitate și putere de muncă, cravata roșie flutură pe pieptul a peste un milion șase sute de mii de copii. Acum, în preajma celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, reporterii noștri s-au adresat unor prieteni mai vîrstnici ai pionieriei, rugîndu-i să împărtășească revistei gîndurile lor despre voi. Publicăm cîteva din răspunsurile primite.

GÎNDURI DESPRE PIONIERI

Știu că efortul și pasiunea voastră au făcut ca mișcarea pionierească să se bucure de o înaltă apreciere. Pentru aceasta, vă felicit călduros. Știți cu toții ce eforturi se depun pentru ca cetățenii patriei să se bucure de condiții de viață din ce în ce mai bune. Construim șosele, blocuri, uzine, așezăminte de cultură. Multe din realizările constructorilor vă sînt dedicate vouă: școli, săli de sport, case ale pionierilor. Activitatea voastră viitoare se va bucura, desigur, și în continuare de prețuire, de atenția permanentă și crescîndă a organelor de partid. Sîntem încrezători în forțele voastre și avem convingerea că veți face totul pentru a vă pregăti temeinic spre a deveni oameni de nădejde ai societății noastre socialiste.

RICHARD WINTER,
prim-secretar
al Comitetului județean
Sibiu al P.C.R.

Cine dintre oamenii care au trecut prin război sau prin amîndouă, primul și al doilea mondial, și prin epoca dintre ele, nu poate să nu se bucure văzînd pionierii cu bluzele lor albe și cravate roșii, cu fețele lor înfloritoare și plini de viață? Dacă n-ar fi ai noștri, i-am invidia, — așa, numai ne mîndrim și ne trecem mîna prin părul cărunt, gîndindu-ne că n-a albit în zadar. Pionierii sînt florile cele mai fragede, crescute însă din rădăcini și tulpini viguroase pe cîmpiile socialismului, ale socialismului din România. De cîte ori îi aud rostindu-și salutul, am impresia că salută voioși viitorul care stă în fața lor.

Acad. MIHAI BENIUC

O familie atît de numeroasă ca a noastră, a celor din Comana, are și mulți copii. Și o familie atît de harnică ca a noastră trebuie să aibă și copii harnici. Și-i are! Dar nu numai atît. M-a surprins, adesea, entuziasmul, dragostea și pasiunea, seriozitatea cu care aceste fete și acești băieți, purtători ai cravatelor roșii ni se alătură nouă, celor mari, vor să se facă folositori, iau parte la cele mai diferite acțiuni din care învață să iubească munca, deprind un mod de viață demn, comunist. Sînt calități pe care — mi-am dat seama cu diferite prilejuri — organizația de pionieri le-a insuflat acestor mici cetățeni. Eu, ca de altfel toți tovarășii de muncă din cooperativă îi privim cu multă încredere, îi vedem, mîine, destoinici lucrători ai pămîntului în satul nostru, profesori, ingineri, tehnicieni.

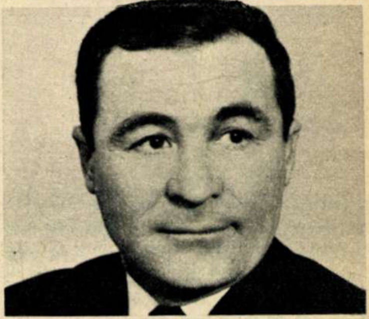

NICOLAE HUDIȚEANU,
Erou al Muncii Socialiste,
președintele Cooperativei
agricole de producție Comana,
județul Constanța

Au trecut de atunci cîțiva ani. Astăzi sînt utecist și membru de partid, și totuși, ziua în care am primit cravata roșie mi-a rămas întipărită ca un eveniment cu totul deosebit. Am simțit, deodată, mai mult ca oricînd, încrederea ce mi se acordă și, deci, marea responsabilitate ce-mi revine. Cu siguranță, nu greșesc cînd spun că personalitatea, respectul, dragostea pentru muncă — toate au fost conturate și cultivate în anii în care purtam cravata roșie și mai tîrziu cînd am devenit comandant de pionieri!

De multe ori, venind la lucru, văd pe stradă, în fața școlilor sau în spațiile verzi din cartier, mulți pionieri lucrînd la îngrijirea și înfrumusețarea orașului. Recunosc în ei entuziasmul, seriozitatea, devotamentul unei generații pe care o întîmpinăm cu atîta încredere.

GHEORGHE PAȘOLESCU —
lăcătuș, Uzinele
«23 August», București

CÎNTECUL DE NEUITAT AL LUI SADOVEANU

Nu ne putem închipui literatura noastră fără prezența tuturor marilor ei nume, de la Heliade pînă la Eminescu, și de la acesta pînă la Sadoveanu și Arghezi, de pildă. Lipsa oricăruia dintre ei ar însemna un gol de neacoperit, o mare pată albă pe tabloul literelor românești. Iată-l, bunăoară, pe Mihail Sadoveanu, de la a cărui stingere se împlinește, în această lună un deceniu. Cine ar putea spune totuși că autorul «Dumbrăvii minunate» a dispărut pentru totdeauna, odată cu trecerea sa spre alte tărîmuri?

Răsfoiți oricare din scrierile lui Sadoveanu, de la **Povestirile** din 1904 la **Șoimii** din 1905, de la **Vremuri de bejenie** din 1907 la **Neamul Șoimăreștilor** din 1915, de la **Dumbrava minunată** din 1926 la **Hanul Ancuței** din 1928, de la **Baltagul** din 1930 la **Frații Jderi** din 1935 — 1942 și pînă la **Nicoară Potcoavă** din 1952 — și nu veți încerca niciodată sentimentul ofilirii, mirosul colbului așternut de vreme, tristețea timpului scurs de aproape șapte decenii. Sadoveanu trăiește mai departe și aurul slovelor sale strălucește, cu noi sclipiri, și sub cerul epocii noastre.

E firesc, așadar, să ne întrebăm, după numeroșii ani trecuți de la aparitia scrierilor sale, cum se explică stăruința în timp a acestora, tinerețea lor fără bătrînețe, farmecul pe care-l răspîndesc din plin și acum? Și iată aci numai cîteva răspunsuri la această întrebare.

Opera lui Mihail Sadoveanu e pe de-a-ntregul izvorîtă din pămîntul pe care trăim și din poporul care ne-a zămislit. O vorbă veche a scriitorului, pretutindeni răspîndită, suna: «**Poporul este părintele meu literar**» sau «**Sîntem copiii cerului și pămîntului nostru**». Și, într-adevăr cu toții, mic și mare, ne recunoaștem în scrierile maestrului prozei naționale. Suflarea frazei lui e suflarea noastră, cîntecul stilului său e cîntecul limbii noastre, cuprinsul povestirilor lui e rupt din sufletul nației.

Marile subiecte ale operei lui Sadoveanu izbucnesc, cum spuneam ,din inima poporului care a fost și a rămas unicul ei erou, același în toate vremurile și pînă astăzi, crescut și trudit pe aceleași seculare meleaguri. Sadoveanu și-a îndreptat grija scriitoricească spre trei mari tărîmuri: **spre țărănimea în suferință de veacuri; spre cele trecute și pline de obida vremii: spre natura patriei.** Sub numeroase unghiuri și fețe din cele mai deosebite ne apar în scrierile sale țăranii, cum spunea el: «**sufletul acestor oameni cu tristeți și dureri neînchipuite**». Asupriți și umiliți, robi ai pămîntului care era totuși al lor și nu al celor care-l stăpînea cu asprime, țăranii ne sînt descriși fie ca împietriți în dureri și umilințe, fie ca izbucnind în violențe spre a-și pedepsi asupritorii ca în zguduitorul «Județ al sărmanilor». După trecerea a peste patru decenii de la apariția acestei povestiri, răsunetul ei a rămas același. Cititorul de atunci, ca și cel de astăzi, trăiește același sentiment al împlinirii dreptății, al «județului» sfînt al poporului. Dar parcă ne răscolește și mai adînc suferința nesfîrșită, «durerile înăbușite», împietrirea fără grai a sufletelor trudite și obidite. E aici o vale a plîngerii reținută, care nu se mai ogoește și care e cu atît mai dureroasă.

Poporul nu apare însă la Sadoveanu numai sub această înfățișare. Romanele istorice scot în relief și alte laturi și anume, în primul rînd, aspectul eroic și patriotic. Și aci ni se impune încă un izvor al tinereții fără bătrînețe al scrierilor lui Sadoveanu.

În «Vremuri de bejenie», în «Zodia cancerului», în «Frații Jderi», și pînă la «Nicoară Potcoavă», cele «trecute vremi» sînt evocate cu o tărie fără asemănare atît în literatura noastră cît și în multe alte literaturi de peste hotare. Ștefan cel Mare sau Nicoară Potcoavă se desprind din cadrul lor arhaic, se umplu de umanitate și dragoste de țară, și apar în fața noastră ca soli ai poporului de totdeauna. Alături de ei, se ivesc luptători de nădejde înconjurați de mulțimi de ostași — țărani care făuresc cu vitejia lor fără de seamăn, biruințele domnitorilor. Aceleași sentimente patriotice însuflețesc pe toți apărătorii pămîntului și patriei lor. E firesc ca astfel de pagini să rămînă pentru totdeauna legate de inima noastră și să-i atragă puternic și pe cititorii «Cutezătorilor». Ce pilde de dragoste de țară ne întîmpină în aceste povestiri, ce fapte vitejești ne înfioară, ce întîmplări ne vrăjesc cu măreția lor fără pereche! Să ne îndreptăm spre ele și astăzi ca spre o apă vie dătătoare de putere.

Și ne mai farmecă, în opera lui Sadoveanu, pe toți, pe cei mici și pe cei mari deopotrivă, neasemuitele lui descrieri de natură: priveliștile de munți, de văi, de codri, de bălți, delta, singurătățile trainice din «Țara de dincolo de negură» sau din «Împărăția apelor». Scriitorul nu se mărginește aci numai la zugrăvirea naturii cu pictura cuvintelor pentru plăcerea ochiului și auzului, ci — în același timp — vibrează în fața ei cu simțirea lirei și cu gîndurile înțelepciunii sale. Istorisirile de vînătoare și pescuit își desfac ghemul lor misterios peste priveliști de neuitat, care devin, pînă la urmă, ele — adevăratul țel al goanei poetice după păsări, cerbi sau urși. Povestirile se schimbă, pe neașteptate, în tablouri mișcătoare ale naturii și oamenii dispar învăluiți de cer și de ape. Natura patriei tremură în fața noastră sub sclipirile soarelui sau sub bătaia razelor lunare. Pămîntul și poporul vorbesc deopotrivă inimii noastre.

Și, mai departe, nu pot fi uitate niciodată stilul și limba lui Sadoveanu care se trage, cum spunea el, din «dulceața limbii poporului». Culoarea, relieful, farmecul învăluitor al frazei purtînd în imagini ecouri ale depărtărilor din vremea lui Neculce. dar și a lui Creangă, marii săi învățători, totdeauna pomeniți cu cinste de scriitor, — melodia unică a stilului său — toate acestea atrag și vor atrage totdeauna pe cititorii de toate vîrstele.

Să amintim, în sfîrșit, cu venerație, lupta lui Sadoveanu pentru ctitorirea unei noi țări care să nu mai semene cu cea obidită de altădată, așa cum o descrisese în povestirile sale.

Cînd s-a stins în toamna arămie de-acum un deceniu, marele rapsod putea fi fericit: o altă patrie apăruse semeț în locul celei vechi.

însemnări de **AL. DIMA**

M. Sadoveanu într-o plimbare pe bălțile Dunării.

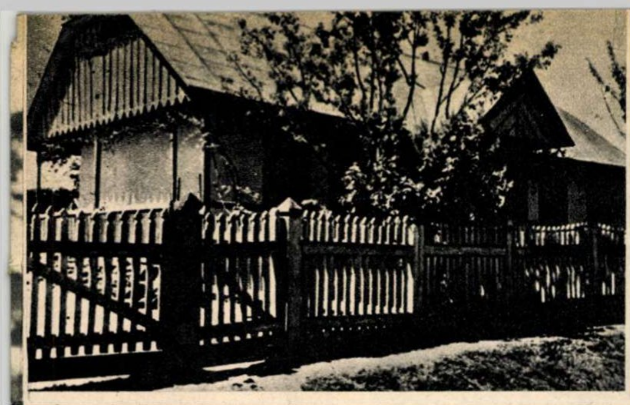

1

MICRODOCUMENTAR

- Mihail Sadoveanu s-a născut la Pașcani în anul 1880. Iată casa copilăriei sale, din tîrgul Moldovenesc care era odinioară, așa cum spune marele scriitor, «o îngrămădire de căsuțe sărăcăcioase» (foto 1).
- În anul 1897, M. Sadoveanu a absolvit gimnaziul. Pe certificatul său se poate citi la rubricile: **Atenție — f. atent. Silința: f. silitor, la coeficientul de clasificare: primul din treisprezece.** (foto 2).
- În clasa a II-a gimnazială, în pupitrul elevului M. Sadoveanu se afla un manuscris intitulat **«Haiducul Florea Corbeanul». Autor: Mihail Sadoveanu.** Fascinat de isprăvile haiducului, băiatul de la Școala din Fălticeni a simțit nevoia să le povestească. Era un început. Adevăratul său debut în publicistică a avut loc în 1897, prin apariția poeziei «**Homo**» în revista «**Dracu**».
- Tînărul Mihail Sadoveanu a continuat învățătura, după absolvirea gimnaziului, la Liceul național din Iași, vechea Academie Mihăileană. Liceul poartă astăzi numele marelui prozator.
- Cît de bine a înțeles M. Sadoveanu cauzele suferințelor țărănimii se vede din aceste cuvinte pe care le scria într-un raport către Spiru Haret, privitor la răscoalele țărănești din 1907: **«Pricina revoltelor trebuie căutată mai ales între relațiile dintre muncitor și exploatatorul de pămînt.»**
- Ilustrație la «Neamul Șoimăreștilor» (foto 5).
- În anul 1950, marele scriitor român primește o înaltă distincție: **Premiul internațional pentru pace** (foto 3).
- Din cuvintele adresate de Sadoveanu pionierilor:

«Cartea bună, iubiți pionieri, e solia care poartă necontenit prin veacuri flacăra civilizației umane. În ea sună învățătura generațiilor, îmblînzirea inimii omenești, înălțarea spirituală spre progres necontenit.

Cartea bună e prietenul cel mai statornic, care sprijină și mîngîie, care îmbărbătează și ajută. Cărțile marilor poeți și gînditori care nu mai sînt devin urne sacre ce conțin inima lor.

De aceea, iubiților, apropiați-vă de cărțile bune și prietene cu dragoste și încredere. Cetiți, cetiți ca să deveniți și mai buni, mai înțelepți, mai fericiți, mai puternici în munca voastră pentru patrie, pentru pace, pentru umanitate.»

- M. Sadoveanu în mijlocul muncitorilor tipografi (foto 4).

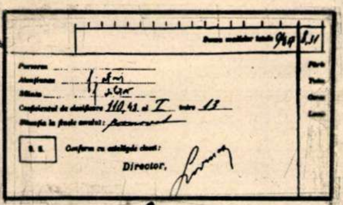

2

PRIX INTERNATIONAL DE LA PAIX 1950
CONSEIL MONDIAL DE LA PAIX
A
MIHAIL SADOVEANU
1950

3

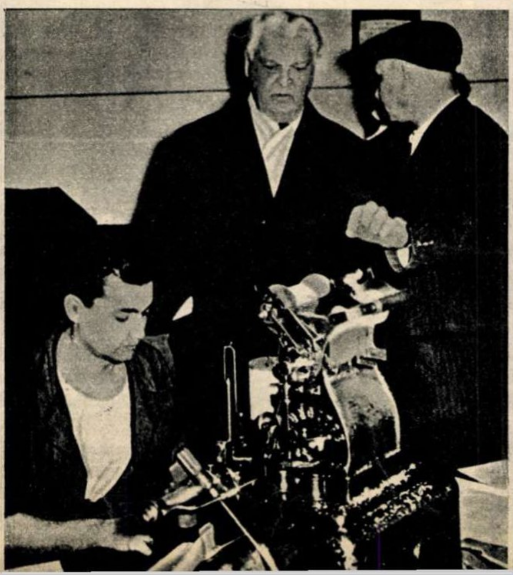

4

Opera lui Mihail Sadoveanu va proecta pe ecranul viitorului viața cea adevărată a Moldovei de astăzi.

Ea va purta urmașilor noștri, peste veacuri știrea cea mai autentică despre noi, când noi vom fi trecut de mult în țara de dincolo de negură...

Pentru un astfel de serviciu, există oare răsplată destul de mare din partea noastră?

G. Topîrceanu

RÎNDURI SCRISE DE POETUL GEORGE TOPÎRCEANU ÎN ANUL 1930, CÎND MIHAIL SADOVEANU ÎMPLINEA CINCIZECI DE ANI.

Printre prietenii săi mai mici.

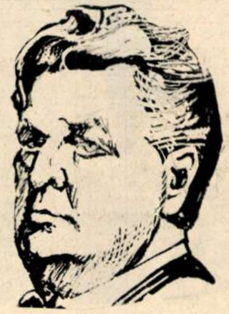

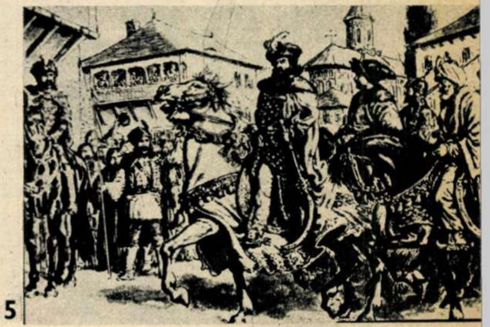

5

O PAGINĂ DIN SADOVEANU DESPRE EL ÎNSUȘI

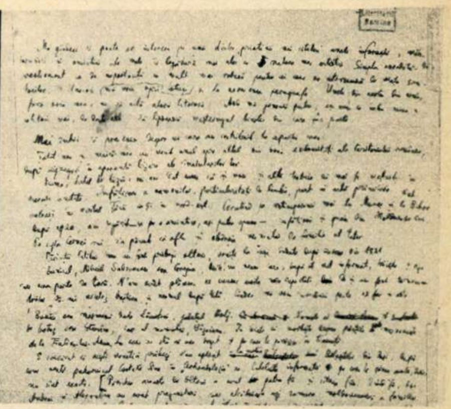

Publicarea, aici, a primei pagini în manuscris din cartea lui Sadoveanu *Anii de ucenicie*, nu poate să însemne decît un îndemn la lectură. Cartea este, cum însuși titlul ne-o spune, o poveste despre copilărie și descoperire, despre adolescență și cunoaștere, despre tinerețe și viață. Lumea copilăriei începe pentru Sadoveanu cu zilele fericite petrecute la Verșeni, la Apa Moldovei, la bunicii din partea mamei, cu poveștile despre unchi și frați, cu istorisiri hazlii despre joaca cu copiii din vatra Pașcanilor.

Natura i se înfățișează lui Sadoveanu — copil ca o carte cu multiple taine din care el învață să citească și de care se lasă fascinat.

Școala este, la rîndu-i o treaptă de nebănuite bucurii, pentru lumina pe care o revarsă în sufletul său. Trăiește, de aceea, în *Anii de ucenicie* întreaga sa recunoștință pentru primul său dascăl — domnul Busuioc, pentru Creangă — învățătorul de odinioară, după al cărui abecedar și-a dobîndit primele cunoștințe.

Cine nu l-a ascultat pe Sadoveanu citind din Eminescu și Creangă? Cine mai știe însă care a fost momentul descoperirii acestei pasiuni!... «*Într-o zi oarecare* — ne spune el în *Anii de ucenicie* — profesorul său, Fîntîneru, a avut ideea să-l pună să citească cîteva pagini din *Amintiri din copilărie atuncea s-a dovedit, cum s-a arătat și în alte împrejurări mai tîrziu, în alte locuri; că maistrul meu humuleșteanul nu poate avea interpret mai bun, mai cald și mai plin de dragoste decît mine*».

Nu putem încheia scurta noastră privire asupra tezaurului de mărturii pe care ni le încredințează scriitorul, fără a atrage atenția asupra izvoarelor altor cărți sadoveniene aflate în copilărie: *Cele mai vechi amintiri*, legate în mare parte de dragostea pe care i-a purtat-o mamei, *Poveștile de la Bradu strîmb*, «bradul de lîngă căsuța lui Gheorghe Cucu, în care șușuia vîntul» și, desigur, *Împărăția apelor* — apele Somuzului de la Fălticeni, unde a deprins pescuitul cu undița.

Copilăria sădește în fiecare dintre noi bucurii imense. Pentru Sadoveanu, ea a sădit în sufletul său sentimente temeinice pentru viitorul scriitor. *Poezia de care eram înconjurat, pe care o respiram în orice clipă încă nu se cădea, ci se stratifica încet — încet în ființa mea cu semințele ei, așteptîndu-și timpul*».

CONSTANDINA BREZU,
Muzeograf principal la Muzeul literaturii române

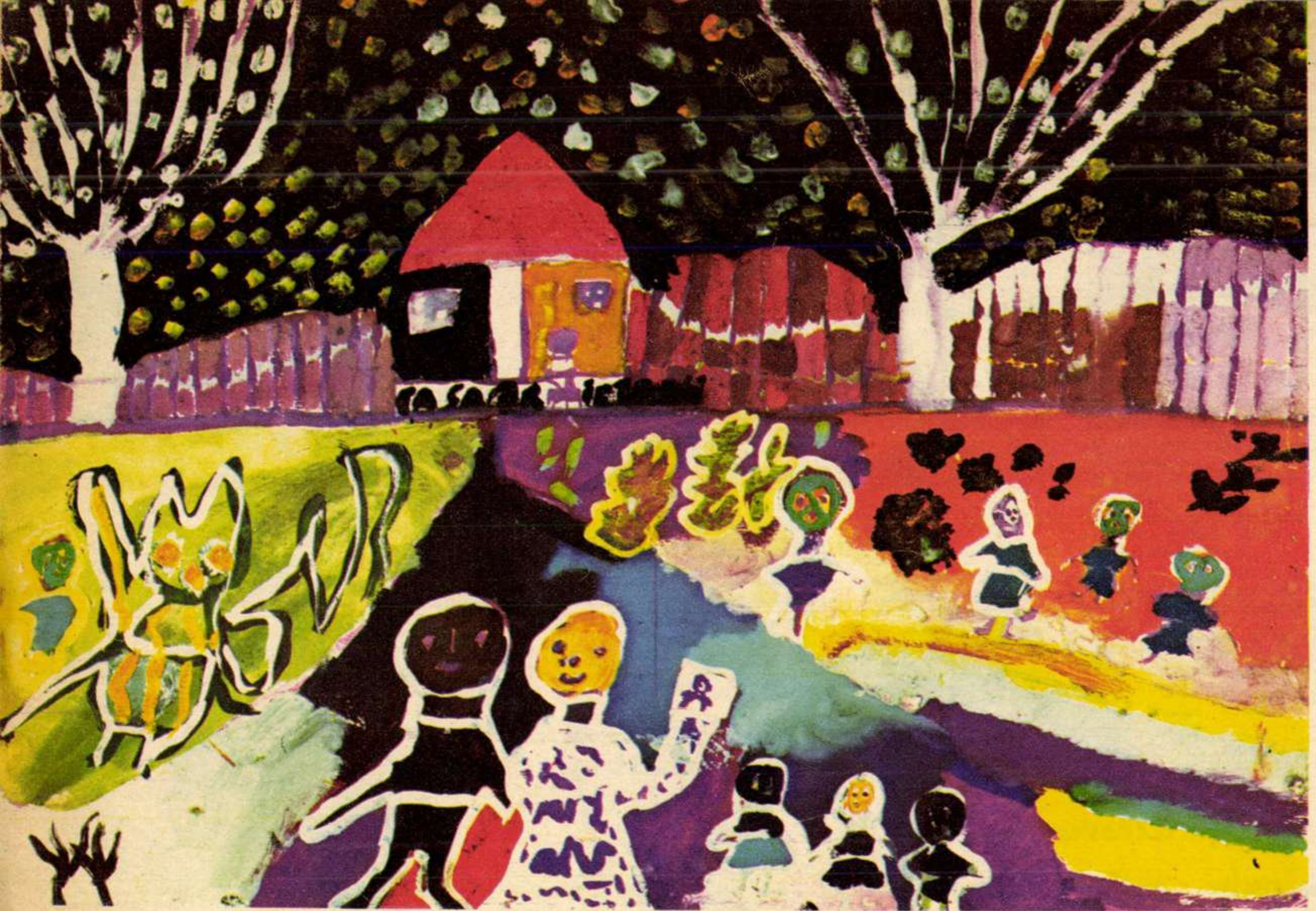

VULTUREȘTI

HASSAMUNIS

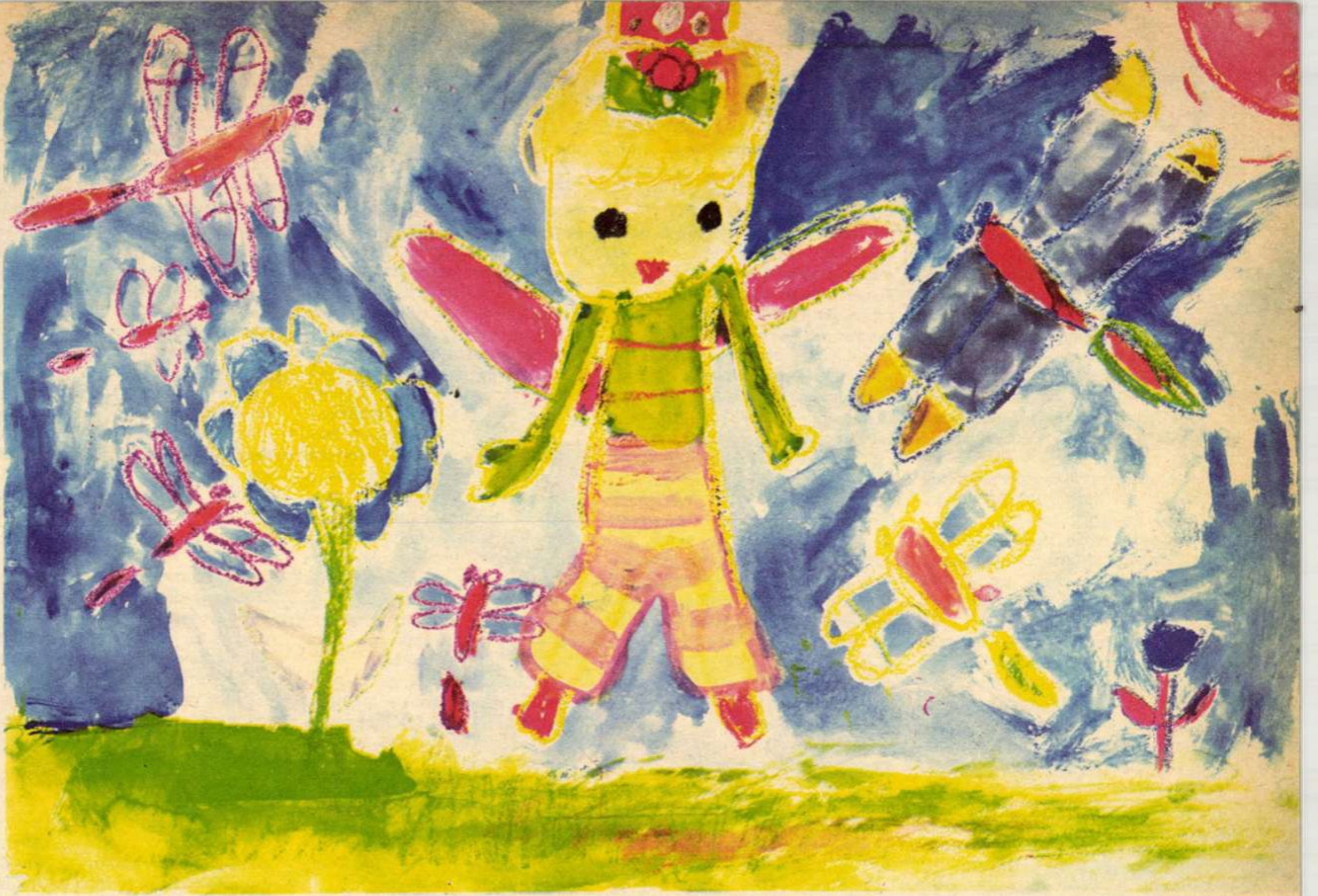

1 — «PEISAJ DIN VULTUREȘTI», Duțulescu Lucica, 8 ani, Vulturești-Argeș.
2 — «CONSTRUIM BLOCURI NOI», Păcuraru Viorica,— 13 ani, Vulturești-Argeș.
3 — «PRIETENELE MELE MARY ȘI DORINA», Ivașcu Paraschiva, Vulturești-Argeș.

Galeriile de ARTĂ «Cutezătorii»

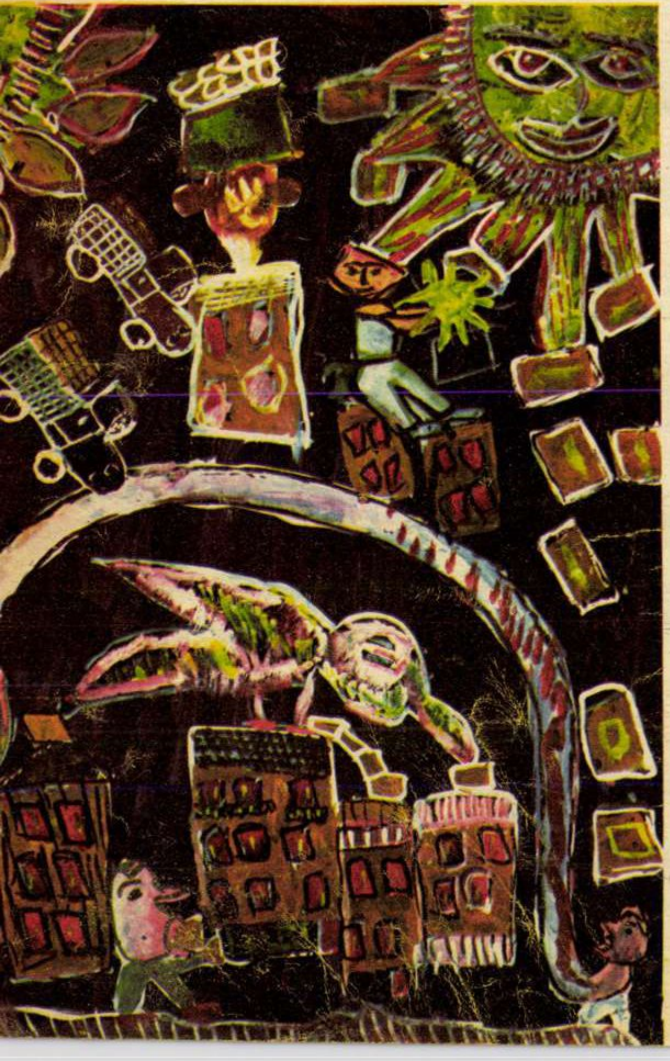

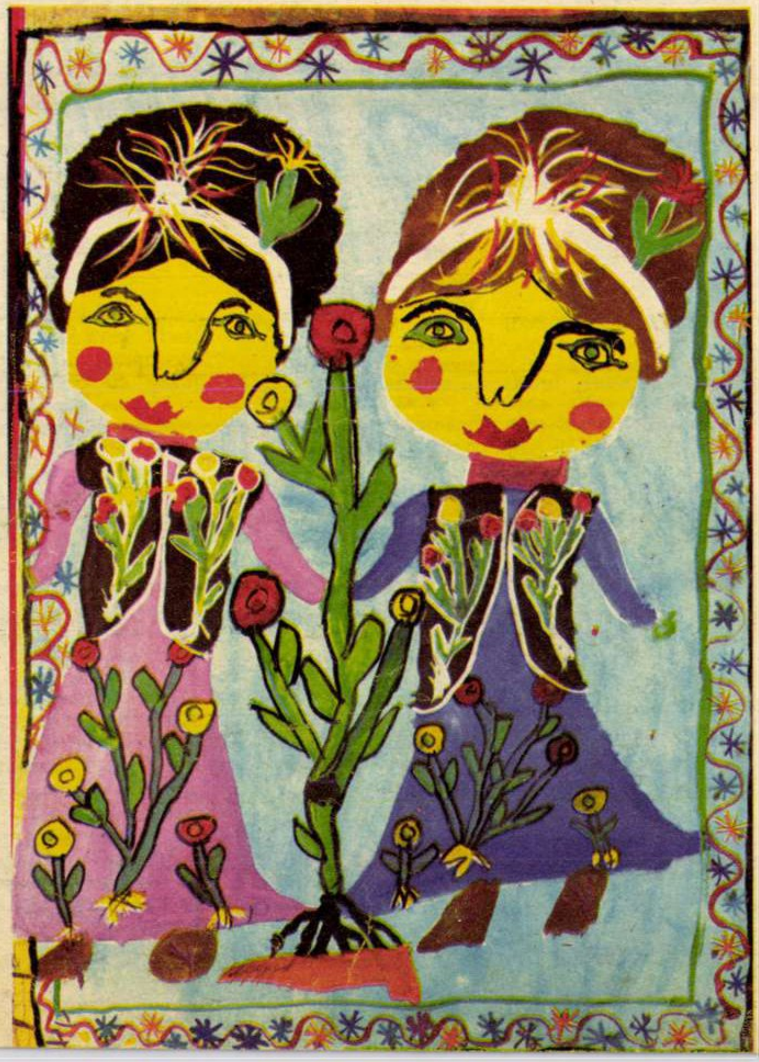

· DIALOGUL CULORILOR ·

De cîțiva ani de zile, «micii vrăjitori ai culorilor» din Vulturești ne aduc, săptămînă de săptămînă, noutăți dintre cele mai pasionante. Desenele lor, marcate de neostoita sete de exprimare vizuală a unei fantezii bogate, impetuoase, ne sosesc la redacție în cantități și la dimensiuni pe care revista abia pridideşte să le înfățișeze din cînd în cînd.

Zeci de expoziții, sute de articole sau reproduceri, imaginile de televiziune sau de film documentar au făcut deja ca «năzdrăvăniile» copiilor-pictori din acest pitoresc sat argeșean să fie cunoscute și recunoscute ca un tezaur de sensibilitate, prospețime și frumos al acestor meleaguri.

Datorită sprijinului din partea Consiliului Național al Organizației Pionierilor și a altor factori, inclusiv a revistei de față, cei mai buni desenatori au fost răsplătiți prin numeroase premii, distincții, iar lucrările lor au fost trimise la expoziții sau concursuri internaționale (de pildă, concursul «Meridianele prieteniei — UNICEF 1970», care le-a adus micilor pictori binemeritate premii).

În continuarea unui asemenea strălucit palmares, prietenii noștri din Vulturești și inimosul lor îndrumător n-au întîrziat să ne ofere, de curînd, o nouă surpriză.

De la Vulturești la Tokio, avionul străbate aproape zece mii de kilometri. O distanță care însă, pentru micii vulturești, pasionați de desen, nu contează. Stăpînind limbajul sincer, tulburător al culorilor, atît ei cît și prietenii lor japonezi nu au mai avut nevoie de tălmaci ca să se înțeleagă. Și-au trimis unii altora desene și s-a născut astfel o strînsă colegialitate artistică.

Oferind paginile sale pentru oglindirea acestui tineresc «dialog plastic», urăm atît prietenilor noștri din Vulturești cît și colegilor lor din Hassamunisi noi succese la învățătură și în viață. Și desene tot mai frumoase, inspirate din visurile lor cutezătoare, din idealurile păcii și prieteniei.

M. NEGULESCU

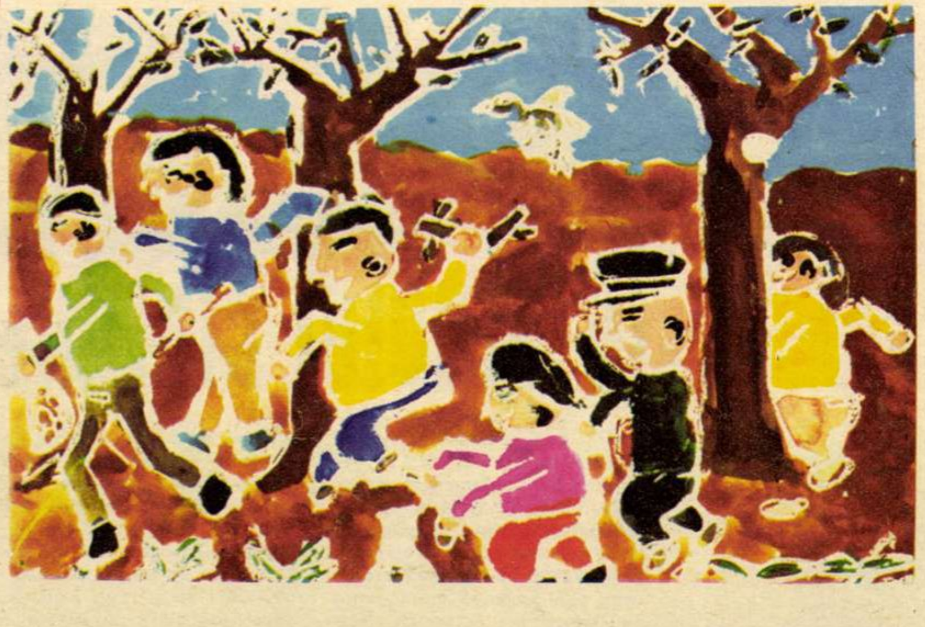

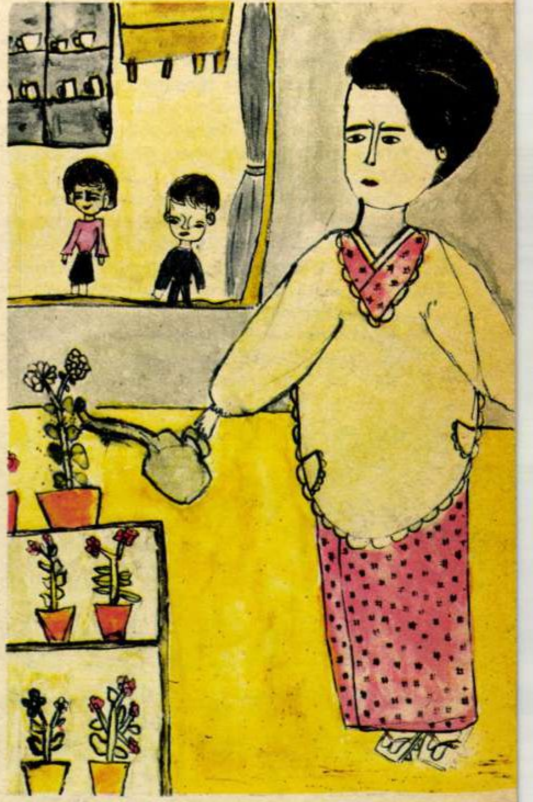

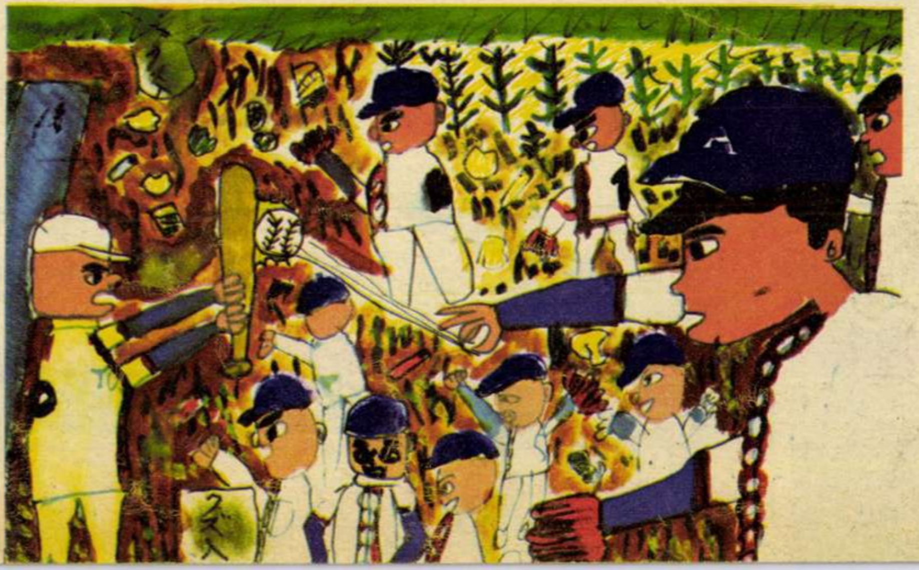

1 — «TARA INSECTELOR», Miho Hiradate, 7 ani, Hassamunisi-Japonia.
2 — «HIKING», Jabehito Nomura, 8 ani, Massahiko-Japonia.
3 — «BASE-BALL» Masahiko-Satô, 8 ani, Hassamunisi-Japonia.
4 — «MAMA», Yumiko Etô, 7 ani, Hassamunisi-Japonia.

DELTA

IN SECOLUL CIBERNETICII

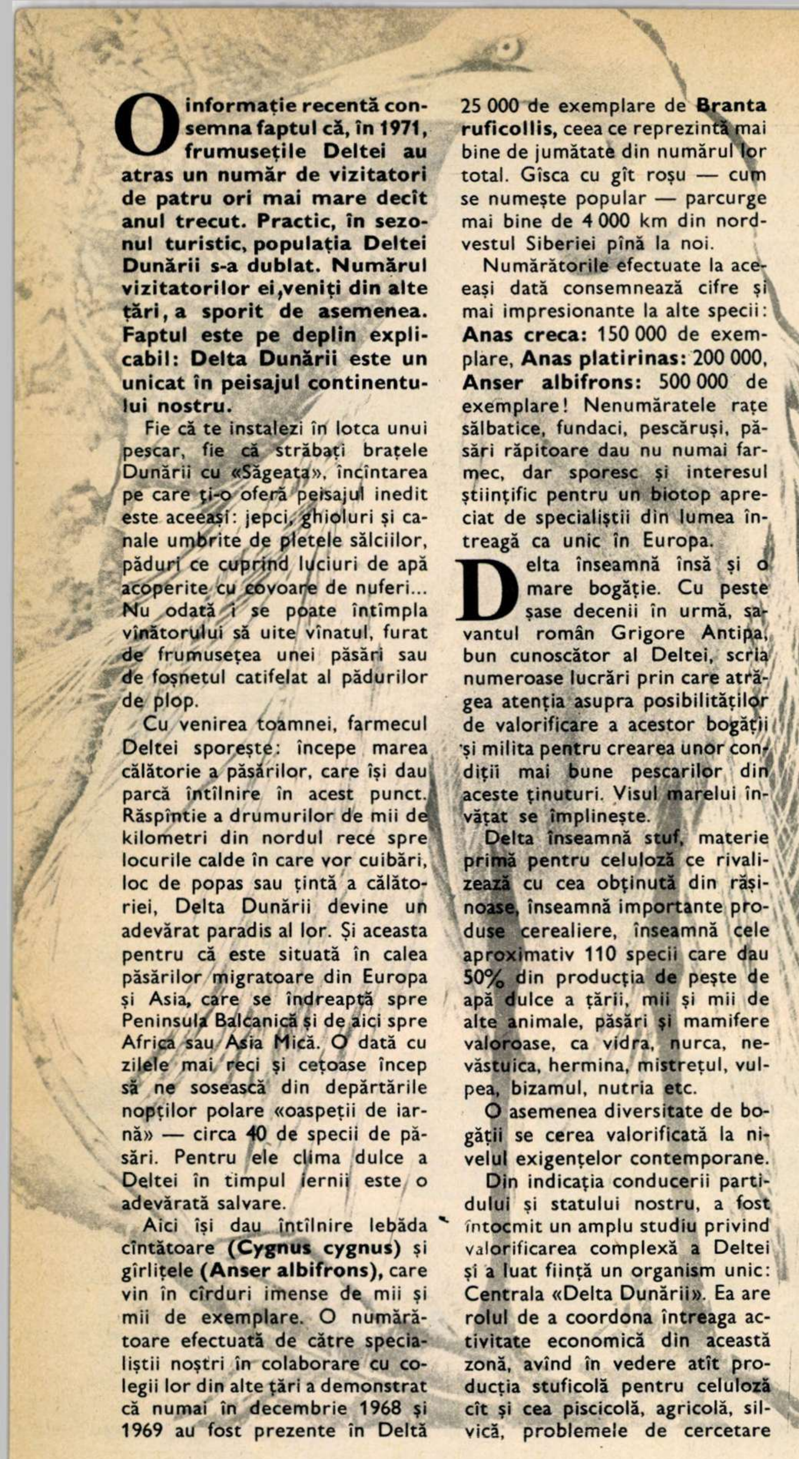

O informație recentă consemna faptul că, în 1971, frumusețile Deltei au atras un număr de vizitatori de patru ori mai mare decît anul trecut. Practic, în sezonul turistic, populația Deltei Dunării s-a dublat. Numărul vizitatorilor ei,veniți din alte țări, a sporit de asemenea. Faptul este pe deplin explicabil: Delta Dunării este un unicat în peisajul continentului nostru.

Fie că te instalezi în lotca unui pescar, fie că străbați brațele Dunării cu «Săgeata», încîntarea pe care ți-o oferă peisajul inedit este aceeași: jepci, ghioluri și canale umbrite de pletele sălciilor, păduri ce cuprind luciuri de apă acoperite cu covoare de nuferi... Nu odată i se poate întîmpla vînătorului să uite vînatul, furat de frumusețea unei păsări sau de foșnetul catifelat al pădurilor de plop.

Cu venirea toamnei, farmecul Deltei sporește: începe marea călătorie a păsărilor, care își dau parcă întîlnire în acest punct. Răspîntie a drumurilor de mii de kilometri din nordul rece spre locurile calde în care vor cuibări, loc de popas sau țintă a călătoriei, Delta Dunării devine un adevărat paradis al lor. Și aceasta pentru că este situată în calea păsărilor migratoare din Europa și Asia, care se îndreaptă spre Peninsula Balcanică și de aici spre Africa sau Asia Mică. O dată cu zilele mai reci și cețoase încep să ne sosească din depărtările nopților polare «oaspeții de iarnă» — circa 40 de specii de păsări. Pentru ele clima dulce a Deltei în timpul iernii este o adevărată salvare.

Aici își dau întîlnire lebăda cîntătoare **(Cygnus cygnus)** și gîrlițele **(Anser albifrons),** care vin în cîrduri imense de mii și mii de exemplare. O numărătoare efectuată de către specialiștii noștri în colaborare cu colegii lor din alte țări a demonstrat că numai în decembrie 1968 și 1969 au fost prezente în Deltă 25 000 de exemplare de **Branta ruficollis,** ceea ce reprezintă mai bine de jumătate din numărul lor total. Gîsca cu gît roșu — cum se numește popular — parcurge mai bine de 4 000 km din nord-vestul Siberiei pînă la noi.

Numărătorile efectuate la aceeași dată consemnează cifre și mai impresionante la alte specii: **Anas creca:** 150 000 de exemplare, **Anas platirinas:** 200 000, **Anser albifrons:** 500 000 de exemplare! Nenumăratele rațe sălbatice, fundaci, pescăruși, păsări răpitoare dau nu numai farmec, dar sporesc și interesul științific pentru un biotop apreciat de specialiștii din lumea întreagă ca unic în Europa.

Delta înseamnă însă și o mare bogăție. Cu peste șase decenii în urmă, savantul român Grigore Antipa, bun cunoscător al Deltei, scria numeroase lucrări prin care atrăgea atenția asupra posibilităților de valorificare a acestor bogății și milita pentru crearea unor condiții mai bune pescarilor din aceste ținuturi. Visul marelui învățat se împlinește.

Delta înseamnă stuf, materie primă pentru celuloză ce rivalizează cu cea obținută din rășinoase, înseamnă importante produse cerealiere, înseamnă cele aproximativ 110 specii care dau 50% din producția de pește de apă dulce a țării, mii și mii de alte animale, păsări și mamifere valoroase, ca vidra, nurca, nevăstuica, hermina, mistrețul, vulpea, bizamul, nutria etc.

O asemenea diversitate de bogății se cerea valorificată la nivelul exigențelor contemporane.

Din indicația conducerii partidului și statului nostru, a fost întocmit un amplu studiu privind valorificarea complexă a Deltei și a luat ființă un organism unic: Centrala «Delta Dunării». Ea are rolul de a coordona întreaga activitate economică din această zonă, avînd în vedere atît producția stuficolă pentru celuloză cît și cea piscicolă, agricolă, silvică, problemele de cercetare științifică și proiectare, transportul pe apă, utilajele și navele necesare și multe altele.

Intervenția omului în acest biotop se face cu o grijă deosebită, avîndu-se în vedere atît valorificarea eficientă a bogățiilor, cît și păstrarea echilibrului biologic. Se știe că o specie nouă introdusă într-un anumit mediu poate declanșa,prin existența ei, prin modul în care se hrănește pe seama altor specii, fenomene cu totul nedorite. Pentru mărirea potențialului cinegetic și turistic al Deltei Dunării se are în vedere, de exemplu, aclimatizarea de noi specii, cum ar fi fazanii, căpriorii, lopătarii etc. Înainte de a proceda la popularea cu aceste specii, cercetătorii Laboratorului silvocinegetic din Tulcea au experimentat integrarea lor în biotop și consecințele pentru celelalte specii. Astfel nutriile, animale cu blană valoroasă, au fost introduse numai după ce s-a stabilit că nu vor afecta echilibrul biologic.

Această concepție de valorificare și conservare a mediului, proprie unui stat socialist, ne dă certitudinea că pe viitor nu se va mai ajunge la dispariția unor specii de plante sau animale în urma intervenției omului. Este suficient să amintim în acest sens dispariția egretei, victimă a frumuseții penelor ei ajunse «la modă» acum cîteva decenii.

Grija pentru ocrotirea multor specii pe cale de dispariție se manifestă și prin declararea lor drept monumente ale naturii. Egreta, lopătarul, țigănușul, diferite specii de stîrci sau zone întregi, cum ar fi pădurile Letea sau Caraorman, sînt declarate monumente ale naturii sau rezervații științifice, devenind adevărate laboratoare.

Frumusețea și bogăția Deltei oferă în același timp un cîmp larg imaginației arhitecților și constructorilor. Astfel, un grup de specialiști români au realizat proiectul unui oraș al viitorului denumit Delta. În viziunea acestora, întreaga Deltă a Dunării devine o așezare unică, o rețea de orășele pentru cîte 1 000 de locuitori prinse în țesătura grindurilor, ghiolurilor, canalelor cu plante și animale atît de caracteristice, un mediu în care omul se va încadra perfect, fără a transforma natura, folosind-o, în schimb cît mai rațional.

Civilizația zilelor noastre va fi prezentă în confortul locuințelor, în instalațiile tehnice ultramoderne, în aparatura electronică necesară pentru munca în aer liber. Locuitorii celor două mari centre Sf. Gheorghe (cu 100 000 locuitori) și Razelm (cu 150 000) vor beneficia de tot ceea ce poate oferi tehnica modernă.

Pentru ca omul să poată pătrunde în cele mai izolate și mai puțin accesibile colțuri, au fost imaginate locuințe plutitoare. Prevăzute cu motoare silențioase, ele se vor strecura pe sub pletele sălciilor prin japșe, ancorîndu-se de grinduri fără a tulbura liniștea păsărilor venite să cuibărească în Deltă.

Motoarele vor putea fi acționate fie direct de om, fie de un creier electronic instalat la Razelm. Locuința plutitoare va putea să asigure tot confortul pentru muncă și odihnă în mod autonom timp de două luni. Aceasta grație faptului că asemenea locuințe sînt imaginate din două elemente: unul fix, dotat cu energie electrică, apă, canal etc., și altul mobil, cu o autonomie de 15 zile. O apăsare pe buton va pune la dispoziția locatarului două camere gonflabile, înzestrate cu mobilier de asemenea gonflabil. O aparatură electronică va asigura efectuarea unor activități sau petrecerea timpului liber în condițiile cele mai moderne și în același timp în mijlocul naturii.

Realizarea acestei viziuni a viitorului oraș Delta sau a alteia va adăuga o nouă perlă în șiragul de frumusețe și bogăție care este patria noastră.

ELENA MANTU,
biolog

1

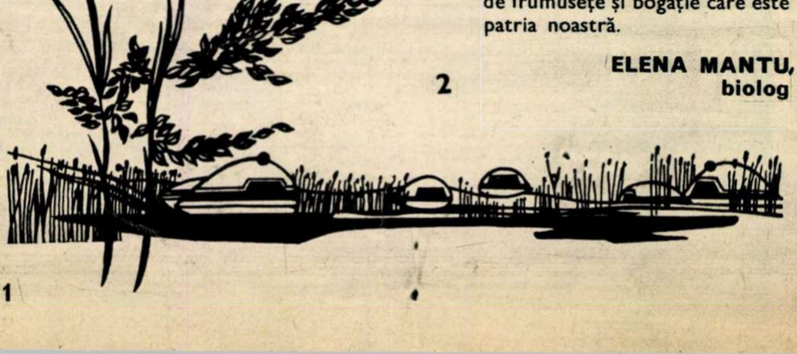

2

3

4

1. Stuful, prețioasă materie primă, dar și obiect de cercetare.
2. Delta de mîine: un armonios dialog între arhitectură, cibernetică și mediu.
3. Vitezele Deltei sînt demne de ritmurile veacului nostru.
4. Manualele școlare, așa cum se prezintă înainte de a trece pe la fabrica de celuloză și hîrtie de la Chișcani.
5. La loc de cinste în heraldica Deltei: pelicanii.
6. Ocrotirea speciilor rare, o preocupare majoră a specialiștilor.
7. Apus de soare, o scenă magnifică din spectacolul: o zi în Deltă.
8. Secolul ciberneticii nu a alungat preocupările tradiționale ale oamenilor acestor locuri.
9. Tehnica cea mai modernă întreține respirația Deltei.

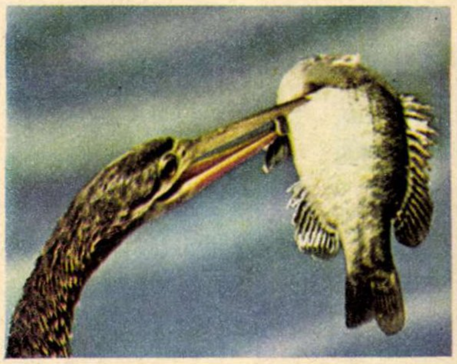

6

7

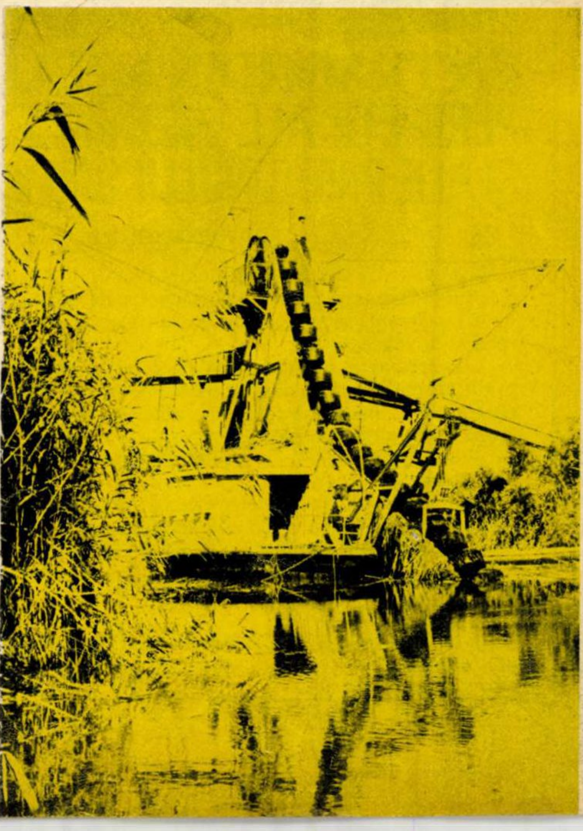

9

Arhiva de aur!

De data aceasta am selectat din fișele trimise de cititorii din satele județelor Constanța și Bacău. Am ales din fișe două întrebări cu răspunsurile respective.

CONSTANȚA

Marcela Bîzdacă, clasa a IV-a, Cumpăna.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Învățătoare.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — Aș vrea să scriu cărți pentru viitorii mei elevi.

Sandu Irimia, clasa a VI-a, Țepeș Vodă.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Aș vrea să-mi dedic toate forțele pentru ca în lume să domnească pacea și prietenia, pentru ca știința să facă mereu progrese.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — Nu m-am gîndit. O să mă gîndesc.

Mariana Babei, clasa a VI-a, Vadu.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Reporter la televiziune.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — O mașină electronică, în stare să execute multiple munci agricole, ușurînd munca omului.

Luminița Manolache, clasa a VIII-a, comuna Nicolae Bălcescu.

Ce vrei să fii în anul 2000 — Un om folositor patriei mele și societății omenești.

Te-ai gîndit la o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — Un aparat pentru depistarea cancerului.

Didina Cioran, clasa a IX-a, Liceul agricol Constanța.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Veterinar.

Te-ai gîndit la o invenție? La ce anume te-ai gîndit? — Un aparat care să ne ajute în munca de îngrijire a animalelor.

BACĂU

Constantin C. Vartolomei, clasa a VIII-a, Cucuieți.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Mecanic de locomotivă.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? O mașină zburătoare foarte simplă și ieftină, pentru o singură persoană.

Maria V. Stoica, clasa a VIII-a, Scorțeni. Ce vrei să fii în anul 2000? — Chimistă, și să fac cercetări în acest domeniu.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit Aș vrea să descopăr niște elemente chimice care, introduse în atmosferă, s producă ploaie ori de cîte ori avem nevoie.

Vasile V. Popovici, Bogdănești, clasa a VII-a.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Inginer electronist.

Te-ai gîndit vreodată să faci vreo invenție? La ce anume te-ai gîndit? O mașină care să meargă în văzduh, în apă și pe uscat.

Carmil Gh. Sarca, clasa a VII-a, Mărgineni.

Ce vrei să fii în anul 2000? — Proiectant în construcția mașinilor de calcul.

Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? O mașină de calcul, dar de un tip cum nu mai există.

• CUTEZĂTORII SERVICE •

OVIDIU TĂNĂSESCU, **București 7, cartierul Militari, str. Conduct ei, nr. 65, bl. 60, ap. 3: îi lipsesc din colecția revistei «Cutezătorii» numerele 2/1967, 10 și 28 din 1968; pune la dispoziție celor interesati numerele 33/1968, 4 și 14/1970, 17 din 1971.**

CĂTĂLIN TEODORESCU. **București 4, str. Plutei, nr. 2, bl. 33 B, sc. A, et. 10, ap. 41: colecționează și face schimb de timbre, servețele de masă, ilustrate, monede, fotografii de mașini. E amator și de șah prin corespondență, ca de altfel și** NICOLAE N. URLUESCU **din Rădăcinești-Betrislăvești județul Vîlcea.**

VREȚI SĂ CORESPONDAȚI PE TEME DE MUZICĂ? În acest caz, notați următoarele adrese: LUCICA CĂLIN **(13 ani), satul Potcoava, județul Ialomița;** ELENA CALOTĂ, **clasa a VIII-a, comuna Nicolae Bălcescu, județul Ilfov;** GEORGETA V. ALEXA, **clasa a VIII-a, satul Burlești, comuna Unțeni, județul Botoșani. Sînt copii cărora le place și cartea, dar mai ales să asculte și muzică frumoasă, atît popular cît și cultă.**

ÎN ATENȚIA IUBITORILOR LITERATURII!

CORNELIA CIUHUREANU **și** DOINA POPA, **clasa a V-a, Bacău, cartierul Corniș I, bloc 4, et. 8 și 9, ap. 33 și, respectiv, ap. 3** DUMITRU MUȘAT **(13 ani), comun Urleasca, județul Brăila,** IOANA IVAN **clasa a VI-a, comuna Germănești, județu Brăila, doresc să corespondeze despr cărți, despre activitatea cercurilor literar pionierești.**

ANUȚA CIOLOCA, **clasa a VI-a, satu Vrănuț, nr. 22, comuna Răcăjdia, județu Caraș-Severin; Daniela Funieru, clasa V-a, Valea Călugărească, str. Valea Popii județul Prahova;** AURELIA ANGHE **satul Valea Popii, nr. 40, județul Prahova** AURELIA ANGHEL, **satul Vîrteju nr. 2 comuna Măgurele, București, sector 6 sînt trei fetițe care colecționează șervețele de masă, și doresc să facă schimb cu colegele lor.**

ROMAN FOILETON

„OSTROVUL LUPILOR"

(Partea a doua)

EXTRAORDINARELE PERIPEȚII ALE *Scatiului* ȘI ALE PRIETENULUI SĂU *Babușcă*

CAPITOLUL VII

Apoi, într-un duduit puternic, trepidant, motorul bărcii se opri brusc. Scatiul și Babușca auziră forfota unor pași deasupra lor și scîrțîitul ușii de la intrarea în sala mașinilor. Își lipiră și mai mult urechile de conducta rece și lucioasă de fier.

— Bună seara! auziră ei prin conductă o voce puternică, frumos timbrată. Mă bucur că vă găsesc pe amîndoi ca scoși din cutie... și înarmați pînă în dinți. Înseamnă că «alimentele» pe care vi le-am trimis v-au prins bine... Unde sînt cei doi eroi?

— I-am legat și i-am închis jos, în magazia de scule, sosi pe conductă răspunsul Chiorului.

Scatiul și Babușcă înțeleseră că cel care sosise era «domnul Fridrich».

— I-ați legat? răsună din nou în conducta vocea lui. In ce scop, domnii mei? Vă este teamă de doi copii sau există o fereastră acolo?

— Fereastra este prea sus ca s-ajungă la ea, răspunse Chiorul. Le-ar trebui o scară.

— Și atunci?

— Nu-i cunoașteți încă, domnule Fridrich, continuă Chiorul. În Dunăre să-i arunci cu cîte o piatră legată de gît și tot nu poți fi sigur că peste o clipă nu răsar ca din pămînt și ți se aruncă în spate.

— Ha... ha... ha... izbucni într-un rîs vesel domnul Fridrich. Trebuie să fie doi puști nostimi. Cred că am să mă înțeleg bine cu ei. Dar ce-i cu tărăboiul acesta?

Undeva, sus, se auzeau lovituri îndepărtate.

— Am închis-o pe ingineră și pe cei trei mecanici sus, în dormitorul comun, explică Chiorul. Vor să spargă ușa. Auziți-i.

— Pesemne că nu înțeleg situația, spuse pe același ton amuzat domnul Fridrich. Dacă vor continua, va trebui să-i răcorim cu un duș. Slavă domnului, avem și apă, și destule pompe pe-aici!

— Să vi-i aduc pe băieți? se interesă Chiorul.

— Da, și încă repede, spuse domnul Fridrich. În timp ce mă îndreptam spre voi m-am întîlnit cu o vedetă rapidă plină cu milițieni. S-ar putea să ne trezim cu ei pe-aici.

Scatiul și Babușcă auziră niște pași care se îndepărtau în grabă. Înțeleseră că unul dintre cei doi bandiți vin spre ei. Se îndepărtară de lîngă conductă și se sprijiniră cu spatele de unul din pereții umezi și vîscoși ai magaziei cu scule. Scatiul își aruncă privirea spre ferăstruica ce se deschidea în zid, sub tavan, și prin al cărui geam prăfuit se vedeau licărind afară, undeva, deasupra pădurii de sălcii, primele stele.

— La noapte o ștergem pe-acolo, Babușcă, îi șopti el prietenului, întorcînd capul spre el prin întuneric. Și ne oprim tocmai la tovarășul colonel Vlad, în Tulcea...

Babușcă oftă din greu:

— Pe fereastră? Ne-ar trebui niște aripi să zburăm pînă acolo sus...

— O să zburăm, ai să vezi! răspunse cu dîrzenie Scatiul.

— La noapte... Dar acum ce facem? suspină Babușcă.

— Acum? Facem pe proștii. Nu știm nimic, Babușcă, da?

Pașii se apropiau plescăind puternic pe culoarul inundat. Apoi cheia se răsuci în broască și ușa se deschise.

— Hei, voi de acolo! strigă Chiorul din pragul ușii, făcîndu-le semn cu pistolul-mitralieră pe care îl ținea în mînă. Ieșiți afară și urmați-mă!

După ce îl urmară pe Chioru, pe culoarul inundat, Scatiul și Babușcă urcară scara de beton și pătrunseră în sala mașinilor. Domnul Fridrich îi aștepta.

Era un bărbat de vreo patruzeci de ani, cu fața măslinie, cu părul ușor încărunțit la tîmple, cu ochi cenușii, cu o strălucire rece, aproape metalică în ei. Purta pantaloni scurți, albi, și o bluză albă, cu talia strînsă într-un cordon lat, prevăzut cu o cataramă uriașă de argint. Pe cap avea o pălărie colonială.

— Deci voi sînteți! spuse domnul Fridrich, după ce îi cîntări din priviri cîteva clipe. Apoi, făcînd un semn Ciupitului, adăugă: Taie-le legăturile!

Omul cu fața vînătă și ciupită de vărsat rezemă pușca de vînătoare de o țeavă și, scoțînd un briceag din buzunar, le tăie legăturile. Domnul Fridrich se apropie de cei doi băieți.

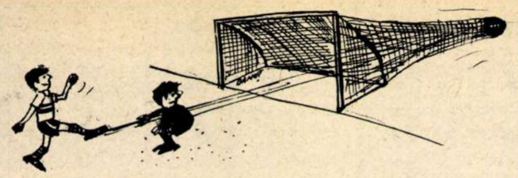

DAN VASILE

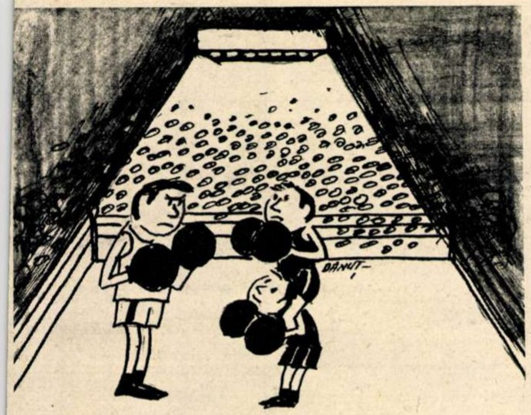

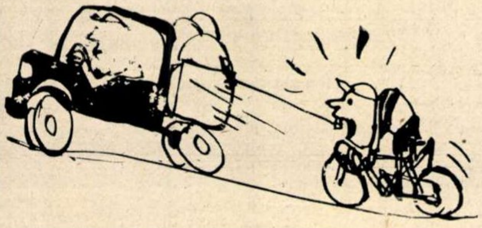

O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ: CUPA NOASTRĂ FOTBALISTICĂ ÎN ATENȚIA... REBUSIȘTILOR!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2						●					
3		●					●				
4										●	
5					●				●		
6			●					●			●
7		●									
8	●			●		●			●		
9							●				
10				●				●			
11					●						

Inspirat de competiția de fotbal organizată de către revista noastră,pentru copiii de la sate, profesorul VIRGIL FRĂSINEANU **a compus acest joc de cuvinte încrucișate pe care vi-l recomandăm.**

ORIZONTAL

1. Cupă organizată de revista cu același nume pentru micii fotbaliști de la sate. 2. ...Văleni-Dîmbovița, una dintre echipele din competiție (neart). — Sat în județul Ilfov cu o echipă în turneul final. 3. Marea dispută fotbalistică. — Stat în sudul Arabiei. 4. Reprize școlare. 5. Județ din estul țării cu echipele «Vulturul», «Ursoaia» și «Haiducii Strunga» înscrise în competiție. — Pronume — Extreme pe extreme. 6. Cutezător din cap pînă în picioare. — R.S.România — centru. 7. Capitala țării care găzduiește marea finală a cupei. 8. Săgeată, la început. — Persoana a III-a. Rîde cu gura închisă. 9. Oraș românesc pe Dunăre a cărui echipă, «AJAX», a cucerit cupa pentru fotbaliștii de la orașe. — În parc. 10. Prefix la ureche, «Balonul de...», răsplata primului loc. — 3/4 din Roma. 11. Incompatibilă cu dorința de acțiune a fotbaliștilor. — 22 de tineri alergînd după minge și cînd o ajung îi dau cu piciorul.

VERTICAL

1. Localitate în județul Arad care, prin echipa «Săgeata», a condus un timp în cupă. — Dorința fotbalistului 2. Locul mult visat în competiție. — Nu prea des. — Localități rurale pentru copii cărora revista «Cutezătorii» a organizat prima ediție a cupei la fotbal. 3. Județ în vestul țării care, prin echipa «Venus» — Comploșul Mare, a cucerit locul întîi în competiția fetelor. — De aur sau argint — răsplata primelor două locuri. 4. Localitate în județul Mureș a cărei echipă, «Steaua roșie», a cucerit cupa «Jóbarát» la fotbal. 5. Minimum de puncte necesar în competiție pentru obținerea unei diplome. — Ascuțită. 6. Dunărea veche. — Ciuf fără cap. 7. Tîrg — Coroane persane. — Caro! 8. Imprimate scoase de revistă pentru programul elevilor. — Fată în elan. 9. Alături de prieteni, cunoscuți reprezentau membrii susținători ai micilor fotbaliști. — Învingător. — Atîrnă la ureche. 10. Cămașă înflorată. — Atacantul mărginaș. 11. Luna de început a competiției. Cupa «Cutezătorii». — Dorință.

ROMAN FOILETON

— Acum v-aș ruga să-mi răspundeți scurt și precis la întrebări, le spuse el. Voi l-ați transportat anul trecut cu barca pe «Profesor» la «Ostrovul lupilor»?

— Da, răspunse Scatiul.

O expresie de mulțumire apăru pe fața Domnului Fridrich.

— Acum amintește-ți, băiete! «Profesorul» avea un revolver asupra lui?

Scatiul îl privi cu un aer nătîng:

— Un revolver?... Adică un pistol, nene?

— Spune-i cum vrei. Avea sau nu avea? Da sau nu?

Scatiul se întoarse cu același aer nătîng spre Babușcă:

— Tu ai văzut vreun pistol, Babușcă?

Babușcă păru să se gîndească cîteva clipe și apoi se scărpină la ceafă:

— Ce fel de pistol, Scatiule? Cu doape?

Domnul Fridrich îi urmărea cu atenție pe cei doi băieți, mușcîndu-și buzele în tăcere. Chioru, care se afla lîngă el, izbucni:

— V-am prevenit, domnule Fridrich, nu vedeți că-și bat joc de dumneavoastră?

Ciupitu vîrî briceagul în buzunar și începu să își suflece mînecile cămășii.

— Cu ăștia trebuie discutat altfel, domnule Fridrich!... spuse el cu un rînjet întunecat și sinistru. Îmi dați voie să îi iau la întrebări?

Domnul Fridrich îl opri cu un gest:

— Asta este o treabă de diletant, spuse el pe un ton disprețuitor. Sau de borfaș de teapa dumitale. Obișnuiește-te cu gîndul că lucrezi pentru un serviciu de informații.

Ciupitu îl privi năucit:

— Păi, altfel... Păi, altfel cum? se bîlbîi el arătînd spre cei doi băieți. Păi merge fără?...

— Fără, băiete! continuă rece domnul Fridrich. Noi nu gîndim cu pumnii. Să-ți intre bine lucrul acesta în cap! adăugă pe un ton poruncitor, arătînd spre scara de fier care ducea în spirală spre încăperile de sus. Roag-o pe doamna inginer să poftească pînă la mine!

Fața Ciupitului exprima o stupoare fără margini și aruncă o privire semnificativă Chiorului.

— S-o rog pe doamna inginer? Am auzit bine sau visez, Chiorule?

Chioru mută pistolul mitralieră dintr-o mînă în alta.

— Hai, du-te, Ciupitule! Du-te! îi spuse el pe un ton împăciuitor și fă așa cum ți-a spus domnul Fridrich. Cine plătește, comandă. E clar?

Ciupitu apucă pușca de vînătoare și se îndreptă bombănind. Domnul Fridrich îl urmări cu privirea. Se întoarse și-i spuse Chiorului pe un ton rece și tăios ca un brici:

— Nu avem ce face cu de-al de ăștia! După ce isprăvim treaba aici, n-ai să poți să te strecori împreună cu el pe vasul nostru comercial. Așa că va trebui să-l lichidezi.

Chioru se înclină politicos:

ROMAN FOILETON

— Nici o grijă, domnule Fridrich. Am să-i închid gura.

În curînd o femeie tînără, zveltă, îmbrăcată într-o salopetă albastră, de lucru, coborî în sala mașinilor, urmată îndeaproape de Ciupitu.

— Vreți să-mi explicați și mie ce înseamnă toate acestea? întrebă ea înaintînd mînioasă spre domnul Fridrich. Cine sînteți? Ce doriți?

Domnul Fridrich își scoase pălăria colonială și o salută politicos:

— Fridrich... Alfons Fridrich. Turist...

Tînăra femeie continua să-l privească mînioasă și disprețuitoare:

— Sînteți un turist cam ciudat, domnule Fridrich! Și adăugă, întorcînd capul spre Chiorul: Și individul acesta înarmat tot cu turismul se ocupă?

Un zîmbet ironic flutură pe buzele subțiri ale domnului Fridrich.

— Nu vă alarmați, doamnă. Sînt un om civilizat. Pistolul mitralieră este un simplu element de recuzită. Noi nu ucidem pe nimeni, dacă nu este absolută nevoie...

Tînăra ingineră continua să îl înfrunte cu curaj:

— Pentru ce ați oprit stația de pompare?! strigă ea. Ce urmăriți? Vă dați seama că Dunărea a rupt digul la cotul «Pisicii» și că inundă balta? Că apele cresc și cel mai tîrziu pînă mîine seara vor inunda șantierul, vor distruge barăcile, magaziile cu carburanți, mașinile?

Domnul Fridrich continua să surîdă malițios:

— Desigur, doamnă. Dar depinde de dumneavoastră ca acest lucru să nu se întîmple.

— Cum adică? De mine? făcu tînăra ingineră. Nu înțeleg ce doriți să spuneți!

Domnul Fridrich continua să zîmbească.

— Am să vă explic, doamnă. Anul trecut un om de-al meu a pierdut în baltă un obiect important. Am nevoie de acest obiect.

Tînăra femeie îl privi nedumerită.

— Cu atît mai mult. Așteptați să secăm balta și îl veți găsi.

Domnul Fridrich își mușcă buzele.

— Mă grăbesc, doamnă, spuse el pe un ton categoric, întorcîndu-se spre Scatiu și spre Babușcă. Micii dumneavoastră compatrioți cunosc locul unde a fost pierdut obiectul. Convingeți-i să ni-l arate, și în clipa următoare puteți porni stația de pompare. Șantierul va fi salvat.

Tînăra ingineră, care nu știa ce fel de «obiect» pierduse domnul Fridrich, se întoarse avîntată spre cei doi băieți:

— Băieți, nu-i timpul de glumit! le spuse ea. Cunoașteți locul unde se află acel obiect?

Scatiul și Babușcă se priviră în tăcere. Amîndoi înțeleseră că domnul Fridrich îi prinsese într-un clește din care nu exista nici o scăpare.

(VA URMA)

INTERVIUL NOSTRU

CU

Cornelia Popescu

DESPRE DRUMUL SPRE JOCURILE OLIMPICE

Vreți să participați la Jocurile Olimpice făcînd o frumoasă excursie la München în 1972 sau la Montreal, în Canada, la Olimpiada din 1976? Nimic mai simplu! Urmați pilda Corneliei Popescu — azi vice-campioană europeană la săritura în înălțime — care, în rîndurile ce urmează, vă împărtășește «secretul» datorită căruia, în 1968, a fost invitată la Jocurile Olimpice din Mexic.

— Mama voia să devin balerină. Așa că am urmat un curs de balet, am făcut și figurație într-o piesă la teatrul Giulești...

— Ați ajuns, totuși, atletă.

— Încă de mică m-am simțit atrasă de sport. Am dat examen și am intrat la Liceul nr. 35 din Capitală, liceu cu program de educație fizică. Aici am făcut mai întîi gimnastică, apoi... Apoi am cerut să trec la atletism. Mă fascina recordul Iolandei Balaș. La 16 ani săream 1,55. După doi ani cîștigasem încă 13 centimetri. Dar m-am oprit aici. Mai sus nu mergea și pace! Si, deodată, s-a întîmplat «minunea»... Așa-i zic eu: «minune». S-au înființat «cercurile olimpice» în școli. Dacă săreai 1,25 m, primeai insigna cu un «cerc olimpic». La 1,40 primeai pe cea cu două, la 1,50, cu trei, la 1,60 — patru și la 1,66 — cinci. Cînd aveai cinci cercuri, participai la Jocurile Olimpice, ca invitată a Comitetului olimpic român. Și uite așa am ajuns tocmai în Mexic! Aici am concurat la pentatlon, ocupînd locul 22. Asta ca un fel de... exercițiu, pentru a căpăta experiență. Aici s-a întîmplat a doua «minune». Am jucat... tenis de masă cu Fosbury, cel care a cîștigat medalia olimpică la înălțime, utilizînd stilul «flop» (săritura pe spate — nn). Venind acasă, am aplicat și eu acest stil. Și astfel am devenit vicecampioană europeană la Viena, în sală, și vicecampioană la Helsinki, la europenele de atletism, cu 1,85 m.

— Și acum?

— Am un singur vis: să readuc recordul mondial în România. Știți că acest record, deținut peste 10 ani de Iolanda Balaș, cu 1,91 m, a fost depășit cu un centimetru, doar cu un centimetru! de Ilona Gusenbauer. La Zagreb, acum o lună, am încercat la 1,93. A lipsit puțin... Sînt sigură însă că într-o zi, curînd...

— Ce ați vrea să le transmiteți cititorilor revistei «Cutezătorii»?

— Dacă vor să ajungă la Jocurile Olimpice, invitați ai Comitetului olimpic român, să înceapă să «culeagă» de pe acum cercuri olimpice: la înălțime, la suliță, la 100 m sau la 800 m. Să adune cu tenacitate cerc cu cerc, pînă le vor avea pe toate cele 5 necesare. Așa am făcut eu, așa a făcut și Csabo Dozsa, alt cîștigător al celor 5 cercuri olimpice, care a fost cu mine în Mexic... Dar poate că Dozsa vrea să vorbească el pionierilor, mai ales... băieților.

(O va face într-un număr viitor al revistei — n.n.).

SEVER NORAN

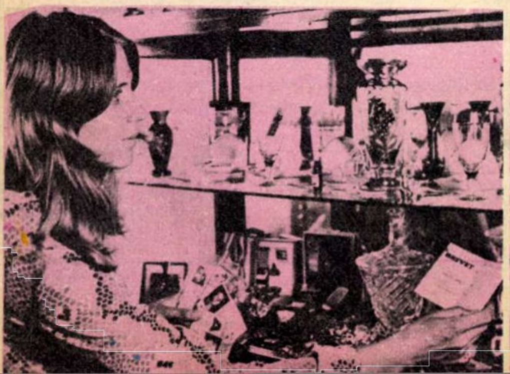

CUPA «CUTEZĂTORII» LA FOTBAL

Publicarea, în numărul 38 al revistei noastre, a rezultatelor fazei preliminare a Cupei «Cutezătorii» la fotbal a... limpezit apele, cum se zice. Din momentul acela, pentru 2 145 mici fotbaliști, membri ai celor 143 echipe clasate de la locul 8 în jos, emoțiile au rămas undeva, în urmă, niște plăcute amintiri ale frumoaselor zile de vară și de vacanță mare. În schimb, pentru alți 120, componenți ai primelor 8 formații, ele au intrat într-o fază și mai fierbinte... aceea a sferturilor de finală în cadrul cărora, între timp, s-au și consumat trei mari evenimente, trei meciuri de baraj: «Sport pionieresc», Șerbeni — «Voința», Chiheriu de Jos (ambele din județul Mureș), «Speranța» Valea Dragului — «Flamura pionierească», Gruiu (ambele din județul Ilfov) și «Viitorul», Bujorul, Teleorman — «Viitorul», Cungrea, Olt, meciuri de la care vă prezentăm mai jos succinte cronici, precum și rezultatele lor.

LA BEICA — GOLURI NUMAI ÎNTR-O SINGURĂ POARTĂ

Meciul dintre formatiile «Sport pionieresc» din Șerbeni și «Voința» din Chiheriu de Jos, disputat în după-amiaza zilei de 19 septembrie pe terenul de fotbal din Beica s-a jucat, de fapt, în repriza a doua. Adică atunci cînd, după indicațiile tehnice și tactice primite de la antrenorul lor, micii fotbaliști din Șerbeni, care, cu toată... dominarea teritorială din prima repriză nu reușiseră cu nici un chip să spargă «betonul» celor din Chiheriu, au recurs la o stratagemă pe cît de simplă, pe atît de eficace: l-au evitat pur și simplu, trăgînd puternic de la distanță. Și uite așa, descoperind «călcîiul lui Achile» al «Voinței», trei jucători de la «Sport pionieresc» — *Iuliu Oprea*, *Ion Pop* și *Ion Oprea* — au reușit să înscrie, unul după altul, în minutele 40, 48 și 56, fiecare cîte un gol. Deși și ei în formă bună, fotbaliștii din Chiheriu n-au mai reușit să riposteze, meciul încheindu-se cu acest rezultat. Deci: «*Sport pionieresc*» — «*Voința*» = *3–0*.

Scorul exprimă întocmai realitatea de pe teren. Mai tehnici, mai rezistenți (cele trei antrenamente săptămînale și cele peste 200 de meciuri disputate în cadrul competiției, după cum ne-a informat antrenorul «Sportului pionieresc», profesorul *Victor Truța*, și-au spus cuvîntul), fotbaliștii din Șerbeni au obținut o victorie meritată. Ei au părăsit terenul din Beica cu gîndul la viitoarea confruntare de la București, pentru care, așa cum ne-a declarat Gheorghe Cîmpean, căpitanul echipei, se vor pregăti... strașnic.

CONDIȚIA FIZICĂ ȘI-A SPUS CUVÎNTUL

În ziua de 22 septembrie a.c., pe la orele 11, vacile din cireada cooperatorilor din Herăști au fost întrerupte din preocuparea lor obișnuită: păscutul. Fără menajamente, ele au fost îndepărtate de pe ...terenul de fotbal (aflat în mijlocul frumoasei lunci de la marginea satului), pe care imediat au «năvălit» cîteva zeci de copii. Erau fotbaliștii din Valea Dragului și Gruiu, sosiți aici (primii pe
clete, ceilalți în remorca unui trac
însoțiți de cîte o «galerie» proprie ș
dorința aprigă de-a învinge, de-a
califica în continuare în finala C
«Cutezătorii».

Meciul, desfășurat pe teren neu
condus cu competență și imparțiali
de arbitru *Gheorghe Marinescu*, di
torul școlii din Obedeni, a fost de în
clasă, oferind suporterilor un pasion
spectacol.

Deși mai mărunței, cei din Gr
evident mai buni din punct de ved
tehnic și mai ambițioși, se lansează,
la început, în combinații și-n atac
îndrăznețe. Mai calmi, cei din Va
Dragului reușesc însă de fiecare dată s
bareze drumul. Totuși, la un moment d
spre sfîrșitul primei reprize (cînd
credea că aceasta va rămîne «alb
și pe margine cei doi antrenori — pro
sorii *Marian Frăsineanu* din Gruiu
Eugen Popescu din Valea Dragului
discutau despre ce vor face în caz
egalitate), mult așteptatul gol a... căz
Gabriel Bădărău, o extremă insistentă
incisivă a «Flamurei pionierești», s
prinde pe picior greșit apărarea advers
se strecoară ca un țipar și trage imparal
de la cîțiva metri.

E greu de descris bucuria celor d
Gruiu. Nu trec însă nici trei minute și c
din Valea Dragului, dezlănțuiți, jucîn
totul pe o singură carte (atac și num
atac), reușesc să egaleze prin Ion Peja

În repriza a doua, condiția fizică a fos
hotărîtoare. Cu toată dîrzenia lor, c
toată pasiunea cu care au jucat fiecar
minge, fotbaliștii din Gruiu sînt depășiț
de partenerii lor care, prin *Marin Marinescu*, reușesc să mai înscrie încă două goluri.

Fluierul final al arbitrului consfințește *scorul de 3 la 1 pentru «Speranța»*, dezlănțuind bucuria în rîndul membrilor acestei echipe și lacrimi de necaz în ochii partenerilor lor.

O remarcă și o mențiune în plus pentru cei învinși: desăvîrșita sportivitate de care au dat dovadă, atît în timpul meciului cît și după el, lăsînd o impresie plăcută tuturor spectatorilor.

ACUM ORI... ANUL VIITOR.

Terenul de fotbal al Școlii generale din Bîrlea, județul Argeș, unde în după-amiaza zilei de 23 septembrie s-a desfășurat meciul dintre «**Viitorul**» Bujoru, Teleorman și «**Viitorul**», Cungrea, Olt era cam denivelat și cînd mingea îl atingea, nu prea știai în ce direcție o va apuca. Tot adevărat este însă și faptul că teleormănenii au început meciul în ideea «acum ori niciodată!» și că «oltenii» au fost puțin cam derutati la-nceput. Temători, uitaseră de orice formulă de joc și aler-

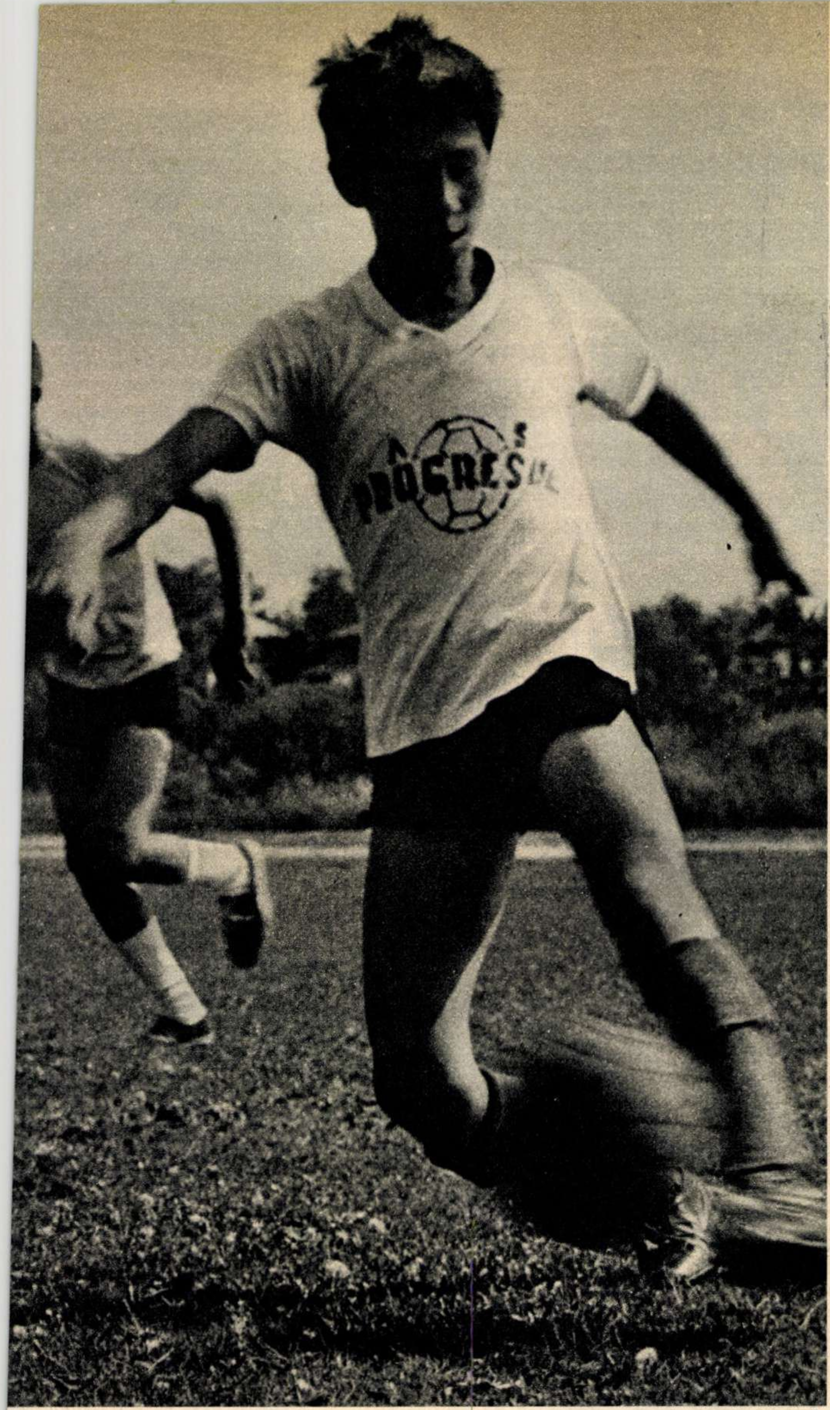

3

6

7

8

gau cu toții după minge, ca la rugbi Dar... de ce ți-e teamă, nu scapi. Și prin minutul 16 sau 17, teleormănenii deschid scorul prin **Marian Avram** care marchează un gol de-o rară frumusețe: un șut de la distanță, puternic, cu boltă și cu efect, în colțul stîng de sus al porții, exact «la păianjen», un gol cum nu se poate vedea prea des nici în campionatul A.

Golul acesta însă i-a «trezit» pe cei din Cungrea, a fost pentru ei ca un duș rece. Dintr-o data și-au adus aminte că fotbalul nu-i rugbi, că pe lîngă dribling mai există și posibilitatea paselor. Și, în felul acesta, nu le-au trebuit decît 2 minute pentru a egala.

4

De-aici încolo, ca și-n meciul de la Herăști, condiția fizică este aceea care decide **cine va merge la București,** pentru ultimul act al Cupei «Cutezătorii» la fotbal. Și calitatea aceasta este net de partea oltenilor care în repriza secundă mai înscriu, unul după altul, încă trei goluri. Scor final: **4—1 pentru «Viitorul» Cungrea, Olt.**

5

În încheiere, multe mulțumiri din partea tuturor jucătorilor, precum și a organizatorilor, adresate atît elevilor cît și cadrelor didactice de la Școala generală din Bîrlea care, în frunte cu **Ion Costache,** directorul școlii (care a fost și arbitrul meciului), s-au dovedit **la înălțime** în calitatea lor de gazde a acestei dispute fotbalistice.

N.R.

A mai rămas de jucat un singur meci de baraj în cadrul semifinalelor: între echipele «**Pandurii**» din Prundeni-Călina, Bărbuceni, județul Vîlcea și «**Sportul**» — Bogdănești, județul Bacău. Distanța dintre aceste două localități fiind mare, juriul de arbitri a hotărît ca ambele echipe să fie invitate în București în ajunul marii finale cînd își vor disputa acest meci, învingătorii continuîndu-și cursa, iar învinșii rămînînd doar să... admire ultimele jocuri ale primei ediții a Cupei «Cutezătorii» la fotbal.

1. Deși în linie la centrul terenului, se poate spune că «Flamura pionierească» (stînga) și «Speranța» (dreapta) se află pentru prima oară față în față.

2—3 Secvențe din cele 60 de minute «istorice» consumate pe «stadionul» din Herăști.

4. «Voința» (stînga) și «Sport pionieresc» (dreapta) după meci.

5-6. Fotbaliștii... gospodari. Așa li se poate spune celor din echipa «Flamura pionierească» (Gruiu-Ilfov) care în ziua meciului și-au petrecut mai întîi cîteva ore în grădina de legume a I.A.S.-ului, la cules de roșii, de unde au plecat spre Herăști în remorca unui tractor.

7. Flori, arbitri, minge și... emoții. «Viitorul» — Cungrea și «Viitorul» — Bujoru înainte de marea confruntare.

8. «Vestiar» în aer liber la Beica-Mureș.

— Nu-mi place deloc arbitrul ăsta! I-am oferit o bomboană și m-a refuzat!!

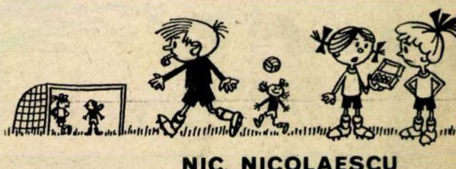

NIC. NICOLAESCU

ÎNFRUNTÎND
infernul lichid

PLANȘĂ DISTINSĂ CU MARELE PREMIU
LA CONCURSUL DE BENZI DESENATE
«EROI CONTEMPORANI»

SCENARIU ȘI DESENE:
elev BUJOR ȘTEFĂNESCU,
BUCUREȘTI

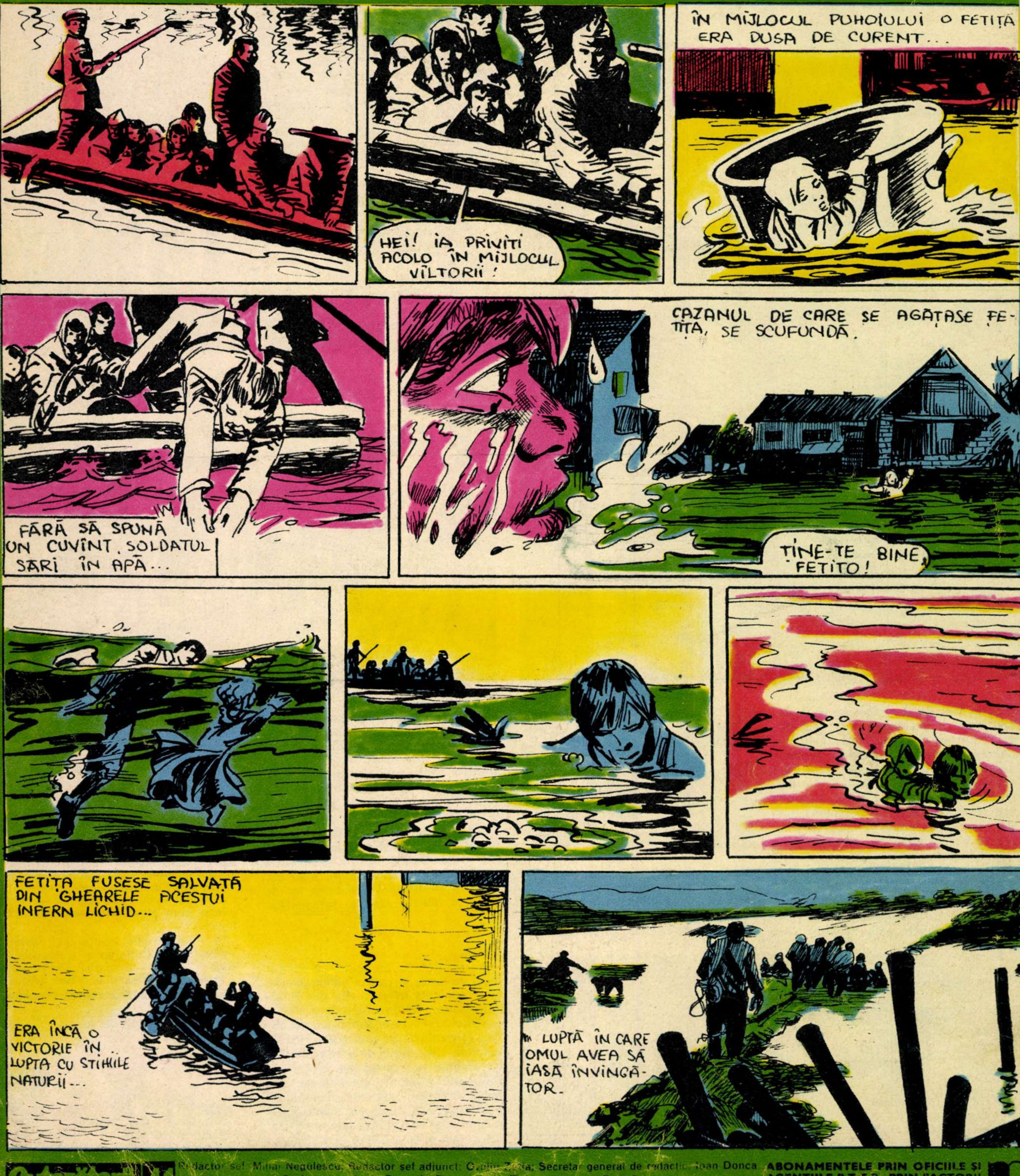
ÎN MIJLOCUL PUHOIULUI O FETIȚĂ ERA DUSĂ DE CURENT...
HEI! IA PRIVIȚI ACOLO ÎN MIJLOCUL VÎLTORII!
FĂRĂ SĂ SPUNĂ UN CUVÎNT, SOLDATUL SĂRI ÎN APĂ...
CAZANUL DE CARE SE AGĂȚASE FETIȚA, SE SCUFUNDĂ.
ȚINE-TE BINE, FETIȚO!
FETIȚA FUSESE SALVATĂ DIN GHEARELE ACESTUI INFERN LICHID...
ERA ÎNCĂ O VICTORIE ÎN LUPTA CU STIHIILE NATURII...
... LUPTĂ ÎN CARE OMUL AVEA SĂ IASĂ ÎNVINGĂTOR.

Cutezătorii 41
Redactor șef: Mihai Negulescu; Redactor șef adjunct: [illegible] Zotta; Secretar general de redacție: Ioan Donca
Redactor artistic: Pompiliu Dumitrescu; Tehnoredactor: Emil Petrovici
Adresa redacției: București, Piața Scînteii nr. 1. Căsuța poștală 4132. Tel. 17 60 10 int. 1458.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

JOI, 21 OCTOMBRIE 1971,
ANUL V (213),
16 PAGINI, 1 LEU

108

42

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Succes deplin CELEI DE a II-a CONFERINȚE NAȚIONALE A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR!

Cravata roșie-
legămînt față de patrie,
față de partid

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

A II-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ
1971

DUPĂ CE ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ PIONIERII S-AU ÎNTÎLNIT LA DEZBATERILE CONFERINȚELOR ORĂȘENEȘTI, MUNICIPALE ȘI JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR (SECȚIUNILE PENTRU PIONIERI), SOLII PURTĂTORILOR CRAVATELOR ROȘII DE PE ÎNTREG CUPRINSUL ȚĂRII SÎNT PREZENȚI, ACUM, ÎN MARELE FORUM PIONIERESC, LA SECȚIUNEA PENTRU PIONIERI A CELEI DE A II-A CONFERINȚE NAȚIONALE A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR.

TUTUROR PARTICIPANȚILOR, REVISTA «CUTEZĂTORII» LE UREAZĂ, CU ACEST PRILEJ, DEPLIN SUCCES!

a
ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII

SCRISOARE DESCHISĂ

către organele și organizațiile PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Consiliul Național al Organizației Pionierilor, făcînd bilanțul activităților desfășurate cu prilejul conferințelor orășenești, municipale si județene — evenimente de seamă în viața organizației revoluționare a copiilor din Republica Socialistă România — exprimă cele mai sincere și calde mulțumiri organizațiilor de partid din școli, tuturor organizațiilor de partid care, zi de zi, ne-au condus cu nespusă dragoste, acordînd un sprijin prețios pentru pregătirea în cele mai bune condiții a acestor însuflețitoare treceri în revistă ale muncii pionierești.

Deosebit de stimulative pentru climatul în care s-au desfășurat conferințele au fost prezența la lucrări a primilor secretari și a secretarilor comitetelor județene de partid, a membrilor birourilor acestora, întîlnirile de lucru care s-au desfășurat în numeroase locuri cu delegații și cu activul pionieresc. Toate acestea, expresie elocventă a grijii cu care sînt transpuse în viață măsurile preconizate de conducerea de partid cu privire la îmbunătățirea activității politico-ideologice și cultural-educative în rîndurile tinerei generații, au avut asupra purtătorilor cravatelor roșii un efect politic și educativ puternic, marcat prin creșterea entuziasmului în îndeplinirea sarcinilor, prin promovarea cu și mai multă răspundere a unui conținut bogat și a unor forme de activitate eficiente, care au sporit considerabil aportul pionieriei la procesul educării în spirit comunist a copiilor patriei noastre.

Prezența însuflețitoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu în mijlocul copiilor, exigența părintească și indicațiile date cu privire la formarea acestora în spiritul muncii, al înaltelor principii politice, etice și filozofice ale societății noastre au deschis noi drumuri în activitatea Organizatiei pionierilor, chezășuind succesele de azi și de mîine ale pionierilor. Caldele aprecieri pe care tovarășul secretar general le-a făcut la adresa organizației noastre, cu prilejul vizitelor de lucru î mai multe școli din Capitală și la deschiderea noului an uni versitar, ne-au umplut inimil de bucurie, ne-au dat noi imbolduri pentru activitatea viitoare.

În fața acestor grăitoare dovezi de grijă părintească, ne angajăm să răspundem prin intensificarea și perfecționarea întregii noastre activități muncind neobosit pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid în domeniul îmbunătățirii muncii politico-ideologice, de educare comunistă, patriotică și prin muncă a copiilor din țara noastră. Asigurăm Comitetul Central, organele și organizațiile de partid, întregul partid, că mișcarea pionierească se va achita cu cinste de încrederea ce i-a fost acordată, că va milita cu și mai multă energie și dăruire pentru ridicarea la un nivel tot mai înalt a activității politico-educative a pionierilor, că va pune mai presus de orice cultivarea la tînăra generație a dragostei fată de Partidul Comunist Român și conducerea sa, față de patrie și popor, de eroica noastră clasă muncitoare, față de viitorul luminos al României Socialiste.

**CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR**

FORUM PIONIERESC

BUCUREȘTI

10 Octombrie 1971. Secțiunea pentru pionieri din cadrul celei de a II-a Conferințe municipale a Organizației pionierilor București își începe lucrările în prezența tovarășilor Ilie Rădulescu, secretar al Comitetului Municipal București al P.C.R., Virgiliu Radulian, președinte al C.N.O.P. adjunct al ministrului învățămîntului. Sînt oaspeți activiști de partid, președinți ai Consiliilor pionierești din sectoarele Capitalei, membrii ai U.T.C.

Un montaj de filme prezintă cele mai semnificative activități pionierești din municipiu. Într-un entuziasm general delegații intonează cîntece patriotice și pionierești.

În continuare, au cuvîntul mesagerii celor aproape 80 000 de pionieri ai municipiului, vorbesc cu mult patos despre cele mai frumoase acțiuni pionierești, despre dăruirea lor pentru învățătură, despre sarcinile de viitor. Propuneri privind proiectul de Statut al Organizației pionierilor s-au făcut numeroase, chibzuite îndelung în fiecare unitate.

Participanții la conferință au desemnat o delegație care a fost primită de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. prim-secretar al Comitetului Municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei.

TIMIȘOARA

La Casa de cultură a studenților din oraș s-au adunat 163 de pionieri, reprezentanți ai purtătorilor cravatelor roșii din județ, pentru a participa la Conferința județeană a Organizației pionierilor, secțiunea pentru pionieri. La lucrările Conferinței a luat parte tovarășul Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al Comitetului Central al P.C.R., secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R.

Vorbind despre succesele la învățătură, în activitatea pionierească, mulți dintre delegați au raportat Conferinței și despre cele 450 000 ore de muncă patriotică depuse de pionieri.

Marcel Zamfireat, Ildico Huszak, Karin Reiter, Jivița Nicolin și numeroși alți pionieri din diferite localități ale județului au transmis Conferinței județene a Organizației lor mesajul pionieresc al copiilor români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități de pe meleagurile timișorene.

Propuneri

ADINA DRĂGOI, Timișoara: «Ne mîndrim cu toții de rezultatele frumoase obținute de pionieri în săptămîna muncii patriotice. Iată de ce propun ca această activitate să aibă un caracter permanent, iar pentru pionierii care lucrează cu tragere de inimă să se instituie o distincție a hărniciei».

FLORENTINA IONICĂ, Ștefănești, Argeș: «În statutul nostru ar fi bine să se arate că în fiecare adunare pionierească dorim să învățăm cîte un cîntec vesel sau un joc».

MIHAELA DAVID, București: «Pentru ca viitorii pionieri școlarii de 7 ani, să se poată pregăti mai bine în vederea primirii în organizație, propun să se editeze anume pentru ei un statut ilustrat».

Raportăm

Comandanții, pionierii ș școlarii din municipiul Roman însuflețiți de recentele măsu luate de conducerea de partid ș de stat privind munca politico ideologică în rîndul tineretului am dedicat activitatea din ziu de 10 octombrie 1971 Conferințtei Naționale a Organizație pionierilor din patria noastră Cu entuziasmul caracteristi vîrstei am participat în aceast zi însorită de octombrie la strîn sul recoltei. Raportăm că u număr de 1 800 de pionieri ș 80 de comandanți au participa la recoltarea legumelor realizîn un număr de 7 200 ore de munc patriotică valorînd aproximati 15 000 lei. Ne angajăm ca și î viitor să împletim mai mult munca din școală cu activitatea social-utilă, manifestîndu-ne astfe întreaga noastră recunoștinț față de patria noastră dragă ș conducătorul său înțelept, Partidul Comunist Român.

**Comandanții, pionierii ș
școlarii din municipiu
Roman, județul Neam**

«Voi, dragi pionieri, aveți sarcina de a fi cei dintîi la învățătură și la muncă. Voi trebuie să fiți un exemplu pentru toți ceilalți copii, un exemplu de cinste, de sîrguință la învățătură, de dragoste pentru patrie. Nu trebuie să uitați niciodată că în voi își pune speranța partidul și întreg poporul muncitor, că voi sînteți viitorii constructori ai socialismului și ai comunismului.»

DIN CUVÎNTAREA TOVARAȘULUI **NICOLAE CEAUȘESCU** ROSTITĂ LA 1 IUNIE 1950; CÎND PARTIDUL COMUNIST A DĂRUIT COPIILOR PALATUL PIONIERILOR DIN CAPITALĂ.

«Voi, care vă găsiți astăzi pe băncile școlii, constituiți schimbul de mîine chemat să continue cele mai înalte tradiții revoluționare de luptă socială și națională ale partidului nostru, de luptă pentru socialism; voi va trebui să asigurați dezvoltarea mai departe a forțelor de producție, perfecționarea relațiilor de producție și a întregii activități economico-sociale, ridicarea patriei noastre pe noi culmi! Vouă vă va reveni sarcina de a ridica România pe culmile civilizației moderne, pe culmile luminoase ale socialismului!

Pentru a putea să vă îndepliniți mîine această misiune de înaltă răspundere trebuie să vă pregătiți astăzi, să învățați, să învățați, să împletiți învățămîntul cu munca, cu practica, cu viața! Numai așa veți putea fi în stare să continuați, pe o treaptă superioară, ceea ce au înfăptuit și înfăptuiesc înaintașii voștri!»

DIN CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI **NICOLAE CEAUȘESCU** LA ÎNCEPUT DE NOU AN UNIVERSITAR . BUCUREȘTI, 1 OCTOMBRIE 1971.

UN MARE PRIETEN ȘI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAȚII

Tinerele mlădițe ale României socialiste sînt ocrotite și îndrumate cu adîncă dragoste și căldură de întregul popor, de partidul nostru comunist, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Avînd minunate condiții de viață și învățătură, tineretul patriei noastre este format și educat în spiritul muncii creatoare, al dragostei de patrie și al internaționalismului socialist. Uteciștii, pionierii, toți tinerii fii ai patriei se pregătesc temeinic pentru viață, pentru muncă, pentru a duce mai departe cu cinste, izbînzile înaintașilor.

De la un capăt la altul al țării, pionierii și școlarii — copii români și, alături de ei, copii maghiari, germani și de alte naționalități, trăind, învățînd și muncind ca și părinții lor în trainică frăție — nutresc profundă dragoste, nețărmurit respect față de Partidul Comunist Român, față de secretarul general, cel mai iubit și stimat fiu al poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Întreaga activitate a conducătorului partidului și statului nostru exprimă generos preocuparea neobosită, grija deosebită și constantă pentru ca noile generații să se bucure din plin de binefacerile socialismului, să aibă o copilărie fericită, o tinerețe tot mai cutezătoare, să participe tot mai direct și mai activ, cu dăruire și spirit militant, la marile înfăptuiri ale poporului, angajat eroic în ridicarea țării spre culmile progresului și civilizației.

Înzestrat cu calități omenești deosebite, luptător călit la școala aspră a bătăliilor de clasă și a construcției socialiste, eminent om politic și — spre mîndria noastră — personalitate larg cunoscută și respectată în toate țările lumii, tovarășul Nicolae Ceaușescu este foarte apropiat de cei tineri, înțelegînd profund aspirațiile vîrstei de aur, vîrstă la care el însuși se angaja cu hotărîre — acum aproape patru decenii — în mișcarea revoluționară condusă de Partidul Comunist Român.

Publicînd, cu începere din acest număr, momente din viața și lupta sa, revista «Cutezătorii» răspunde astfel dorinței tuturor cititorilor, pentru care personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu este un strălucit exemplu.

(continuare în pag. 4—5)

UN MARE PRIETEN ŞI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAŢII

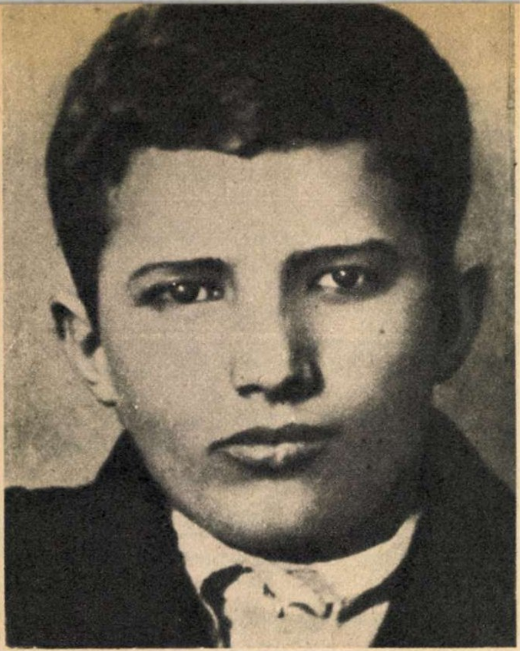

• Nicolae Ceauşescu la vîrsta de 15 ani.

COPILĂRIA

(urmare din pag. 3)

Secretarul general al partidului nostru, prietenul şi îndrumătorul apropiat al tinerei generaţii, s-a născut la 26 ianuarie 1918, în comuna Scorniceşti-Olt, într-o modestă familie de ţărani.

Din fragedă copilărie a fost nevoit să muncească din greu pe puţinul pămînt al familiei, iar uneori pe la alţii, alături de părinţi şi fraţii mai mari, pentru asigurarea minimă a celor necesare traiului. Incă de pe acum avea să încolţească, în sufletul său de copil, spiritul de revoltă împotriva nedreptăţii şi abuzurilor.

În ciuda acestor condiţii vitrege, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost un foarte bun şcolar, care se bucura de stima şi aprecierea învăţătorilor şi a tuturor colegilor. Era, cum îşi aminteşte unul dintre învăţătorii săi, un şcolar atent, disciplinat, înzestrat cu o foarte bună memorie, strălucit la matematici şi, pe deasupra, foarte bun coleg.

Pasiunea pentru carte, pentru cunoaşterea trecutului glorios al neamului nostru,pentru poezia clasicilor a sădit în sufletul său dragostea şi admiraţia pentru înaintaşi, pentru luptele purtate de-a lungul veacurilor de poporul român pentru apărarea independenţei şi suveranităţii naţionale.

După terminarea cursurilor primare se vede nevoit să părăsească satul natal, luînd drumul oraşului în căutare de lucru. Abia împlinise 11 ani, vîrstă la care copiii au atîta nevoie de căldura familiei.

Ajuns la Bucureşti, s-a angajat ca ucenic pe la diferiţi patroni. Avea să constate în curînd că viaţa grea şi aspră a celor ce muncesc se datorează nedreptei alcătuiri a societăţii, care oferea condiţii bune de viaţă unui mănunchi restrîns de oameni ce nu munceau, în timp ce marea masă a celor ce produceau bunuri materiale şi spirituale trăia în condiţii grele.

Venind în contact cu muncitori înaintaţi, cu comunişti, începe să înţeleagă tot mai bine necesitatea luptei — unite şi organizate — a tuturor celor ce muncesc, împotriva exploatării.

În condiţiile crizei economice din perioada anilor 1929—1933, masele se ridică tot mai energic la luptă împotriva tendinţelor burghezo-moşierimii de a ieşi din criză pe seama intensificării exploatării. La chemarea partidului comunist, clasa muncitoare, mase largi se ridică pretutindeni la luptă. În întreaga ţară au loc numeroase greve, mitinguri şi demonstraţii de protest, culminînd cu acţiunea eroică a proletariatului ceferist şi petrolist din ianuarie-februarie 1933. În acest cadru de frămîntări revoluţionare începe activitatea militantă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, activitate ce se identifică astfel cu idealurile nobile ale celor ce muncesc, cu idealurile Partidului Comunist Român. Nicolae Ceauşescu avea pe atunci cincisprezece ani.

PRIMII PAŞI ÎN LUPTA REVOLUŢIONARĂ

Undeva, într-o casă conspirativă, în miez de noapte, tineri muncitori ascultau cu luare aminte cuvintele înflăcărate ale ucenicului Nicolae Ceauşescu, de la care primeau pentru difuzare manifeste comuniste, manifeste care pînă spre ziuă aveau să ajungă prin case şi curţi, în cartierele muncitoreşti. Pentru mulţi dintre tinerii revoluţionari aveau să urmeze arestări, torturi şi schingiuiri, în beciurile reci şi umede ale poliţiei. Toate acestea însă nu au reuşit să înfrîngă voinţa şi hotărîrea de luptă a militanţilor mişcării muncitoreşti ci, dimpotrivă, le-au călit şi mai mult voinţa şi hotărîrea de acţiune. Acolo unde riscurile difuzării cuvîntului scris al partidului erau mai mari, acolo tînărul Nicolae Ceauşescu îşi asuma această sarcină dificilă. Partidul Comunist Român chema la luptă împotriva burgheziei hrăpăreţe, împotriva pericolului fascizării ţării, pentru apărarea integrităţii naţionale.

În cadrul Comitetului Naţional Antifascist creat în anul 1933, prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu reprezenta întruchiparea spiritului revoluţionar al tineretului muncitor, care — sub conducerea comuniştilor — desfăşura o susţinută activitate politică. Luările sale de cuvînt în mijlocul tinerilor aveau darul de a-i electriza pe cei prezenţi. Bogăţia de idei, fermitatea revoluţionară relevau de pe atunci pe militantul comunist, consecvent şi energic, gata de acţiune sub semnul înaltei responsabilităţi faţă de interesele fundamentale ale clasei muncitoare, ale poporului român.

SOLIDARITATE MUNCITOREASCĂ

Activitatea sa revoluţionară deosebit de bogată nu a putut fi trecută cu vederea de Siguranţa Statului, de organele represive burgheze. La 23 noiembrie 1933 este arestat şi deferit Parchetului Tribunalului Ilfov, sub acuzaţia de incitare la greve şi difuzare de manifeste împotriva ordinei de stat. Trecut prin şcoala aspră a vieţii, înfruntînd cu bărbăţie întregul arsenal barbar de măsuri şi metode ale poliţiei şi jandarmeriei, tînărul Nicolae Ceauşescu a demascat fără cruţare — atît în timpul anchetelor cît şi în sălile tribunalelor — încercările claselor dominante de a reprima mişcarea muncitorească, pe reprezentan
săi.

• Muncitori de la Atelierele C.F.R. Griviţa — Bucureşti, arestaţi în timpul eroicelor lupte din 15—16 februarie 1933.

Departe de a fi intimidat de aceste măsuri aspr glasul cutezător al utecistului Nicolae Ceauşesc avea să se facă cunoscut opiniei publice în sălil tribunalului militar al Consiliului de Război al Corpului I Armată, din Craiova, unde fusese împuternici să prezinte protestul energic al muncitorimii bucureştene în legătură cu procesul înscenat conducătorilor muncitorilor ceferişti şi petrolişti, să cear stingerea procesului şi punerea în libertate a acuzaţilor.

După cum informează o notă a poliţiei din Craiova purtînd data de 27 mai 1934, asupra tovarăşulu Nicolae Ceauşescu şi a celorlalţi tineri s-au găsit «15 liste de subscripţii, un protest al muncitorilo în numele cercului cultural «George Coşbuc» din Bucureşti, două proteste ale şomerilor din sectorul I Galben şi III Albastru, un protest al muncitorilor din cartierele Municipiului Bucureşti, un protest al muncitorilor din Fabrica «Industria Bumbacului» şi alte două proteste, toate acestea acoperite cu numeroase semnături, precum şi un memoriu al Comitetului regional antifascist din Cluj în care figurează numele unui număr de 200 persoane, intelectuali şi muncitori». Interogat de comisarul şef al Direcţiei Generale a Poliţiei în legătură cu scopul sosirii la Craiova, utecistul Nicolae Ceauşescu avea să spună răspicat că a venit pentru a «face declaraţii în favoarea acuzaţilor, arătînd că muncitorimea se solidarizează cu ei».

ÎN FOCUL LUPTEI

Reîntors la Bucureşti, făcîndu-se ecoul stării de spirit revoluţionare a tineretului muncitor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu intensifică fără preget munca de organizare şi educare a tineretului, muncă ce-şi va găsi încununarea prin o tot mai înflăcărată şi energică participare a tinerilor din fabrici, uzine, şcoli şi facultăţi la acţiunile greviste şi protestatare.

Poliţia era din nou pe urmele sale. De multe ori se vedea silit să-şi schimbe domiciliul, să-şi ia nume conspirative. La 25 august 1934, este din nou arestat, sub acuzaţia de a fi avut asupra sa manifeste comuniste, pe care urma să le răspîndească printre lucrătorii textilişti de la «Industria Bumbacului» din Capitală.

Înflăcărarea, dîrzenia, hotărîrea tînărului Nicolae Ceauşescu aveau să capete noi dimensiuni. Încerca o adîncă satisfacţie la gîndul că lupta sa era închinată cauzei clasei muncitoare, poporului român. Dragostea, stima şi preţuirea cu care era înconjurat de tineri şi vîrstnici aveau să-i oţelească şi mai mult voinţa şi hotărîrea de a continua lupta. Ce poate fi mai măreţ şi mai înălţător, în asemenea momente grele şi de răspundere, decît dăruirea totală, efortul fără margini pentru interesele clasei tale, ale naţiunii întregi. Chipul conducătorului de mai tîrziu, al militantului înflăcărat pentru care nu există oprelişti, se contura tot mai clar, mai pregnant.

17 septembrie 1934. O nouă arestare, un alt cortegiu de suferinţe. Dar o dată cu raza soarelui ce pătrundea anevoios printre gratiile beciurilor poliţiei sporeşte optimismul şi speranţa, întărind încrederea neţărmurită în cauza dreaptă căreia îi închinase toată fiinta, întreaga sa existenţă.

Deşi avea doar 16 ani, pentru organele poliţiei devenise «un periculos agitator comunist» şi, tocmai de aceea, era supravegheat şi urmărit în permanenţă, trimis sub escortă în satul natal. Este semnificativă în această direcţie şi nota Legiunii de Jandarmi a judeţului Olt din 20 octombrie 1934, prin care se cerea «trimiterea la urmă», pe jos, sub escorta andarmilor a lui Nicolae Ceauşescu, menţionîndu-se să fie «ţinut sub strictă supraveghere, ca unul ce era suspect pentru siguranţa statului».

Măsurile luate de organele poliţieneşti nu au avut însă efectul scontat. La scurtă vreme, tovarăşul Nicolae Ceauşescu înfruntă interdicţia, părăseşte satul natal şi se înapoiază la Bucureşti, primind noi sarcini de răspundere pe linia organizării tineretului, a luptelor acestuia.

SECRETAR U.T.C. ÎN VALEA PRAHOVEI

În anul 1936, Partidul Comunist Român îi încredinţează sarcina de secretar al organizaţiei regionale U.T.C. din Valea Prahovei, de care avea să se achite cu cinste. După ore nesfîrşite de activitate politică şi organizatorică, deseori era nevoit să doarmă în sala de aşteptare din gara Tîrgovişte hrănindu-se deseori numai cu o coajă de pîine, ca apoi, abătînd cu iscusinţă atenţia jandarmilor, flămînd, dar neînduplecat, să străbată din nou împrejurimile pentru organizarea tineretului muncitor. În zadar a căutat de lucru; a rămas şomer în toată această perioadă. Satisfacţia datoriei împlinite compensa însă toate aceste neajunsuri. Noi organizaţii U.T.C. luau naştere pe Valea Prahovei, atît în oraşe, cît şi la sate.

În ziua de 18 ianuarie 1936, tovarăşul Nicolae Ceauşescu este din nou arestat, împreună cu alţi 18 tineri în comuna Ulmi, judeţul Dîmboviţa, pentru faptul de a «fi organizat nuclee ale tineretului comunist şi pentru răspîndirea de literatură comunistă». La percheziţia făcută în casa în care au avut loc numeroase întîlniri conspirative ale utecistilor au fost găsite «cîteva sute de broşuri şi manifeste comuniste».

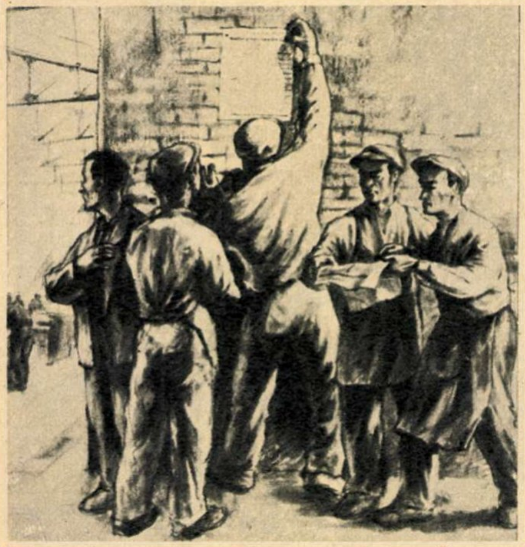

În anii grei ai ilegalităţii, Comuniştii şi utecişti răspîndind manifeste.

Încarcerat de această dată la închisoarea din Braşov, utecistul Nicolae Ceauşescu avea să desfăşoare o susţinută activitate politică printre «inculpaţi», pentru a transforma boxa din sala de judecată într-o tribună demascatoare.

Văzîndu-l la închisoare, impresionat de maturitatea şi dîrzenia tînărului revoluţionar, scriitorul Eugen Jebeleanu avea să relateze în «Cuvîntul liber» «Ceauşescu e un copil. Dar un copil cu o inteligenţă de o maturitate surprinzătoare. E scund, slab, cu ochii mici şi vioi, două boabe de piper. Vorbeşte repede, puţin prea repede, parcă voind să spună deodată tot ce ştie. Are 19 ani, dar a văzut şi a pătit ca pentru 90».

Începutul procesului — 30 mai 1936 — a constituit un prilej de manifestare a spiritului de solidaritate, de demascare a apărătorilor ordinei burgheze, arătîndu-se că s-au făcut falsuri, denaturări în declaraţiile acuzaţilor. În urma încercării judecătorilor de a scoate din sala de judecată pe unul din acuzaţi, pretextîndu-se ofensa adusă autorităţilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a ridicat hotărît în apărarea celui judecat, declarînd răspicat: «Atunci noi ne solidarizăm cu toţii cu Tarnovschi» şi sculîndu-se în picioare — sublinia un raport al poliţiei — «a îndemnat pe ceilalţi acuzaţi să-l urmeze...»

Tribunalul îl condamnă pentru această atitudine la şase luni închisoare, şi aceasta cu puţin timp înainte de a se judeca procesul întregului grup de comunişti şi utecişti arestat la Ulmi, cu care prilej Tribunalul militar avea să-l condamne din nou pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, prin sentinţa din 5 iunie 1936, la încă doi ani închisoare, 2 000 lei amendă şi un an interdicţie de a se părăsi domiciliul părintesc.

ÎNALTA ŞCOALĂ A DOFTANEI

Nu împlinise încă 19 ani cînd a fost transferat la Doftana, unde se aflau — condamnaţi la ani grei de temniţă — numeroşi comunişti, militanţi ai mişcării muncitoreşti din România.

Devenită, după eliberarea patriei, muzeu, Doftana vorbeşte generaţiilor prezente şi viitoare despre o pagină eroică din trecutul de luptă al partidului comunist, al clasei muncitoare din România.

Înfruntînd cu bărbăţie şi eroism opreliştile organelor de represiune, bătaia, torturile, înfometarea, faimoasele celule «H» — cu un sever regim de distrugere fizică — deţinuţii comunişti antifascişti şi alţi militanti ai mişcării muncitoreşti nu au încetat nici măcar o clipă să lupte, cu abnegaţie şi devotament, pentru demascarea condiţiilor inumane la care erau supuşi. În nopţile tîrzii, la lumina pîlpîindă a lămpii, comuniştii descifrau cu sete conţinutul documentelor de partid, al lucrărilor marxist-leniniste, transcrise de cele mai multe ori pe foiţă de ţigară, pentru a putea fi repede ascunse de ochii iscoditori ai gardienilor înarmaţi ce patrulau zgomotos pe culoare.

In timpul corvoadelor sau al muncii efectuate în atelierele închisorii, îşi desfăşura activitatea celula de partid a Doftanei, ce iniţia prelegeri şi dezbateri pe teme politice, cursuri de limbi străine, conferinţe, alte activităţi culturale — între care cele dedicate Comunei din Paris, Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, lui Eminescu ş.a. Doftana a fost astfel transformată într-o veritabilă universitate de partid, de călire politică şi ideologică a militanţilor de seamă ai mişcării muncitoreşti. Integrat în viaţa colectivului de comunişti, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi-a îmbogăţit în permanenţă experienţa revoluţionară, împărtăşind totodată şi celorlalţi din practica sa de neobosit luptător pentru apărarea intereselor clasei muncitoare.

Vocea protestatară, tonul de revoltă al tovarăşului Nicolae Ceauşescu faţă de condiţiile aspre ale detenţiunii şi de regimul cu totul necorespunzător rezervat deţinuţilor politici, îşi găseau deseori reflectarea în rapoartele gardienilor care cereau măsuri aspre împotriva sa. În ciuda tuturor pedepselor şi greutăţilor îndurate, voinţa, dîrzenia revoluţionară, credinţa în victorie ale tînărului militant nu puteau fi înfrînte.

Deşi închişi între zidurile întunecoase ale Doftanei, supuşi unor terori şi persecuţii sălbatice, comuniştii au păstrat în permanenţă contactul cu cei din afară. Folosind ingenioase mijloace şi procedee de comunicare, ei au găsit de fiecare dată soluţiile necesare pentru a cunoaşte temeinic principalele evenimente politice interne si internationale, faţă de care au luat astfel — împreună cu întregul partid — o poziţie fermă.

In toată această perioadă, partidul comunist şi organizaţiile sale de masă au desfăşurat o susţinută campanie pentru apărarea celor închişi, pentru sprijinirea familiilor acestora.

Lupta Partidului Comunist Român nu cunoştea oprelişti.

MIHAI DOGARU,
GHEORGHE TUDOR,
cercetători ştiinţifici la Institutul
de studii istorice şi social-politice
de pe lîngă C.C. al P.C.R.

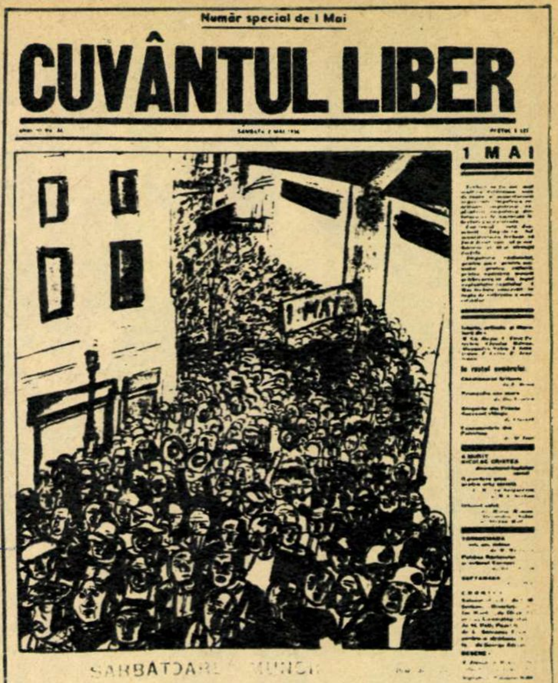

Număr special de 1 Mai

CUVÂNTUL LIBER

1 MAI

SĂRBĂTOAREA MUNCII

• Prima pagină a publicaţiei progresiste «Cuvîntul liber» — număr festiv de 1 Mai 1936.

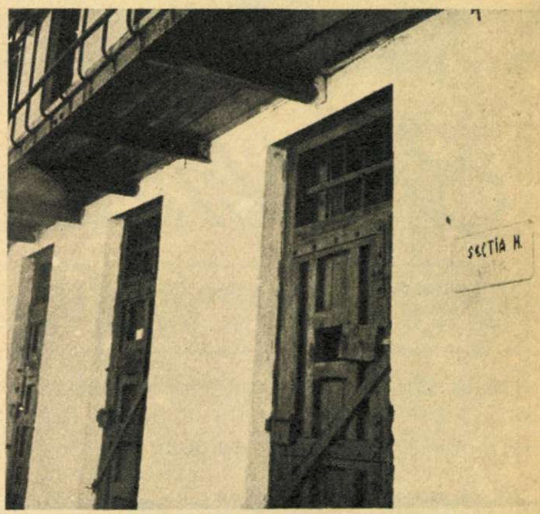

• Secţia «H» a Doftanei.

In numerele viitoare:

DIN NOU ÎN FOCUL LUPTEI • ÎN LAGĂR, LA TÎRGU JIU • AUGUST VICTORIOS • TINERETUL ŞI RECONSTRUCŢIA • ALES AL POPORULUI ŞI CONDUCĂTOR DE PARTID • 1946 — SALVAŢI COPIII DE LA FOAMETE! • 1950 — CRAVATE ROŞII LA PALATUL COTROCENI • PE DRUMUL CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE • CONDUCĂTOR IUBIT AL PARTIDULUI ŞI STATULUI • UN MARE PRIETEN ŞI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAŢII.

• Doftana.

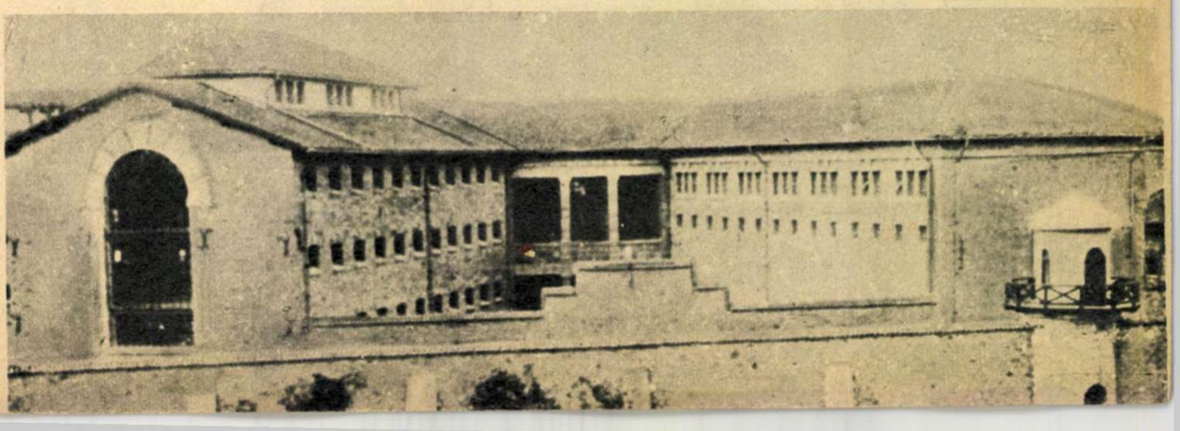

Întîlniri de neuitat

GÎNDURI ALE PIONIERILOR DE LA ŞCOALA GENERALĂ NR. 56, DIN CAPITALĂ, CU PRILEJUL VIZITEI TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Oana Dragotescu — Cînd tovarăşul Ceauşescu a coborît din maşină, toţi copiii au început să aplaude şi să-i scandeze numele. Minute în şir curtea a răsunat de ovaţiile noastre. Am avut în acele momente sentimentul că particip la un eveniment pe care nu-l voi putea uita niciodată. A doua zi, urmărind la televizor cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cu ocazia deschiderii anului universitar, am avut bucuria să-l aud lăudîndu-ne pentru activitatea desfăşurată. Elevii şcolii noastre nu vor precupeţi nici un efort pentru a se arăta demni de încrederea acordată.

Sorin Petre — L-am văzut pe tovarăşul Ceauşescu la sosirea în şcoală. Am recunoscut chipul preocupat al omului de stat. L-am văzut şi la plecare: — destins, apropiat de copiii ce-l înconjurau, zîmbind, încîntat, parcă, de timpul petrecut în mijlocul nostru. Am înţeles că vizita în şcoală a putut constitui prilejul acestei bucurii.

Corina Drăgoi — Nu mă gîndesc atît la emoţia firească ce ne stăpînea pe toţi, cît la bucuria, la satisfacţia că noi, prin rezultatele obţinute, am reuşit să fim demni de această întîlnire de neuitat.

Cătălin Dulfu — Fac parte din cercul foto. Am avut de două ori posibilitatea să-l fotografiez pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Eram în apropiere. S-a uitat la mine, mi-a zîmbit şi eu... am uitat să apăs pe declanşator.

Fotografii: **T. PROSAN**

Cu inimile pline de recunoştinţă pentru grija părintească a partidului, pionierii care au prezentat spectacolul de gală la cea de a XX-a aniversare a Organizaţiei lor îşi manifestă bucuria de a primi în mijlocul lor pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi soţia sa Elena Ceauşescu. ▲

Tabloul cotidian al dimineţilor în care grupuri vesele de copii se îndreaptă spre şcoli constituie o bucurie a noastră, a tuturor.

Şcoli spaţioase, pline de soare şi lumină, laboratoare şi ateliere, săli şi terenuri de sport, biblioteci vă primesc ospitaliere; dascălii vă înconjoară cu grijă pregătindu-vă pentru ceea ce veţi deveni mîine — cetăţeni de nădejde, profund devotaţi cauzei partidului, gata să dăruiţi toate forţele operei de edificare a socialismului în România.

Şcoala românească, vast amfiteatru al muncii, vă oferă cele mai bune condiţii pentru a fi pregătiţi, aşa cum vă îndeamnă tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, în spiritul muncii, al idealurilor socialismului.

Pionieri făcînd tradiţionale urări de Anul Nou, conducătorilor de partid şi de stat. ▲

«MĂ ADRESEZ VOUĂ, SUTELOR DE MII DE PURTĂTORI AI CRAVATELOR ROŞII, TUTUROR COPIILOR ŢĂRII, CHEMÎNDU-VĂ SĂ VĂ DEDICAŢI CU TOATĂ FIINŢA VOASTRĂ, CU TOT PATOSUL TINEREŢII, STUDIULUI PENTRU ÎNSUŞIREA COMORILOR ŞTIINŢEI ŞI ARTEI, A TOT CE A CREAT MAI DE PREŢ OMENIREA DE-A LUNGUL SECOLELOR, A MARILOR CUCERIRI ALE CUNOAŞTERII CONTEMPORANE. NUMAI PREGĂTINDU-VĂ TEMEINIC DE PE BĂNCILE ŞCOLII VEŢI PUTEA PRELUA ŞI DUCE CU SUCCES ÎNAINTE FĂCLIA PROGRESULUI MATERIAL ŞI SPIRITUAL AL ROMÂNIEI SOCIALISTE, VEŢI PUTEA DESĂVÎRŞI ŢELURILE CĂRORA ÎŞI CONSACRĂ ASTĂZI FORŢELE ŞI ENERGIA ÎNTREGUL NOSTRU POPOR.»

Din «Scrisoarea tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU** adresată Organizaţiei pionierilor cu prilejul celei de-a XX-a aniversări»

- **În acest an au păşit în clasa întîi, la vîrsta de 6 ani, 320 000 de copii.**
- **În învăţămîntul gratuit, obligatoriu, de cultură generală sînt cuprinşi astăzi 2 973 000 elevi.**
- **Cei 4 500 000 de elevi din învăţămîntul de toate gradele sînt instruiţi şi educaţi de 200 000 de învăţători şi profesori, dintre care peste 80 000 sînt comandanţi de pionieri.**
- **În acest an şcolar au fost date în folosinţă 2 600 noi săli de clasă.**
- **Pentru actualul an şcolar s-au editat 522 de titluri de cărţi pentru învăţămîntul de cultură generală, într-un tiraj de 26 milioane exemplare.**

Şi la Satu Mare, purtătorii cravatelor roşii şi-au exprimat bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe conducătorul iubit al partidului. ▲

Ca pretutindeni în şcolile vizitate în acest sfîrşit de septembrie, şi la Liceul «Dimitrie Cantemir», secretarul general al partidului ia cunoştinţă îndeaproape de condiţiile create pentru ca tineretul din şcoli să fie educat în spiritul muncii, al idealurilor socialismului. ▼

Pentru acest elev de la grupul şcolar profesional al Uzinelor «23 August» dialogul purtat cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu va rămîne de neuitat. Îndemnurile vibrante ale secretarului general al partidului găsesc un puternic ecou în inimile tuturor tinerilor. ▼

Înfrăţiţi, un grup de pionieri români şi maghiari întîmpină cu profundă dragoste pe secretarul general al partidului în vizita sa în judeţul Harghita.

La Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

MUNCA RAMPĂ DE LANSARE SPRE VIITOR

În aceste zile de octombrie, părinții voștri, întregul popor află cu mîndrie și satisfacție despre faptele voastre, dragi cititori, despre faptele tuturor detașamentelor și unităților de pionieri, reunite într-un buchet bogat și fremătător. Cea de a II-a Conferință Națională a Organizației pionierilor — la a cărei secțiune pentru pionieri v-ați trimis voi înșivă delegați din fiecare județ — constituie pentru întreaga țară un moment sărbătoresc, cu prilejul căruia părinții și educatorii voștri, întreaga suflare a României socialiste iau cunoștință de roadele hărniciei, talentului și cutezanței purtătorilor de azi ai cravatei roșii, făurarilor de mîine ai viitorului patriei.

Învățînd și crescînd în minunata constelație a înfăptuirilor socialiste, dobîndite de poporul român sub conducerea încercată a partidului, fiecare dintre voi se bucură nemijlocit de o copilărie fericită, de lumina învățăturii. Perspectivele minunate ale zilei de mîine vă cer, totodată, să vă pregătiți cu temeinicie și elan, ca tineri revoluționari, fii de nădejde ai partidului și ai patriei, pentru a putea duce mai departe ștafeta cutezanței, ștafeta izbînzilor preluată de la părinții voștri, de la comuniști.

Că voi, dragi pionieri, doriți să fiți la înălțimea așteptărilor, ne-o dovedește întreaga voastră activitate de organizație. Iată, de pildă, un aspect: modul în care ați răspuns Chemării C.N.O.P. de a îmbina farmecul vacanței cu munca patriotică, îndemnului colegilor voștri de la Școala nr. 56 de a transforma ultima săptămînă dinaintea redeschiderii anului școlar într-o săptămînă a muncii pionierești pusă în slujba patriei.

În cadrul acestor acțiuni au participat aproape două milioane de pionieri și școlari din toate județele țării. Copiii au ajutat la amenajarea a 852 ateliere școlare, a 534 laboratoare, a 1 500 terenuri sportive și a peste 900 ha spații verzi, la recondiționarea materialului didactic și la pregătirea unor daruri pentru «bobocii» din clasa întîi. În agricultură, pionierii și școlarii au contribuit la recoltarea a 3 000 tone cereale, au curățat peste 4 500 ha izlazuri, au cules peste 400 tone fructe de pădure și importante cantități de plante medicinale. În domeniul construcțiilor și al lucrărilor edilitare, contribuția tinerilor fii ai patriei este, de asemenea, frumoasă. Ei au ajutat la construirea a 1 607 săli de clasă, la înălțarea sau reamenajarea a 450 clădiri și edificii social-culturale, la realizarea a 600 km drumuri de interes local etc.

Pretutindeni, pe lîngă valoarea materială a contribuției copiilor — aproape treizeci de milioane de ore de muncă efectivă — s-a realizat și s-a consolidat un important tezaur, acela al educației prin muncă și pentru muncă al acestora.

Pretutindeni, asemenea fapte pionierești, pe care cei mari le privesc cu admirație, reprezintă o frumoasă făgăduință pentru felul în care copiii României socialiste știu să-și dăruiască energiile lor tinerești pentru ca patria să fie tot mai frumoasă. Prin ceea ce au săvîrșit, prin ceea ce vor săvîrși în viitor mîinile voastre harnice, dragi cititori, se întrupează tezaurul neprețuit al hărniciei și dragostei voastre pentru patrie, onoarea mereu vie a faptei pionierești.

De învățătura, de munca voastră practică, de hărnicia, dăruirea și cutezanța voastră de azi depind și farmecul și temeinicia zborului vostru în viitor. Și, în ultimă instanță, de faptele voastre pionierești depinde, în viitor, ascensiunea patriei pe cele mai cutezătoare culmi de progres și civilizație.

«CUTEZĂTORII»

ÎŢI MULŢUMIM, PARTID, DIN INIMĂ

Partidul nostru, călăuza vieţii,
Ce dăruieşti copiilor lumină,
Azi viaţa ni-i de fericire plină
Şi-ţi mulţumim, partid al tinereţii.

Noi, toţi, ieşim în faţă-ţi cu buchete
Şi calea-ţi presărăm numai cu flori.
Te salutăm, cu soarele în plete,
Partid iubit, al mîndrei mele ţări!

Cu drag ne flutură la gît cravata
Şi noi cu fericire o purtăm,
Că-i părticică dragă-mpurpurată
Din steagul sub al cărui fald visăm.

ALEXE ANESTE,
Şcoala generală Izvoarele , Tulcea

SÎNT PIONIER

Astăzi am primit cravata
Şi parcă aripi noi îmi cresc;
Aş vrea să mă înalţ spre soare,
Cravata mea, cît te iubesc!

Aş vrea acum să cresc deodată,
Să-nvăţ, partidul să-l slujesc,
Să-nvăţ, să-l cînt şi să-l slăvesc,
Cravata mea, cît te iubesc!

Din ziua asta, ţara mea,
Eu totul îţi voi închina...
Voi învăţa şi voi munci,
Din ce în ce te-oi înflori.

CRISTINA C. ŞTEFAN,
cl. a III-a B,
Şcoala generală nr. 18, Craiova

ŢĂRII MELE

Cînd la-nceput de an şcolar
Noi am primit cărţile-n dar,
M-am întrebat privind la ele:
Ce pot să-i dau eu ţării mele?

Şi vara mă-ntrebam la mare,
Sau cînd la munte, pe cărare,
Mă mîngîiau stejari şi fagi:
Ce dau eu ţării mele dragi?

Ce pot să-ţi dau, iubită ţară?
Un gînd senin de primăvară
Şi tot ce mîine voi putea
Prin visul şi prin munca mea.

CARMEN POŞA,
cl. a VI-a A, Liceul de muzică,
Botoşani

SCURTĂ ISTORIE

MINITEHNICUS

Primul obiect sosit la prima ediție, 1968, a fost — parcă simbolic — un mic avion de lemn, e drept, nu prea finisat, dar capabil să-și învîrtească elicea cu mijloace proprii — un motoraș de cauciuc. Într-o singură săptămînă de primăvară, coridorul redacției a fost literalmente asediat de sutele de lucrări! Ne strecuram printre ele cu greu dar bucuroși, ca niște exploratori într-un labirint al comorilor! Premiul cel mare l-au obținut pionierii sibieni. Printre premiații individuali: Cloiberg Siegfried, din Cugir, pentru un dispozitiv de copiat desene, printr-un sistem morse sincronizat. Cînd intra în funcțiune pantograful lui Siegfried, nu se mai auzea om cu om de gălăgie! Dar instalația funcționa perfect... Una dintre surprizele ediției: Dobra Eva din Săcele construise un pahar-minune; îl umpleai cu apă, îl conectai la priză și, după cîteva secunde, apa dădea în clocot!

Ediția a doua, 1969, avea să inaugureze, în parcul Herăstrău și expoziția națională «Minitehnicus», care include cele mai bune lucrări, și în primul rînd pe cele premiate. Constructorii de la Casa pionierilor din Baia Mare se remarcă spectaculos prezentînd macheta — în funcțiune — a unui oraș spațial miner! Constructorii de la Palatul pionierilor din București prezintă un robot radioghidat, iar Sibianu Vasile, din Pucioasa, lansează racheta «Sibi 1-69», la bord cu două... broscuțe care revin nevătămate pe pămînt!

Ediția a treia, 1970. Preocupările minitehnicienilor s-au lărgit considerabil. Expoziția, organizată acum în holul spațios al Institutului de arhitectură din București, e vizitată de zeci de mii de elevi, de specialiști, de oaspeți de peste hotare. Sînt expuse nenumărate modele de aparate pentru radio și telecomunicații, vehicule pe pernă de aer (construite la Casa pionierilor din Galați), un strung cu două universale (lucrat de copiii din Mislea), o instalație automată de verificare a cunoștințelor (autori, pionierii Școlii generale nr. 10 Brașov) și multe, multe altele. Băimărenii se disting din nou, de astădată cu o combină casnică, iar Radu Papazian din Bucuresti cîștigă un premiu întîi cu o invenție (instalație de semnalizat pierderile de gaze pe conducte)

Ediția a patra, 1971, a atins cea mai înaltă cifră de participare: aproape zece mii de concurenți, de opt ori mai mulți decît la ediția întîi!

Ce se va intîmpla în ediția a cincea, 1972? Acest lucru îl știu, deocamdată, numai minitehnicienii, care sînt foarte ocupați în atelierele lor...

OVIDIU ZOTTA

NOU!

Atelierul fanteziei

Scrisoarea lui

MINITEHNICUS

către elevii claselor I—IV

DRAGI PRIETENI,

Am in fața mea un vraf de scrisori primite de la cei mai mici copii din clasele I, a II-a, ba chiar și dintr-a III-a sau a IV-a. Dacă mi-au scris mie, va dați seama că nu poate fi vorba decît despre concursul Minitehnicus la care vor și ei să participe.

Și după ce am discutat cu redacția pot să vă dau o veste bună: **CEI DIN CLASELE I—IV PUTEȚI PARTICIPA LA CONCURSUL MINITEHNICUS!**

Pentru voi se creează o secțiune specială care se numește **ATELIERUL FANTEZIEI!**

Pentru lucrările voastre puteți folosi orice fel de materiale, de la hîrtie colorată la oțel; de la sîrmă la tranzistoare. Totul e ca obiectul pe care îl construiți să fie **INGENIOS, AMUZANT, UTIL, SĂ «FACĂ CEVA», SĂ ACȚIONEZE ÎNTR-UN FEL.**

Lucrările le veți trimite la Consiliul județean al Organizației pionierilor care va avea în expoziție secție specială: **«ATELIERUL FANTEZIEI».** *O asemenea secție va exista și în expoziția pe țară Minitehnicus' 72.*

Construcțiile ce le veți prezenta se vor bucura de aceleași premii și distincții ca și celelalte lucrări Minitehnicus, adică: **TROFEE, MEDALII, DIPLOME, PREMII ÎN OBIECTE.**

Aștept cu nerăbdare să văd lucrările voastre.

MINITEHNICUS

SUB SEMNUL HĂRNICIEI,
SUB SEMNUL PREGĂTIRII PENTRU VIAȚĂ!

Start în cea de-a V-a ediție 1972 a concursului MINITEHNICUS

Sîntem în măsură să vă anunțăm:

*** DISTINCȚIILE CONCURSULUI! ***

- **MARELE TROFEU TRANSMISIBIL «MINITEHNICUS»**
- **TROFEUL «RACHETA CUTEZĂTORILOR»**
- **TROFEUL «RACHETA SATELOR».**
- **DIPLOMA DE ONOARE «RACHETA FETELOR»**

PREMIILE CONCURSULUI (individual și colectiv)

La fiecare secțiune {
Un premiu I și medalia de aur
Un premiu II și medalia de argint
Un premiu III și medalia de bronz
Cinci premii de originalitate
Cinci premii speciale
Cinci mențiuni

În cadrul premiilor colective, fiecare participant primește cîte un obiect. Numărul membrilor unui colectiv nu va depăși 6 persoane.

Toți premiații devin automat membri ai clubului Minitehnicus — Cutezătorii și participă la tabăra «Minitehnicus '72».

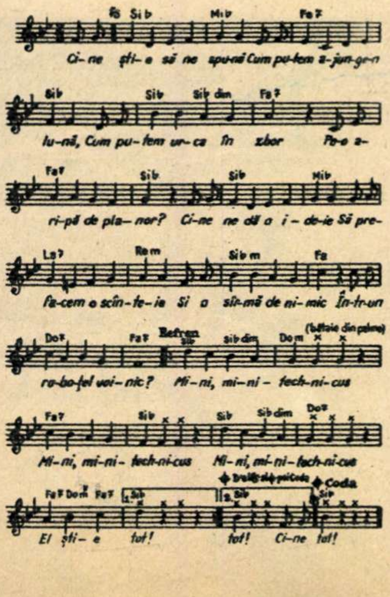
Fa Sib Mib Fa7
Ci-ne ști-e să ne spu-nă Cum pu-tem a-jun-ge-n
Sib Sib Sib dim Fa7
lu-nă, Cum pu-tem ur-ca în zbor Pe-o a-
Fa7 Sib Sib Mib
ri-pă de pla-nor? Ci-ne ne dă o i-de-ie Să pre-
La7 Rem Sibm Fa
fa-cem o scîn-te-ie Și o sîr-mă de ni-mic În-tr-un
Do7 Fa7 Refren Sib Sib dim Dom (bătaie din palme)
ro-bo-țel voi-nic? Mi-ni, mi-ni-teh-ni-cus
Fa7 Sib Sib Sib dim Do7
Mi-ni, mi-ni-teh-ni-cus Mi-ni, mi-ni-teh-ni-cus
Fa7 Dom Fa7 1. Sib 2. Sib Coda Sib
El ști-e tot! tot! Ci-ne tot!

CÎNTECUL CLUBULUI MINITEHNICUS

Muzica: EDMOND DEDA
Versuri: PETRE GHELMEZ

II

Cine ne dă o brățară
Cu sclipirea foarte rară
Să descui cu ea ca-n vis
Tainele ce le-a închis,
Cibernetica, chimia,
Fizica ori geografia?
Cin'ne spune cu folos
Cuiul să nu-l bați pe dos?

Refren: același

III

Cu «Racheta» minunată
Spre succese cin'ne poartă?
Cine știe a pune preț
Pe gîndul cel mai isteț?
Cine dă un premiu mare
Pe muncă și pe răbdare
Și ne face, spune ghici,
Să fim «mari» cînd sîntem «mici»

Refren: același

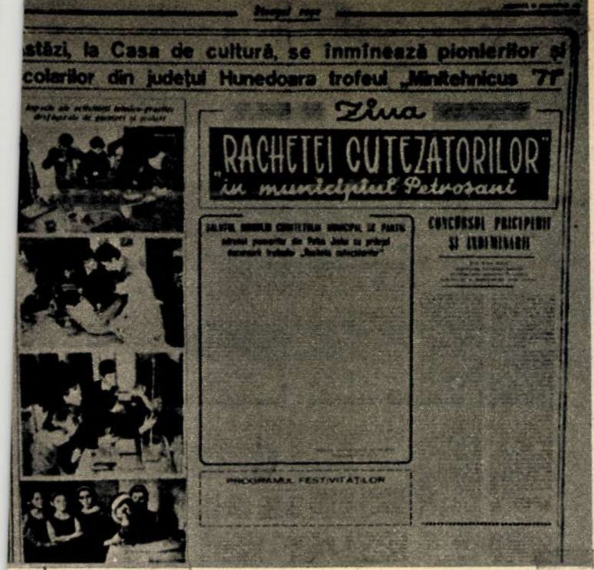
stăzi, la Casa de cultură, se înmînează pionierilor și
colarilor din județul Hunedoara trofeul „Minitehnicus '71"

Ziua

„RACHETEI CUTEZATORILOR"
în municipiul Petroșani

PROGRAMUL FESTIVITĂȚILOR

LA EDIȚIA A IV-A A CONCURSULUI, MINITEHNICIENII DIN JUDEȚUL HUNEDOARA AU OBȚINUT

TROFEUL REVISTEI RACHETA cutezătorilor

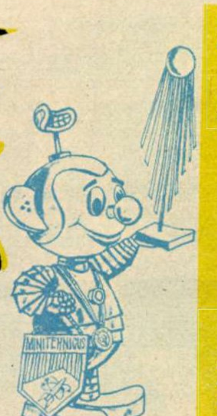

De 6,76 ori mai mulți concurenți decît anul trecut; de 4 ori mai multe lucrări; 6,23% din elevi sînt abonați la «Racheta cutezătorilor»; 7 expoziții Minitehnicus deschise pe teritoriul județului. Iată bilanțul cifric al județului Hunedoara pe anul 1971, bilanț care a dus la cîștigarea trofeului «Racheta cutezătorilor».

Petroșeni. O splendidă dimineață de toamnă. Pîlcuri, pîlcuri de pionieri îmbrăcați sărbătorește se îndreaptă către Casa de cultură. Încă din zorii zilei cetățenii întregului județ au aflat din ziarul județean si din ziarul local despre sărbătoarea pionierilor din județul Hunedoara care avea să se concretizeze prin festivitatea de la Casa de cultură.

800 de copii, pionieri și școlari, fii ai minerilor din Petroșeni, Lupeni, fii ai muncitorilor din Hunedoara si Deva, îl întîmpină pe tovarășul Clement Negruț, membru al biroului județean Hunedoara al Partidului Comunist Român, prim secretar al comitetului municipal P.C.R. Petroșeni. Participă reprezentanții revistelor «Cutezătorii» și «Racheta cutezătorilor», conducătorii Consiliului județean al Organizației pionierilor.

Ora 9 și 25 de minute. După înmînarea celor 26 de medalii de aur acordate celor mai buni minitehnicieni din județul Hunedoara, tovarășul Ovidiu Zotta, redactor șef adjunct al revistei «Cutezătorii» înmînează trofeul mult așteptat unei delegații de pionieri hunedoreni.

Cu asta însă lucrurile nu s-au terminat. În cartierul «Aeroport» s-a desfășurat o pasionantă întrecere de carturi, dotată cu premii oferite de redacție. Iată și cîștigătorii: Locul I: Nicolae Toloș, Petroșeni, un aparat foto «Smena»; Locul II. Constantin Toloș, Petroșeni, un aparat foto «Certina»; Locul III: Charles Iosif, Petroșeni, o geantă tip «Cutezătorii».

Concomitent, pe lacul artificial de lîngă Casa pionierilor s-a desfășurat o interesantă demonstrație de navo-modele.

După-amiază, a avut loc un original carnaval «Minitehnicus».

Copiii s-au străduit să-și creeze costume cît mai adecvate. Astfel, se putea vedea un roboțel dansînd cu... o rachetă, în timp ce un uriaș avion de hîrtie se plimba peste capetele tuturor.

Au fost clipe de neuitat.

Rămîneți cu bine, dragi minitehnicieni hunedoreni. Vă urăm ca și la anul, la ediția a V-a a concursului, să cuceriți noi premii și trofee!

A. WEISS

NU UITA!

- **Aurel Vlaicu, strălucit constructor și pilot, care a realizat primul avion construit în România (1910), era preocupat încă din copilărie de probleme și experiențe tehnice. Pe cînd era în clasa a VI-a, a meșterit un mic model de motor magnetic.**
- **Pascal, ilustrul matematician și fizician francez, publică la vîrsta de 15 ani o lucrare despre secțiunile conice și demonstrează peste 100 de teoreme noi. La 19 ani (1642) inventează mașina de calculat.**
- **Th. A. Edison, unul dintre cei mai fecunzi inventatori ai lumii, își aranjează un laborator de chimie în pivnița casei părintești la vîrsta de 10 ani. La 15 ani devine un iscusit telegrafist.**
- **Henri Coandă, vestit inginer român, specialist în aeronautică, a realizat la vîrsta de 24 de ani primul zbor aeroreactiv în lume, cu un avion construit de el și propulsat cu un motoreactor.**

REVISTA
CUTEZĂTORII
BREVET
NR.
DE
PARTICIPANT
LA
CONCURSUL
MINITEHNICUS
1972
BUCUREȘTI

Chemarea pionierilor

Cu suflete plăpinde, dar curate,
De acelaşi nobil ţel înflăcărate,
Toţi pionierii, de la mic la mare,
Să dăm chemării noastre ascultare.

Veniţi în rîndurile noastre drepte,
Cum drept ni-e drumul ce ni l-au creat
Stegarii noştri încercaţi în timpuri,
Să fim noi astăzi liberi, fericiţi

Cu forţe mici, dar multe laolaltă,
Să punem vrednici mîna pe lopată,
Să facem din frumoasa glie strămoşească
O ţară care veşnic să-nflorească.

Noi azi trăim o viaţă luminoasă.
Belşug găseşti în fiecare casă.
Partid iubit, sîntem ostaşii tăi de mîine;
«Tot înainte!» — într-un glas vom spune.

IRAIDA SOROCHIN, cl. a VI-a,
Şcoala generală nr. 7, Reşiţa

CONSTELAŢIA
PIONIERIEI

REŞIŢA 200

CARTE DE VIZITĂ

- Peste 22 000 de şcolari din judeţ au devenit pionieri în anul 1971.
- 19 cercuri pionierești din municipiul Reşiţa îşi desfăşoară activitatea în marile uzine ale oraşului.
- Echipa artistică a Şcolii generale din comuna Marga a fost distinsă cu premiul I pe ţară în cadrul Festivalului cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor — 1971. Momentele folclorice inspirate din viaţa copiilor de pe aceste meleaguri — prezentate de pionierii din Marga — au cucerit admiraţia juriului şi a spectatorilor.
- Cinecluburile «Zori noi» — Casa pionierilor — Reşiţa, «Cravata roşie» — Şcoala generală nr. 1 din Oţelul Roşu sînt doar două dintre cele şapte cinecluburi existente în judeţ, care s-au remarcat în competiţiile organizate pe plan naţional, obţinînd numeroase premii şi distincţii.
- «O horă, un meci şi un cîntec» şi-au intitulat pionierii de la Şcoala generală din Gîrliştea acţiunile cultural-sportive desfăşurate în zilele de duminică. Bucurîndu-se de aprecierea copiilor, această acţiune şi-a mărit aria de cuprindere, antrenînd încă zece unităţi de pionieri dimprejur.
- Pionierii judeţului vor fi reprezentaţi la cea de-a II-a Conferinţă naţională a Organizaţiei pionierilor de colegii lor: **Emil Gherga**, Şcoala generală nr. 2, Reşiţa, **Viorica Puraci**, Şcoala generală, Obreja, **Dan Sauer**, Şcoala generală Tirol şi **Jivca Stanoevici** de la Liceul din Moldova Nouă.

Completaţi brevetul şi expediaţi-l pînă la 15 noiembrie 1971, pe adresa Consiliului judeţean al Organizaţiei pionierilor.

BREVET

ELEVUL . . . . DIN LOCALITATEA . . . .

JUDEŢUL . . . . ŞCOALA . . . . CLASA . . . . . . A PARTICIPAT

LA CONCURSUL MINITEHNICUS 1972, LA SECŢIA . . . . CU CONSTRUCŢIA

. . . .

I SE ACORDĂ BREVETUL DE PARTICIPANT. **PREŞEDINTE**

DATA . . . .

Orizont 2000

Răspunzînd dorinței delegaților la secțiunea pentru pionieri a Conferinței județene, de a cunoaște dezvoltarea viitoare a județului lor, tovarășul inginer Trandafir Cocîrlă, prim-secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al P.C.R., le-a evocat copiilor frumoasele perspective ce se deschid acestor plaiuri, în lumina hotărîrilor stabilite recent cu prilejul participării conducătorilor de partid și de stat, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, la sărbătorirea a 200 de ani de activitate industrială la Reșița. Din acest dialog pe tema viitorului, pionierii au aflat că aici, unde extracția și prelucrarea metalelor era practicată încă de daci și romani, flacăra tradiției industriale cere noi și noi generații de muncitori, tehnicieni și specialiști cu o foarte bună pregătire. Evocînd lupta înaintașilor, oaspetele le-a prezentat pionierilor de azi — făurarilor maturi din anul 2000 — modul în care se va dezvolta fiecare zonă a județului. Copiilor din Anina și din Oțelul Roșu, din Moldova Nouă și Oravița, din Bocșa și Caransebeș, din satele de munte și din satele de la cîmpie, li s-au desfășurat înaintea ochilor, pe ecranele viitorului, imagini pasionante, imagini în făurirea cărora își vor aduce ei înșiși contribuția. Dealuri întregi, între Moldova Nouă și Oravița, vor fi dislocate, pentru a dobîndi din ele cuprul și fierul, aurul și argintul, plumbul și alte bogății; Centrale atomoelectrice, un mare combinat de metale neferoase, modernizarea și automatizarea continuă a construcției de mașini (în curînd se va produce motorul pentru nave de 34 000 CP) — iată ce minunate locuri de muncă și creație îi așteaptă pe micii tehnicieni ai județului Caraș-Severin. Perspective mari au, de asemenea, modernizarea și dezvoltarea silviculturii, a agriculturii și zootehniei, a industriei alimentare, textile și a maselor plastice. Sistematizarea localităților urbane și rurale, noile instituții de cultură, învățămînt și artă, amenajarea unei moderne rețele turistice — iată alte domenii în care, în cadrul convorbirii, copiii și-au dat întîlnire cu viitorul.

— Faptele voastre pionierești, le-a spus oaspetele, ne-au arătat că noi, cei vîrstnici, ne putem bizui pe voi, cei care — în fabricile și pe ogoarele anului 2000 — veți fi atunci oameni maturi ai patriei. Numai pregătindu-vă bine de pe-acum, cînd purtați cravata roșie, veți ști să munciți și să conduceți bine, îndreptățind pe deplin nădejdile patriei.

În continuarea întîlnirii, declarîndu-l membru de onoare al clubului lor, minitehnicienii reșițeni i-au înmînat tovarășului prim-secretar Medalia de aur «Minitehnicus.1970».

REPORTER

Imagini din albumul de activități al pionierilor din județul Caraș-Severin.

STUDIO PIONIERESC

«Zori noi», cineclubul pionieresc poartă înscris în palmaresul său numeroase premii și distincții, semn al unei activități deosebite. De peste zece ani, purtătorii cravatelor roșii învață aici tot ce este legat de crearea unui film: regie, montaj, reguli de dialog și de sunet. Nici filmul de animație nu lipsește din activitatea acestui cineclub. Unele din realizările pionierilor au fost de-a dreptul uimitoare. «Pe urmele partizanilor», film care a primit de altfel și un premiu, s-a bucurat de o unanimă prețuire. Foarte tinerii cineaști au evocat cu ajutorul artei lor lupta revoluționară a partizanilor împotriva hitleriștilor. Luptele din Munții Semenicului au devenit astfel pagini vii de istorie.

O creație mai veche, dar care s-a bucurat de asemenea de mult succes, a fost «Simfonia în mov». În cîteva splendide secvențe au fost surprinse aspecte ale tradiționalei sărbători ale liliacului.

Rîvna și fantezia, perseverența și răbdarea sînt doar cîteva caracteristici ale celor care frecventează cineclubul reșițean și care făgăduiesc pentru viitor noi și interesante creații.

TRICOLORUL

POVESTIRE DE ION GRECEA

Era aproape de miezul nopții. Ploua mărunt, ploaie rece de toamnă, mai mult burnița, și se lăsase un frig de-ți clănțăneau dinții în gură ca-n toiul iernii. Casele stăteau tăcute sub neguri, cu ogrăzile pustii, pitite sub acoperișuri înalte din stuf sau șindrilă. În bătătura unora se deslușeau mașini militare germane, motociclete ascunse sub prelate, tunuri ușoare vîrîte pe sub șoproane la adăpost. Ici, colo mai lătra stingher un cîine sau trecea un om întîrziat pe uliță. Iar în răstimpuri se auzea îndepărtat, printre munți, bubuituri prelungi de artilerie ca niște cutremure ce clătinau statornic pămîntul.

În acest timp, două umbre se furișau cît mai ferit pe lîngă ulucile gardurilor, abia deslușindu-se în noapte. Se opreau, ascultau sau poate așteptau pe cineva, apoi își urmau mersul acela zorit, mai mult lunecînd prin pîcla ploii. Erau doi băieți, nu mai mari de doisprezece ani, copii de școală, cu sumanele pe cap să-i ferească de ploaie, abia înotînd prin clisa noroiului ce le trecea de glezne.

— Mai avem, Mitruță?

— Îndată, după colț... La nea Iancu Boba, ți-am spus dară...

Au trecut ulița, s-au strecurat peste un podeț de lemn și după cîteva minute s-au oprit sub un dud mare, rotat, ale cărui ramuri se plecau peste uluci înnegurînd și mai mult locul. Alături se zăreau ghizdurile unei fîntîni cu cumpănă, cu jgheabul din față scobit într-un trunchi de lemn putrezit de multă vreme.

— Asta-i fîntîna?

— Apăi care alta?

— Dară îi părăsită de mult, no...

— Tocma d-aia...

— Mă Mitruță eu cred...

— Ssst! Nu mai vorbi, șopti Mitruță potrivindu-și mai bine sumanul pe cap. Poate ne ia careva sama. Aici, în odăile lui nea Iancu Boba or pus infirmeria lor, știi bine...

De cum se lăsase seara, cei doi băieți fuseseră chemați de Petrea a Ursului, învățătorul lor, un om trecut de prima tinerețe, dar încă în putere și cu un licăr aprins în ochi. Nu mai umbla de mult la școală. De cînd satul ca și întreaga parte de nord a Ardealului fusese ocupat de fasciștii hortiști, lui nu i se mai dăduse voie să treacă pragul claselor. Îi ura de moarte pe jandarmii cu pană de cocoș la pălărie și pe nemții ce-și făceau uneori sălaș prin casele oamenilor în drum către front. Dar el nu s-a descurajat. Fără să arate că este un înfrînt, își trecea vremea mergînd la coasă sau la scos cartofii, îngrijea stupii de albine, citea toată ziua pe prispă sau organiza, cînd și cînd, cu copiii jocuri care mai de care mai năstrușnice.

Pe cei doi, Mitruță și Octavian, îi știa prieteni nedespărțiți. Mai mult, plini de curaj, de îndrăzneală, cu dragoste, ca și alții asemeni lor, pentru rosturile satului strivite vremelnic de apăsările dușmane. Nu odată se descurcaseră cum nu se poate mai bine în împrejurări dintre cele mai grele. De pildă, într-o noapte, la îndemnul învățătorului înțepaseră cu niște colți de furcă cauciucurile a vreo zece mașini grele de război germane ce poposiseră pentru un ceas în fața primăriei. Iar altădată, ascunși în frunzarul unui dud, ziua în amiaza mare au ochit printre ramuri, cu praștia, și au spart toate geamurile la casa în care locuia jandarmul hortist. Isprăvile le erau cunoscute, așa că alegerea învățătorului nu fusese fără temei.

S-au așezat pe pat în odaia lui Petrea a Ursului și, tăcuți, au ascultat vorba acestuia cu mare luare aminte. Astfel au aflat că la îndemnul comuniștilor, dincolo de munți, armata română întorsese armele împotriva nemților care ne-au vîndut Ardealul și acuma ostașii noștri înaintau vijelios ca să elibereze pămîntul strămoșesc. Nu erau departe. De vreo două zile se auzeau tunurile bătînd undeva către Someș.

— Hortiștii sînt gata să-și ia tălpășița, a urmat învățătorul cu glasul lui molcom, dar plin de hotărîre. Dar vor ține cu dinții de locurile astea. Numa că or să le dea peste bot ostașii noștri, drăguții. Apăi se cade să-i primim cum se cuvine pe militarii români. Și primul lucru ce se cade a-l face este ca ei, intrînd în sat, să vadă de departe, sus pe catargul din ograda școlii înălțat drapelul tricolor, așa cum flutura el în toate zilele înainte de vremurile grele aduse de dușmani.

— N-avem drapel, dom'le învățător, a zis Mitruță sărind de la locul lui. Ăla de l-om avut acolo la școală, s-o pierdut....

— Ba, nu s-o pierdut, i-a tăiat vorba învățătorul punîndu-i mîna pe creștetul capului. Drapelul acela l-am luat eu atunci la început, l-am împăturit fain, frumos, și într-o noapte l-am ascuns în fîntîna dinspre uliță, acolo la Iancu Boba. M-aș duce și acuma să-l iau, dar am un picior vătămat...

— Ne ducem noi...

— Apăi de-aceea v-am chemat, drăguților, a zis învățătorul privindu-i cu bunătate pe copii. Vă știu plini de îndrăzneală, cutezători și puteți face o treabă de nădejde ca asta. Drapelul e înfășurat în mai multe jurnale și îi băgat într-o lădiță, acolo sub nisipul uscat al fîntînii...

— Îl găsim noi...

— Numa grijă, măi, a stăruit Petrea a Ursului, grijă mare, în casa lui Iancu Boba știți, sînt nemții... din cei veniți acu două zile în retragere...

— Știm, este infirmerie.

— Așa, au tocmai un fel de spital acolo...

— Și ce facem cu drapelul?

— Îl aduceți la mine. La timpul potrivit îl vom înălța. Dară trebuie mai întîi curățat, călcat...

...Cei doi băieți erau acum, la miezul nopții, lîngă ghizdurile fîntînii. Sus, printre crengile dudului, cumpăna se înălța slobodă, asemeni unui gît de girafă. Brațul găleții, din lemn lustruit, spînzura deasupra hăului negru. Găleata însă lipsea. De cînd secase fîntîna, o luase Iancu Boba și dădea în ea ovăz la cai.

— Să tragem brațul în jos, zise Octavian pe șoptite.

— Nu, că scîrțîie și ne aude careva. Tot mai bine cu frînghia. Mă cobor eu și tu aștepți afară...

Mitruță prinse zdravăn frînghia de trunchiul dudului, o trecu peste ghizdul fîntînii și apoi îi dădu drumul în jos. Încălecă după aceea brîul de piatră, apucă sfoara, dar deodată se auziră niște voci și cei doi rămaseră încremeniți locului. Din tinda casei lui Iancu Boba ieși un neamț înalt, deșirat, cu o foaie de cort în cap și, după ce stătu puțin în cumpănă, porni prin ogradă, ducîndu-se către livada de dincolo de șură.

— Ssst, nici o mișcare, șopti Mitruță.

Băieții așteptau cu sufletul la gură, privind cu luare aminte printre uluci și jur-împrejurul lor. Nu după mult, neamțul se întoarse și ajuns în tindă își scutură cizmele de noroi și așteptă. Una din odăi se lumină. Ușa se deschise și ieși un sanitar în halat alb care-i dădu o trusă medicală. Neamțul luă trusa și după ce mai șușoti ceva cu sanitarul se îndreptă spre poartă.

— Să ne ascundem! șuieră printre buze Mitruță.

Cît ai clipi din ochi, băieții se dădură după pereții de piatră ai fîntînii și rămaseră nemișcați, așteptînd cu sufletul la gură. Neamțul trînti poarta și trecu pe lîngă ei, cu pasul mare, rar, de bărzoi, fîșiindu-și foaia de cort ce-o purta acum pe umeri. Sub braț ținea un pistol mitralieră, iar în cealaltă mînă geanta de pînză cu crucea roșie imprimată pe un petic alb de pînză. Abia se îndepărtă cîțiva pași, că Mitruță îl și trase de mînecă pe Octavian:

— Acuma, măi, să nu mai pierdem vremea. Poate se întoarce...

Toată noaptea învățătorul nu a închis ochii. Nu avea nici o veste de la copii și pînă aproape în zori a pîndit cînd poarta, cînd fundul ogrăzii, spre livadă. Și temerea lui a crescut și mai mult cînd a auzit într-un timp niște focuri de armă și glasuri repezite ce alarmaseră o parte din sat.

Cînd se lumină de ziuă și ieși cu haina pe umeri, pe prispă, să fumeze o țigară, rămase deodată locului, ca țintuit de ceva, cu privirea îndreptată spre clădirea școlii. Sus, pe catargul din fața-i, sub cernerea măruntă a ploii flutura tricolorul românesc. Bubuitul artileriilor se auzea tot mai aproape, iar uruitul unor motoare și zgomotul unor șenile de tancuri stăpîneau zorii nu departe de sat...

— Drăguții de ei, șopti Petrea a Ursului, cu ochii umeziți de lacrimi. Cu așa viteji nu piere în veci neamul ăsta al nostru.

Pe uliță, fasciștii grăbeau fuga, ambalînd motoarele, în timp ce, uluiți, priveau chiorîș către catargul cel înalt unde flutura semeț, fără să-i pese de ploaie, tricolorul de mătase.

În fiecare an, la 25 octombrie, întreg poporul sărbătorește cu drag Ziua forțelor armate ale Republicii Socialiste România. Vă prezentăm o imagine surprinsă pe cîmpul de instrucție. Entuziaști și neobosiți, ostașii armatei noastre își însușesc o înaltă pregătire politică și de luptă în slujba patriei socialiste.